

ÖZGÜR GELECEK YOLUNDA işçi-köylü

Sayı: 2004-2

2

*Yıl:2 *13-26 Ağustos 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

Devletin vahşi saldırıları karşısında tek çıkar yol; Direnmek ve tepkimizi sokağa dökmektir!

Son günlerde Irak'ta yaşanan rehin krizi ile birlikte Türkiyeli şoförlerin rehin alınması ve birisinin öldürülmesi üzerine yapılan tartışmalar oldukça gündemde. Irak'ta yaşadığı krizi aşmak için çeşitli yollar deneyen ancak direnişçilerin ve Irak halkının haklılığı karşısında başka çıkar yolu kalmayan ABD emperyalizmi şimdi NATO toplantısından çıkan kararlar gereği Irak'a NATO güçlerini "Irak askerlerini eğitmek" amacıyla gönderiyor.

NATO görevlilerinin Irak ordusuna vereceği eğitimi daha önceki aylarda ABD'li askerlerin Iraklı esirlere yaptığı işkencelerde gördük hepimiz. Iraklı esirlere çocuk, yaşlı demeden akıl almaz

işkenceler yapan ABD askerleri, NATO şemsiyesi ile yeni işkence metodlarını Iraklılar üzerinde deneyerek direnişi bitirmenin yeni yollarını arıyorlar.

Burjuva basın her ne kadar "terör" kelimesini kullanarak bu olayı direnişçilerin lehine çevirme çağrısı yapsa da öldürülen şoför Murat Yüce'nin "Amerika burada çoluk çocuk demeden sivil insanları bombalıyor. Irak'ta çalışarak para kazanmaya gelen her Türk vatandaşına tavsiyem işgalci Amerika'ya yardım için silah tutmanız gerekmez. Burada onun varlığını onaylayan her hareket ve hizmet Irak halkına ihanettir" sözleri yaşananları özetlemektedir.

Efendisinin sadık uşağı olan Türkiye de bu işkence metodlarından bazılarını kullanmaktan geri durmuyor. Geçtiğimiz günlerde basına yansıyan Iraklı esirlerin başına çuval geçirilerek yapılan işkencelerin benzerleri Türkiye'de de yaşanıyor. Bunun bir örneği Amasya'da askerliğini yapan bir kişinin kafasına yastık kılıfı geçirilerek işkence görmesidir. Irak'ta Ebu Garib Hapishanesi'nde yaşanan işkencelerden daha aşağı kalmayan vahşet yöntemleri T. Kürdistanı'nda uygulanıyor.

26 Haziran tarihinde Meas Reşit Reşo adlı HPG gerillasının katledil-

mesi ve işkenceye maruz kalmasının ardından gelişen devletin organize ettiği "terör" mitingleri, yeni saldırılar, Diyarbakır Hevsel Bahçeleri'nde yaşanan çatışma ve iki gerillanın katledilmesi devletin attığı sözde "demokrasi" adımları ile sarhoşa dönenleri bir anda şaşkına çevirdi. Eski DEP milletvekillerinin "barış" ortamını yaygınlaştırmak için yaptığı ziyaretler bir işe yaramamış olacak ki(!) devlet saldırılarını vahşi boyutlara taşıyarak büyütüyor. Tüm bunlar karşısında ezilenlere tek çıkar yol kalmaktadır. O da direnmek ve tepkimizi sokakta örgütlemektir. Yürekli olmak ve değerlerimize sahip çıkmaktır.

Yeni bir 15 Ağustos'ta;

"Yürekli olmalıyız, değerlere bağlı olmalıyız"

Son günlerde yaşanan gelişmelere bakıp da "demokratikleşme"den bahsetmek mümkün değildir. İlk olarak devlet tarafından "huzur" ya da "teröre hayır" sloganları ile örgütlenen mitinglerle başlayan süreç ardından da görenleri dehşete düşüren işkence fotoğrafları... "Teröre" karşı yapılan ve bizzat asker, polis ya da korucular tarafından örgütlenen mitinglere katılımın düşük düzeyde kalması bir yandan devleti gülünç duruma düşürürken bir yandan da halkın

bu uygulamalara verdiği yanıt anlamında önemlidir. Bu mitinglerde yaşanan hayal kırıklığının ardından ilk olarak 26 Haziran'da HPG gerillası Meas Reşit Reşo'nun kulaklarının kesildiğinin basına yansması ile birlikte başlayan saldırılar, geçtiğimiz hafta Tunceli'de katledilen gerillalardan birinin kafasının ve bir kolunun kopartılması, diğerlerinde ise işkence izlerinin bulunması ile ayyuka çıktı. Basında "Ebu Garib değil Türkiye" manşetleri ile verilen saldırılar devle-

tin Kürt halkına yönelik tahammülsüzlüğünün de bir göstergesi oldu.

Sayfa 18-19

işçi-köylü'den

NECEF'TEN
DİYARBAKIR'A,
TUNCELİ'YE
İŞKENCELERİN
SORUMLUSU
EMPERYALİZMDİR!

Sayfa 30

Sarıyer ve Eminönü Belediyesi'ne grev kararı asıldı

Genel-İş Sendikası'nın Sarıyer Belediyesi ile yaptığı toplu sözleşme görüşmelerinden bir sonuç çıkmaması üzerine sendika üyesi işçiler aldıkları grev kararını, Sarıyer Belediye Başkanlığına asmak için 5 Ağustos 2004 tarihinde belediyenin Fen İşleri Müdürlüğü önünde bir araya geldiler.

"Sözleşme hakkımız söke söke alırız", "Yönetim şaşırma sabrımızı taşıma" vb sloganlar atan işçiler adına konuşan Genel-İş Sendikası Örgütlenme Daire Başkanı Erol Ekici, işçiler olarak üzerlerine düşen görevi yerine getirmelerine karşın her dönemde farklı yaklaşımlarla karşılaştıklarını dile getirdi.

Getirilmek istenen esnek çalışma

ile işçilerin kaderinin patronun iki dudağı arasında olacağına dikkat çeken Ekici "İktidar kuralı yaşamı kural-sızlaştıran yasaları IMF'nin istekleri doğrultusunda yaşama geçirmeye çalışıyor. Görüşmelerin sonuçsuz kaldığı 6 belediyede 23 Ağustos'tan itibaren toplu greve gidecektir" dedi.

Ekici'den sözü alan Genel-İş Sendikası İstanbul 4 No'lu Şube Başkanı Veysel Yılmaz ise sendikanın Mahalli İdareler ve Kamu İşverenleri Sendikası (MİKSEN) ile yaptığı görüşmelerde herhangi bir mutabakata varamadığını, 7 Temmuz 2004'ten itibaren görüşmelerin tıkanmış olduğunu dile getirdi. MİKSEN'in işçilerin büyük bedeller ödeyerek kazandığı hakları ortadan kaldırmaya çalıştığını belirten Yılmaz, tüm belediye başkanlarının işçilerin ayaklarını bağlamaya çalıştıklarını ifade ederek "MİKSEN yönetiminin katı tutumu, zorunlu olarak bizi grev aşamasına getirmiştir" dedi.

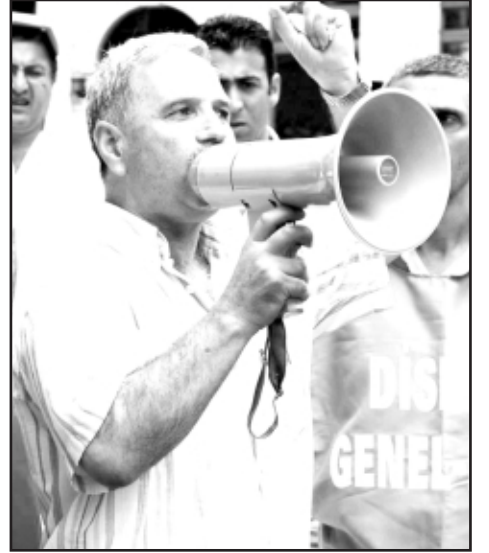
İşçiler açıklamanın ardından grev kararını bina girişine astılar.

(H. Merkezi)

Eminönü Belediye'sinde çalışan 237 işçi, patronların sendikası olan MİKSEN'le (Mahalli İdareler ve Kamu İşverenleri Sendikası) hafta tatili, hasar ve zararların karşılanması, günlük çalışma düzenleri ve gözetim altına alınma haline ilişkin hükümlerde anlaşmaya varılmaması sonucu 29 Temmuz günü Eminönü Belediyesi'ne grev kararı astı.

Genel-İş Sendikası, MİKSEN ile 80 maddeden oluşan TİS taslağında yer alan 39 maddesinden dolayı uyuşmazlığa gitti. 29 Temmuz Perşembe günü saat 12:00'de Eminönü Belediyesi'ne yakın bir parkta toplanan Eminönü Belediye işçileri "Sözleşme hakkımız söke söke alırız", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız", "Esnek çalışmaya hayır" vb. sloganlarla Belediye'ye yürüdü. Belediye önünde bir açıklama yapan Genel-İş 7 No'lu Şube Başkanı İsmail Yurtseven MİKSEN ile idari maddeler konusunda anlaşmazlığa düştüklerini söyleyerek, kazanılmış haklardan vazgeçmeyeceklerini belirtti. Genel-İş Örgütlenme Daire Başkanı Erol Ekici ise çalışanlar olarak halkın mağdur edilmemesini ve insanca bir yaşam istediklerini belirterek AKP'li belediye yönetimine dayatma yapmaması çağrısında

bulundu. Daha sonra işçiler adına basın açıklamasındaki metni okuyan Genel-İş 2 No'lu Bölge Başkanı Mehmet Karagöz "MİKSEN'in uzlaşmaz tavırları nedeniyle görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlandı. Şu ana kadar imzalanan TİS idari maddeleri değiştirilmek isteniyor. TİS'i masa başında çözmek istiyoruz fakat, Genel-İş'in olmazsa olmazları olan hafta tatili, zararların ödenme şekli, gözetim altına alınma hükümleri gibi idari maddelerden taviz vermeyeceğiz" dedi. (İstanbul)

BAŞSAĞLIĞI

Yurtdışından Türkiye'ye gelen okurlarımızın içinde bulunduğu araba Manisa Salihli'de trafik kazası yapmıştır. Kazada okurlarımız Ali ve Fethiye Harite'nin kızları Kinem ve yeğenleri Helin yaşamlarını yitirmiştir.

Okurlarımıza başsağlığı diliyor, acılarını paylaşıyoruz.

Paris'ten İşçi-Köylü okurları

BANKA HESAP NUMARALARI

Emriye Demirkır

Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi

Euro Hesabı: 0751 0067 5731 0000 009

TL Hesabı: 0751 0067 5743 0000 009

İş Bankası İstanbul/Aksaray Şub.

Euro Hesabı: 1002 1130549-TL Hesabı: 1002 1180043

Vakıfbank Valide Sultan Şubesi

Euro Hesabı: 00158 048 000 213746

✓ İbrahim Kaypakkaya Seçme Yazılar;

Devrimin karakteri, yolu, hedefleri ve sorunlarına net bir şekilde açıklık getiren; Kürt sorununu o ana dek kimsenin ulaşamadığı bir uzak görüşlülükle çözümleneyen Kaypakkaya'nın görüşleridir. Söz konusu kitap bu görüşlerin birinci elden ifadesidir.

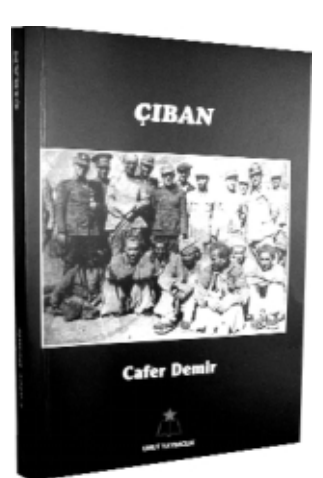
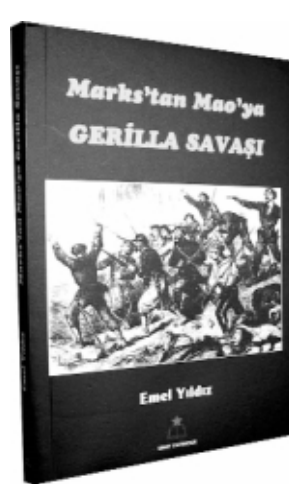
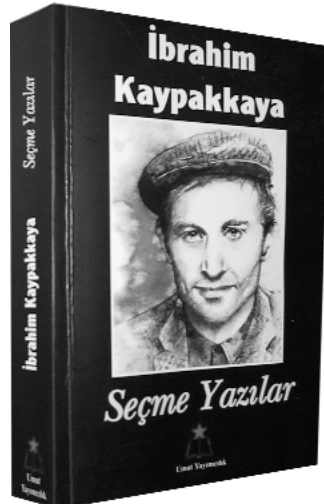
✓ Dünyanın Çatısındaki Kızıl Bayrak;

NKP(M)'nin yürüttüğü Halk Savaşı'nın canlı tanıklığına dayanan bir çalışmanın ürünü olan bu kitap, Nepal'de yürütülen Halk Savaşı'nın Türkiye kamuoyuna duyurulması açısından yararlı olacaktır.

✓ Marks'tan Mao'ya Gerilla Savaşı; Genel Marksist bilgileri içeren bu çalışma içinden geçtiğimiz bu süreçte büyük önem taşımaktadır.

✓ Çıban; Toplumsal belleğimizin yenilenmesi için gerekli olduğunu düşündüğümüz ve yaşanan trajedinin canlı tanıklarının anlatımlarıyla Dersim katliamının öykü şeklinde anlatıldığı bu kitabımızın ve diğerlerinin ideolojik ve politik birikimimize katkıda bulunacağını umuyoruz.

Umut Yayıncılık'tan dört yeni kitap

Umut Yayıncılık bürolarında ve kitapçılarda

İŞÇİ-KÖYLÜ

senin sesin!

OKU-OKUT!

ABONE OL!

ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

“İşgalci Amerika’ya yardım için silah tutmanız gerekmez”

“Buradaki ABD üssünde, üssün kurulmasından, temizlik işlerine, her türlü işi Ürdün firması yapıyor. Tepe şirketler grubu, Deutsche şirketi ve Bilintur gibi Türk şirketleri de bu Ürdün şirketinin taşeronluğunu yapıyor. Bu Ürdün firması ve Türk firmalarının tamamı, ABD üssünde kalıyor. Biz de El-Mansur’daki üste ikamet ediyorduk. Ben Amerika’nın Irak’taki zulmünü gözlerimle gördüm. Fakat biraz para biriktirmek amacıyla burada kaldım. Amerika burada çocuk çocuk demeden sivil insanları bombalıyor. Irak’ta çalışarak para kazanmak için gelen her Türk vatandaşına tavsiyem, işgalci Amerika’ya yardım için silah tutmanız gerekmez. Burada onun varlığını onaylayan her hareket ve hizmet, başta insanlığa, sonra İslam’a ve Irak halkına ihanettir. Son olarak söyleyeceğim şu, birçok ülke şirketlerini Irak’tan çekti, Türk şirketleri de Irak’tan çekilsin.”

Yukarıda yer verdiğimiz bu açıklama geçtiğimiz hafta Irak’ta direnişçiler tarafından kaçırılan ve öldürülen Tepe İnşaat’a bağlı Bilintur firmasında çalışan Murat Yüce’nin kamuoyuna yönelik yaptığı son açıklamadır.

Murat Yüce’nin öldürülmesinin ardından ABD askerlerine prefabrik yapı malzemesi taşıyan Atahan şirketine bağlı olarak çalışan Tahsin Top isimli şoför de kaçırıldı. Selahattin Duran isimli şoförden de bir süredir haber alınmadığı açıklaması yapıldı. Yine bu gelişmelere paralel yaşanan geçtiğimiz haftalarda yine ABD askerlerine akar-

yakıt taşıyan konvoya direnişçiler tarafından yapılan saldırı eyleminde yaralanan Birdal Sancar isimli şoför tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Burjuva medyanın günlerdir manşetini dolduran bu gelişmeler, aylardır emperyalist güçlerin Irak’ta sivil halka yönelik saldırıları ve bu şirketlerin insan yaşamını hiçe sayarak kâr hırsı ve bizzat oradaki işgalden yararlanarak emperyalistlere yardım etmelerini gölgede bırakarak ya da hiç hatırlamaya gerek kalmadan “millet olarak” şoförleri kaçırarak “terörist” ilan ederek lanetlemeye davet etti. Ancak medyanın tüm bu çığırkanlığına rağmen öldürülen Murat Yüce’nin açıklamalarında olduğu gibi gerçeğin gizlenmesi ya da örtbas edilmesi mümkün ve olanaklı değildir. Bu, kullanılan tüm güçlü araç ve silahlara rağmen böyledir.

Bu gelişmelerin ardından nakliye pazarını elinde bulunduran önemli şirketlerden biri olan Uluslararası Nakliyeciler Derneği (UND) Irak’taki Amerikan askerlerinin ihtiyaçlarını gidermek için taşımacılık yapmayacaklarını açıkladılar. Yine Murat Yüce’nin çalıştığı Tepe Grubu’na ait Bilintur şirketi de tüm personelini Irak’tan çekme kararı aldığını açıkladı. Ancak bu açıklamaların yanısıra RO-RO gemileri sahipleri birliği RODER Başkanı Saffet Ulusoy yaptığı açıklamada “Irak 3-4 milyar dolarlık bir pazar. Bir-iki kötü hadise olabilir. Ölen ölmüştür, yeri nur olsun. Irak’la ticaret vazgeçilmezdir” demiştir. Kamuoyuna oldukça sınırlı düzeyde yansıyan bu açıklama-

manın tepki toplayacağı bilindiği için gazeteler satır aralarında yer verdi. İşgalle birlikte açılan bu alanın yarattığı kâr ve gelirin bu şirketler açısından vazgeçilmezliği, insan yaşamının ya da oraya gönderilen ve büyük bir çoğunun yoksulluktan çalışmak zorunda olan insanların yaşamlarının korunması, güvenlik altına alınması ticaretin vazgeçilmezliğinin yanında bahis konusu olmayacak kadar önemsiz ve basit.

Türkiyeli şoförlerin öldürülmesi ve bazı nakliye şirketlerinin artık çalışmayacağını belirtmesinin ardından açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Richard Boucher Irak’tan çekilme kararının doğru olmadığını ve bunun “teröristlere” güç verdiğini, insanların bölgede kalmaları için teşvik edilmeleri gerektiğini ifade ediyor. Direnişçilerin yaptıkları eylemlerin sonucunda ABD’ye destek veren bu tarz girişimlerin şu an için tam anlamıyla engellenmesi de desteğin azaltılması sonucunun alınması Irak’ta devam eden direniş açısından bir kazanımdır. Ölen şoförlerin durumu ise Irak’ta süren işgalin ve direnişin bir sonucu olarak gelişmekte ve şekillenmektedir.

28 Haziran’da yapılan yetki devrinin ardından kesintiye uğramadan devam eden direniş, işbirlikçi hükümeti hedef alarak devam ediyor. Özellikle son günlerde Şii direnişçilerin Irak’ın belli bölgelerinde büyütükleri ve buralarda hakimiyetin sağlanması ile ABD ve yandaşları Irak’ta daha da zorlanmakta. İşgalin ortaklarından altı ülkenin askerlerini çekme kararı yaşanan çıkmazın derinleşmesi boyutuyla önemli gelişmelerdir. Direnişin sembolü Felluce’nin sınırlarına dahi yaklaşamayan ABD askerleri kadın, erkek, yaşlı, genç ve çocuk demeden katliamlarına devam ediyor. Yapılan bombardımanlar sonucu artan ölümlerin sayısı halktaki kini ve öfkeyi biraz daha büyütmemek ve halkın direnişçilere katılmasını sağlamaktan başka bir sonuç doğurmuyor. İstanbul’da NATO Zirvesi’nde karar altına alınan Irak ordusunun eğitimi için NATO’ya bağlı bir grubun Irak’a gönderilmesi kararına ilişkin atılan adımlar, bir grup ABD askerinin gitmesinin ötesinde bir adıma geçemedi. Direnişçilerin yaptıkları saldırılar ABD’nin işbirlikçi hükümetten umduğunu

alması boyutuyla da boş çıktı. Irak’ta yönetimin işbirlikçiler üzerinden sağlanacağı umudu bir anlamda fiyaskoyla sonuçlandı.

Irak’ta direnişin ağır gölgesi devam ederken ABD Ebu Garib Hapishanesi’nde yaptığı işkencelerle meşhur Lyndy England’ı “yargıladı.” İşkence fotoğraflarının ilk yayınlandığı zamanlarda yaptığı “bunları biraz eğlenmek için yaptım” açıklamasını tekrar ederken, avukatları onun bir emir kulu olduğunu açıkladılar. “Yargılamanın” kamuoyunda tartışıldığı günlerde Ebu Garib’te çocuklara da işkence yapıldığı açıklandı. Özellikle ABD’nin yürüttüğü bu savaş yasalarını her yerde görmek mümkün ki, bunları ilk defa görüp yaşamadık. Afganistan’dan ülkemize ve dünyanın diğer bölgelerindeki ezilen emekçilerine nasıl fotoğraflar yaşıyor, yaşıyor. “Konvoya eşlik eden bir Afgan askeri, Amerikan komutanın, içerdekilerin bazılarının mutlaka vurulacağını bilmesine rağmen kendisine, mahpuslara hava sağlamak için konteynerlere ateş açmasını buyurduğunu söyledi. Bir Afgan taksii şoförü, konteynerlerin bazılarının tabanından kan sızdığını gördüğünü bildirecekti. Şoförlerden birinin anlatımına göre bu eziyetli taşıma işleminde sağ kalanlar Mezar-ı Şerif yakınında çölün ortasına indirildiler. Hala sağ olan bu mahpuslar, 30 ila 40 Amerikan askerinin gözetimi altında kurşuna dizildiler ve cesetleri köpeklerin yemesi için çöle bırakıldı.”

İzlenmek zorunda bırakılan bu vahşetin tablosuna Irak’ta büyüyen ve ezilenlere umut olan direnişle ve yenilgisi kesin olan emperyalizmin çaresizliği ile dünya halkları bakıyor. Filistin’de bitmeyen direniş nedeniyle İsrail askerleri içinde psikolojik travma olaylarının arttığı, gazetelerin küçük köşe haberleri arasında veriliyor. İsrail ordusunun akıl sağlığı ile ilgili birimi askerlerin tedavisinde esrar kullanmaya karar vermiş. Tüm askeri birliğini esrar bağımlısı yaptıktan sonra sınırlı tedavi tamamlanacak ve bu askerlerin akıbetleri konusunda fikir yürütmek zor olmayacak. Halkların haklı ve onurlu direniş onların yenilmeyeceğinin ve teslim alınmayacağına garanti. Emperyalistler ve uşakları ise dünden daha çaresiz ve çıkmazdadır.

IMF’nin yeni gözdesi: İşçi maaşları

3 Ağustos tarihinde periyodik incelemeleri için Türkiye’ye gelen IMF heyeti 7 Ağustos günü incelemelerini bitirerek ülkeden ayrıldı. Devlet bakanı Ali Babacan’ın her açıklamasında hayali tarihler vererek o tarihten sonra IMF ile olan ilişkilere son verileceği yönlü açıklamalarına rağmen IMF heyetlerinin Türkiye ziyaretleri ve yeni dayatmaları sürüyor ve de ne pahasına olursa olsun hükümet tarafından uygulanıyor. Gerek IMF ile nikah tazeleyen hükümetin son açıklamaları gerek daha önceki deneyimlerimiz bize hazırlanan bu programın da bundan öncekiler gibi emekçilerin sırtına daha büyük bir kam-bur oluşturacağını göstermektedir. Hatırlanacak olursa Türkiye’yi iki defa krize götüren ekonomik programların hepsi direkt IMF emirleri doğrultusunda hazırlanmış ekonomi paketleri idi.

Devletin son günlerde büyük bir hızla Meclis’ten geçirerek yasallaştırdığı paketlere baktığımızda da

yaşanacak yıkımın boyutlarını görüyoruz. Kamu Yönetimi Temel Kanunu ile özelleştirmede şimdiye kadar girilmedik en temel hizmetlere de ulaşarak “yerelleştirerek özelleştirmeyi” hedefleyen AKP hükümeti hapishanelerden kamusal alana; eğitimden işçi maaşlarına, emeklilik yaşına kadar bir dizi yeni yasa ya da yeni düzenlemelerin altına imza atıyor.

Son olarak 8. gözden geçirme ile ilgili IMF’den gelen dayatmalara akaryakıt zammı ile yanıt veren AKP hükümeti bir yandan da yukarıda belirttiğimiz saldırılarına hiç ara vermeyerek devam ediyor. Dünya Bankası (DB)’nin son dayatmaları arasında işçi ücretlerinin düşürülmesi de yer alıyor. Sosyal güvenlik sisteminde köklü değişikliklerin altına imza atarak yoksul halkımızı zaten zar zor işleyen bu olanağın da yoksun bırakmak isteyen egemenler alacakları 800 milyon dolarlık kredinin derdine düşmüş durumda. Hükümet ile IMF’nin son masaya oturuş-

larında ele aldıkları konuların başında özellikle işçi maaşlarının azaltılması ve yeni hak gaspları geliyor. DB’nin dayatmalarının başında da özellikle özel sektörde çalışan ve ücretleri düşük olan emekçilerin maaşlarının azaltılması var. İşsizliğin nedenini işçi ücretlerinin yüksek olmasına bağlayan DB, ayrıca özel sektördeki istihdamın fazla olduğuna ve bunun da iş sağlığı, iş güvenliği vb. noktalarda patronları sıkıntıya soktuğunun altını çizerek işten atmaları da önermiş bulunuyor.

28 Mart seçimlerinin ardından geçen süre içinde yaşanan gelişmelere baktığımızda da AKP hükümetinin işçi düşmanlığını görmek mümkün. Seçimlerin ardından AKP’li Büyükşehir, il ve ilçe belediyelerinde 596 işçinin sözleşmesi askıya alınırken, 1970 işçi de işten atıldı. En fazla işçi kıyımı ise İstanbul’da yaşandı.

Tespit edilen sorunlar ve “çözüm”lerine birlikte

Sınıfsal Bakış

**DİRENME SAVAŞININ ATEŞİNİ KÖRÜKLEYELİM!
FAŞİZM YENİDEN SU SIKMAYA HAZIRLANIYOR, BENZİN DÖKELİM!**

F tipi temerküz kamplarının gündemleştiği süreçte, **tecrit/izolasyon işkencesi** üzerine yorum yapan uzman hekimler ve ilgili bilim insanları, Türkiye'deki tutsaklar üzerindeki tesirlerinin toplumsal koşullardaki farklılıklardan kaynaklı olarak Avrupa'ya (örneğin RAF ve IRA'lı tutsaklar) göre **daha erken** ortaya çıkacağını söylemekteydiler. Yanılmadıkları çok geçmeden görülmeye başladı ve nihayet ilgili kuruluşların **ortak saptamaları** günümüzdeki tabloyu açık bir biçimde gözler önüne serdi:

"F tipi cezaevlerindeki tecrit koşulları nedeniyle fizyolojik ve psikolojik hastalıkların dört kat arttığı belirtildi.... Cezaevlerinde insanlar kanserden ölüyor, ölümcül hastalıklara yakalanan tutuklu ve hükümlüler serbest bırakılmayıp hücre ve revirlerde tutuluyor. Kendilerine bakmakta zorlanan felçliler ve Korsakoff hastalarıysa cezaevlerinde insanlık dramının yaşanmasına yol açıyor."

"Tecrit ve izolasyonun, psikolojik rahatsızlıkları da beraberinde getirdiği ifade ediliyor. Güvensizlik, aşırı şüphecilik, paranoya, şizofreni, halüsinasyon ve intihar eğilimi vakalarında artış olduğu vurgulanıyor."

"Tutuklu ve hükümlülerin bir çoğunda gözlerde bozukluk, dengeyi sağlayamama, saç-deri dökülmeleri, ağız ve vücutta yaralar, ödem, kireçlenme gibi fiziksel rahatsızlıklar ortaya çıkıyor. Şeker hastalığı, hidroşefali, hepatit B, kemik erimesi, sara (epilepsi), vertigo (baş dönmesi), damar tıkanıklıkları, bel ve boyun fıtığı, akciğer yetersizliği gibi bir çok hastalıkla boğuşan tutuklu ve hükümlülerin tedavi sürecinde de olumsuzluklar yaşıyor." (Alper Turgut'un haberi, Cumhuriyet, 08.06.04)

19 Aralık katliamı ve ölüm orucu direnişinin şehitleri ve gazilerinden ibaret olmayan F tipleri **"bilançosu"**nun böylelikle tamamlandığını sananlarla, bu işkence-imha operasyonunun en namlı uzmanlarından ve kurucu-uygulayıcılarından Ali Suat Ertosun aynı fikirde değildir: **"Ülkemizde son yıllarda terörün azalmasında, F tipi cezaevlerinin büyük etkisi olmuş(tur)... Yaptığımız işlerin büyüklüğü zaman içinde daha iyi anlaşılacaktır."** (Tekzip, Perihan Mağden, Radikal, 03.08.04)

Faaliyetteki F tiplerinin sayısı 10'a ulaşmış, Diyarbakır'da D tipi devreye sokulmuş,

73 adet E, M ve H tipi hapisanenin de hücre tipi düzenleme altına alınması ile ülke çapındaki altyapı kapasitesi bugün için **büyük ölçüde** tamamlanmış bulunmaktadır. Gelecek için daha büyük alanların saptanması, ihalelerin gerçekleştirilmesi, projelerin düzenlenmesi (kampüsler) söz konusudur. Bütün bu hazırlıkların bitirilmesinin ardından sıra, **"yasal"** zemini ve sistematığı zayıf, tutarsız, köhne olan **"ceza infaz sistemini"** mevcut uygulamaya uygun hale getirmek ve yeni saldırı dalgaları için **"meşruiyet"** yaratma çalışmalarını tamamlamaya geldi.

Bu konuda, TCK tasarısına **"hak kullanımını ve beslenmeyi engelleme suçu"** (madde 301) eklenerek, esasen her türlü bahaneyle ve her vesileyle **"direnişçi tutsaklara destek verme suçu"** icat edilirse de; kapsamlı ve esaslı saldırı, **"Ceza İnfaz Yasa Tasarısı"** ile yapıldı. Önümüzdeki aylarda meclis gündemine getirilerek yasalaştırılacak bu tasarı, esasen **"yeni"** sayılabilecek hiçbir özellik taşımamakta, sadece mevcut uygulamayı kağıda dökmekte ve yeni saldırıların **"müjdesini"** kesinleştirmektedir.

Yeni İnfaz Yasa Tasarısı'nda **"hedef kitlesi"**nin devrimci tutsaklar olduğu gizlenmemekte, hapisanelerdeki sistemin **ruhunu ve temelini** bundan böyle tecrit/izolasyon felsefesinin oluşturacağı her vesileyle vurgulanmaktadır. Sihirli/anahtar sözcük **"tretman"** (iyileştirme) bütün uygulamaların ana gereği olarak kullanılmakta; adam edilip yola getirilmesi, tedavi edilmesi, zorla çalıştırılıp topluma kazandırılması gereken tutsaklar, **geniş yetkiler** ile donatılan (disiplin cezaları, yaptırımları, md. 35-50) hapisane idaresinin eline birer **köle** statüsünde (**"cezannı yerine getirilmesine katlanma yükümlülüğü"** md. 24) teslim edilmektedirler. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü koşullarındaki gibi **"güvenlik ve iyileştirme programlarına tam bir uyum"** (md. 24) istenmektedir. Otoriteye **koşulsuz itaat** askeri hapisanelerde görevli rütbesiz erlere paralel gardiyanlar kademesinde başlamakta, idare **mutlak** muctedir rolüyle **"modern imha"**yı yönetmektedir.

İradesi yok sayılan, bedeni üzerindeki tasarruf hakkı hapisane idaresine bırakılan tutsakların, **zorla çalıştırma** cenderesine sokularak ayrıca bir de bu şekilde sömürülmesi planlanmış ve buna karşı çıkmak **çok ciddi** disiplin yaptırımlarına bağlanmıştır. Diğer

bütün F tipi uygulamalarının yasallaştırılmasının (iletişimin sınırlandırılması, kitap yayın sınırı, savunma hakkının gaspı vd.) ötesinde **"tek tip elbise"** yaptırımı da nihayet yasal formuna kavuşturulmaktadır. Madde 64'de **"hükümlünün bu giysiyi giymesi zorunludur"** denmekte, madde 119'da ise **"Tutuklular, idarenin aksini zorunlu görmemesi halinde kişisel giysilerini giymekte devam ederler"** şeklinde bir ifade bulunmaktadır. Bu durum, konunun sadece hükümlülerle sınırlı olmadığını, statü bakımından **bütün** tutsakları kapsadığını göstermektedir. Hiç kuşkusuz, zamanlama, merkezi otorite tarafından tayin edilecek, tıpkı 19 Aralık'ta olduğu gibi işin içine faşizmin **bütün güçleri** dahil olacaklardır.

Ne F tiplerinin devreye sokuluşu ve bu anlamda 19 Aralık katliamı; ne bugün F tipi hapisanelerin sayısının 11'e çıkarılması (D tipi ile beraber) ve diğerlerinin hücre tipine çevrilme işinin hızla tamamlanması ve nihayet ne de İnfaz Yasası hazırlıklarının tamamlanması, gibi gelişmeler/adımlar ülkemizde ve hatta bölgemizde gelişen sınıf mücadelesinden **bağımsız** olgular değildir. Zamanlamaları, **bütünüyle** halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelemiz ile paralellik arz etmektedir.

Hapisaneler, egemenlerin iktidar tesisinde **öncelikli** alanlar olma özelliğini hep koruyagelmışlerdir. En yalın ifadesiyle, elinde bulundurduğuna gücünü kabul ettiremeyen, boyun eğdiremeyen açık alanda esamesinin okunamayacağı gerçeği bu konuda **kışkırtıcı** bir rol oynamaktadır. Ama daha **önemlisi**; sınıf mücadelesinin zorunlu durağı/ikinci adresi hapisaneler militan için bu tezgahın geçme aşamasında bir okul mu, öğütme işlevi mi görecektir sorusu çerçevesinde bu alan bir **irade savaşına** dönüşmektedir. Öyle ki, sınıf mücadelesi en çıplak biçimiyle hapisanelerde sürmekte ve kimlikleri silinmek, teslim alınmak istenen komünistler ve devrimcilerin çok çeşitli eylem biçimleriyle yürüttüğü direnme savaşı, devrim mücadelesinin **en dinamik/ateşleyici** unsurlarından biri olmaktadır.

"Dışarıda"ki mücadele ateşinin içinden birer **kor** olarak sökülüp alınan devrimci tutsakların, **"içeride"** soğutulup, söndürülmesini **tarihinin** en büyük operasyonunun birinci dalgası ile başaramayan faşist Türk devleti; **ikinci büyük hamle** için hazırlıklarını tamamlamış durumdadır. Buna her zaman olduğu gibi ilk yanıt komünist ve devrimci tutsakların ortak açıklamaları ile verildi. Bu konuda kamuoyuna yapılan son duyuru **Haziran 2004** tarihli idi:

"Guantanamo, Ebu Garip görüntüleri nasıl ki Afganistan ve Irak'taki emperyalist

işgalin çarpıcı ifadesi ise; F tiplerinde yaşananlar da, işbirlikçi-uşak Türk egemenlerinin ve 'demokratik hukuk devleti'nin gerçek yüzüdür. Hepsini meşru direnme hakkını zorla bastırma çabasının ürünüdür."

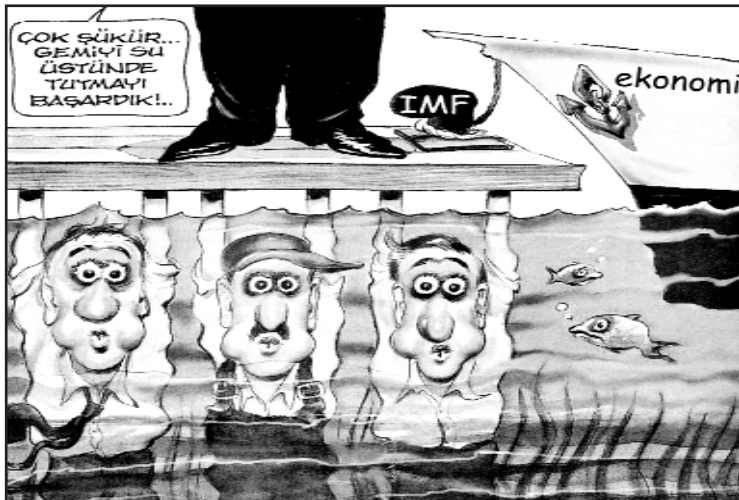
"Hem bugünün tecrit düzenine, hem gelmekte olan 'Tek Tip Elbise' ve 'Zorla Çalıştırma' saldırılarına karşı direnme kararlılığımızı bir kez daha ilan ediyoruz."

Sonu **belli olan** bir sürecin başındayız. Devrimci tutsaklara tek tip elbiseyi giydiremeyecekleri, zorla çalıştırma sistemine dahil edemeyecekleri **kesindir**. Buna hem geçmişte bizzat aynı konuda (Tek Tip Elbise) yaşanan Türkiye hapisane pratikleri **tanık** olduğu gibi bugün F tiplerinde **başından itibaren** tavizsiz bir biçimde süren direniş (**Tecrit ve Yaptırımlara Boyun Eğmeme Direnişi**) **kanıttır**. Buna rağmen yüklenecekler, ne kadar zarar verirse/koparırsak kârdır hesabını güdecekler, son derece azimli ve kararlı bir görüntü vermektense çekinmeyeceklerdir. Hatta içlerinde kazanacaklarına inancı olan kimi ahmaklar bile olabilecektir. **Bunlar dünya ve ülkemiz deneylerinden bildiğimiz gerçeklerdir.**

Tutsak yoldaşlarımız görevlerini biliyorlar, sorumluluklarının bilincindedir. Diğer devrimci tutsaklar da yılların deneyimi içinde yüzlerce şehidin ve gazinin devrettiği bayrağı taşıyorlar. **Esas mesele**, direniş tutsakların sorunu olarak algılayan şimdilik **"dışarıdaki"** güçlerde. Dışarıdaki güçlerin aktivitelerinin bu direnme savaşının kazanılmasında ne kadar **önemli bir rol** oynadığının bilincine varılmamasında. Nasıl olsa devrimci tutsaklar teslim alınmaz gibi bir mantık güdülmeye halde oynanacak **seyirci rolünün** gladyatör dövüşü izleyen Roma imparatorundan farksız olduğunu bilmek gerekiyor.

F tipi işkencehanelerdeki tecrit/izolasyon, emperyalizmin komünistlere ve devrimcilere yönelik imha (fiziki-psikolojik) politikasını faşist diktatörlük eliyle uygulamasının ülkemiz özelinde tipik bir örneği olarak yaşanmaktadır. Bu politikanın öneminin, kritikliğinin, ciddi bir **çatışma ve direniş noktası** oluşturduğunun **sadece** düşman/devlet ile direnen komünistler ve devrimciler farkındadır. Bunun bilincinde ve ayırında olmamakta **"direnen"** her türden reformist, revizyonist güçler ve çevreler, gösterdikleri **"tarafsız"** tutum ve oynadıkları seyirci rolü ile önümüzdeki süreçte gelenecek dönemeçlerde bunun bedelini ödemekten kurtulamayacaklardır. Zira, faşizm **genellikle**, yaranmacıları da, kendisine diz çökenleri de, teslimiyet içinde yalvaranları da affetmemiştir. **Kaldı ki onların elinden kurtulanlar ise halkın elinden kurtulamamışlardır.**

baktığımızda asıl niyeti daha rahat görmek mümkün. Örneğin yukarıda da bahsini ettiğimiz gibi DB'nin tespit ettiği sorun **işsizlik**; sebebi ise **istihdamın ve maaşların yüksek olması**. **"Çözüm"** ise **işten atmalar ve maaşların azaltılması**. Yapılan araştırmalara göre işsizlik oranı zaten 10.9'dan 12.9'a çıkmış durumda. Devam edersek; DB'nin tespit ettiği başka bir sorun **Türkiye'de 20 milyon kişinin sağlık sigortasından**

yararlanamaması. **"Çözüm"**, hastanelerin özelleştirilmesi. Yani **sağlık sigortasından yararlanamayan 20 milyon kişinin yanına kalanların da yerleştirilmesi**.

Yaşanan tren "kaza"sının toz dumanı arasında bir yandan "kaza'nın gerçek sorumlularını gözlerden gizlemeye ve olayı ört bas etmeye çalışan devlet diğer yandan da saldırılarına devam edi-

yor. **IMF'nin yularını boynundan çıkarmayan AKP hükümeti halkın da yeni saldırılara boyun eğmesi, "buna da şükür"** demesi için elinden geleni yapıyor. Tren "kaza"sının ardından televizyon ekranlarından kendisinin ve Ulaştırma Bakanı'nın telefonunu vererek **"bu konu ile ilgili beni isteyen herkes arayabilir"** mesajını veren halk düşmanlığı tescilli **Erdoğan'**ın bu yalanı sürekli kapalı olan telefonu ile ve kazanın ardından **"eşim öldü, hesabını verin"** diyen vatandaşın yaklaşımı (**yaklaşmaması**) ile ayan beyan ortaya çıkmıştır.

Çorum'daki kiremit fabrikalarında grev devam ediyor

Çorum Toprak Sanayi'nde Kiremit Fabrikalarında çalışan işçilerin çoğu sezonluk çalıştırılıyor. Genelde Nisan ayında başlayan 6 aylık çalışma sezonunun sonunda patronlar bir araya gelerek işçilere verecekleri ücreti belirliyorlar. **Günlük çalıştığı ücreti bilmeden, hergün 8 saati aşan ağır çalışma koşullarında, sigortası tam ödenmeden hafta sonu tatili de dahil çalışmaya devam eden** işçilerin çoğunluğu sendikal haklara sahip değil. **Çorum Toprak Sanayi** işçilerinin sendikal hakları, sigortalarının tam yatırılması 7,5 saatlik iş günü ve hafta sonu çalışmalarında çift yevmiye talepleriyle Temmuz ayının 20'sinden itibaren başlattıkları grevleri devam ediyor. Bu konu ile ilgili işçilerle söyleşi yaptık.

-Kiremit Fabrikası'nda çalışma koşullarından bahsedebilir misiniz? Grev gitme kararınızın nedenleri nelerdir?

-Erdal Yıldırım: Saraçoğlu Fabrikası'nda çalışıyorum. Her gün 8 saat boyunca hiç durmadan çalışıyoruz. Sabah işe başladığımız saatte itibaren, öğlen yemeği de dahil çalışıyor-

ruz. Dinlenmeye fazla zaman verilmiyor, çay iznimiz yok, arkadaşlarımızla da konuşamıyoruz. Hemen bizi uyarıyorlar, "**konuşmayın, çalışma saatlerinde konuşmak yasak**" diye. Pazar günlerinde, bayramlarda da çalışıyoruz. Tatil zamanlarında çift yevmiye vermiyorlar. **İşe başladığımızdan itibaren ne yevmiye alacağımızı bilmeden çalışıyoruz.** Hafta sonu çalışmamıza rağmen sigorta eksik gösteriliyor. Tam sigortamız olmadığından, kendimiz ve çocuklarımız sigortadan yararlanıp doktora gidemiyoruz. 15 günde bir yevmiye alıyoruz. Bunun haricinde içerden avans çektiğimiz için sezon sonunda aldığımız 200 milyon bile bulmuyor. Hatta borçlu bile çıkarlar var. Bir sonraki sezon tekrar aynı yerde çalışmaya mecbur kalıyoruz bu nedenle. **Grev girişimizin en büyük nedeni artık emeğimizin karşılığını istememiz.** Sendikal olmak, emeğimizin karşılığını almak bizim hakkımız. Biz hepimiz sadece emeğimizin karşılığını istiyoruz.

-Yüksel Kiremit'ten bir işçi: Bütün fabri-

kaların grevi aynı anda başladı. **Hepimiz emeğimizle çalışıyoruz ve hakkımız olan parayı istiyoruz. Benim içerden alacağımı vermiyorlar. Burada ezilen biziz.** Sezon sonuna kadar hiçbir işçi ne alacağımı bilmeden çalışıyor. Biz burada grevde olduğumuz için bekliyoruz. Patronlar taleplerimizi kabul etsinler biz de işe başlayalım. Hepimiz ekmeğimizin derdindeyiz. Kaybeden işçi, ezilen işçi. Patron devlete yevmiyeyi 28 milyon gösteriyor. 12-13 milyon veriyor bize.

-Erdal Yıldırım: Köleliği dışarda aramaya gerek yok. Bu fabrikalarda sezon sonuna kadar ne alacağımı bilmeden, ağır koşullarda, birbirimizle konuşmamıza dahi izin verilmenden çalıştırılıyor. 6 ay boyunca 70-80 milyon avans alarak çalışıyoruz. 10. ayın 15'inden sonra aldıklarımızı düşülerek geri kalan veriliyor. O da yetmiyor. Bu kölelik değil de nedir?

-Geçiminiz nasıl burada, ailenizden bahsedebilir misiniz?

-İsmail Biçer: 2 çocuğum, bir annem ve hanım 5 kişiyiz. Şu an mağdur durumdayız, bekliyoruz. Ailemizin, konu komşunun bize yardımcı olması lazım. Odun kömür alacak durumumuz yok. Yiyeceğimizi, peyniri, zeytini falan Kayseri'den gelen satıcılardan borca alıyoruz.

-Burada çalışan işçiler Çorum'da mı oturuyor?

-İ. Biçer: Burada çalışanların aşağı yukarı % 50'si köyde oturuyor. Kırsalda oturduğu için yiyeceğini içeceğini uzun vadeli alıyorlar. Kayserililer peyniri, yağın, zeytinini getiriyor, satıyor. Bir sene sonra parasını almaya geliyor. Genelde 9. ayda parasını alıyor. Ben Çorum'un Merkez köyünde oturuyorum. Yetiştirdiğimiz ürün yetmediği için buradakilerin birçoğu bu fabrikalarda çalışıyor. Kırsaldakilerin birçoğu bu şekilde.

-Tahsin Güler: Laçın Karasungur köyün-

de oturuyorum. Ailem çiftçilikle uğraşiyor. Arpa buğday yetiştiriyoruz. Yeterli olsa burada çalışmaya gelmeyiz.

-Yıldız Kiremit Fabrikası'ndan Ömer Gülbeyaz: Sigortamız yok, paramızı alamıyoruz. Yevmiyemizi 15 günde bir alıyorlar. Yevmiyemizin kaçta geldiğini bilmeden işe başlıyoruz. Onu da 15 günden 15 güne avans alıyoruz. Ne zaman kış gelirse, o zaman patron hesabı görüyor. Patron değerini ne görürse onların hesabına göre alıyoruz.

Üç fabrikada direniş bitti

Çorum'un köylerinden gelecek sezonluk çalışan işçiler Kiremit Fabrikalarının sahiplerinin belirlediği miktara mecbur bırakılarak, sigortaları ödenmeden ağır çalışma koşullarında bırakılmışlar bugüne kadar. Sendika, sigorta, 7,5 saatlik iş günü talepleriyle yola çıkarak greve giden Kiremit Fabrikası işçilerine Türk-İş'e bağlı sendikalar maddi destek ve yiyecek yardımında bulunmuşlar ve destek vermişler. Kiremit fabrikalarında çalışan işçilerin **Çimse-İş Sendikası** Çorum Temsilciliği sendikal olmaları için örgütlenme çalışmaları yapıyor. Grev süresince anlaşma yoluna giden fabrika sahipleri de olmuş. İşçilerin taleplerini kabul eden **Ergin, Hamoğlu, Fırat Kiremit** Fabrikaları patronlarının anlaşmaya varmasıyla işçiler çalışmaya başlamışlar. Bununla ilgili **Ergin Kiremit Fabrikası'ndan** bir işçinin görüşlerini aldık.

Ergin Fabrikası'ndan işçi: Patron taleplerimizi yerine getireceğinin sözünü verdi. Biz de bir haftadır çalışmaya başladık. Hafta sonu çalışmalarımızda çift yevmiye verilecek, aldığımız ücret şu an için belli, patron bizlerle görüştü. Taleplerimize, sendikaya razı oldu. Biz hepimiz 115 kişiyiz, sigortamız yapılacak, sendikal olacağız. 10 Ağustos Salı günü fabrikaya noter gelecek, şartları noter huzurunda görüşeceğiz. (Samsun)

Emekçinin Gündemi

FİİLİ VE MEŞRU MÜCADELEDE DİRENMEK

Ülke ve dünya gündemlerinin yoğun ve karmaşık olduğu bir süreçten geçiyoruz. **28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılan NATO Zirvesi ile emperyalist ve kapitalistler ezilen halklara ve uluslara karşı saldırganlıkta yeni planlarını açıkladılar.**

Gerek egemen sınıflar, gerekse işçiler ve emekçiler aylar öncesinden bu Zirve'nin hazırlıklarına başlamışlardı. NATO karşıtı oluşturulan çeşitli birliklerin propaganda ve ajitasyon çalışmaları, bölge toplantıları, basın açıklamaları şeklinde eksiklikleriyle birlikte sürdürüldü. Bu çalışmaların ilk pratik sonucu 27 Haziran'da İstanbul'da NATO'ya Bush'a karşı "**Büyük İstanbul Buluşması**" onbinlerin katılımı ile gerçekleşti. Bir araya gelen onbinlerce insan "**NATO'ya hayır**" dedi. Bu mitinge Kürt siyasal yapılarının sembolik düzeyde katıldığı gözlerden kaçmadı.

Bu belirlemeyi yaptıktan sonra asıl yapılması gerekenlerin yapıl(a)madığını da tartışmak gerekiyor. 27 Haziran'da yapılan mitingden sonra, sendikaların, DKÖ ve partilerin alanlara niçin güçlü ve birlikte çıkamadıklarının özeleştirisi bugüne kadar üzerinde çok durulan bir konu olmadı. NATO ve

Bush karşıtı sokak eylemlerinde 1 Mayıs'larda verilen sözler ne yazık ki çabuk unutuldu. Yapılan basın açıklamaları ile durumu kurtarmaya çalıştılar. KESK ve DİSK'in içindeki devrimci demokrat kadrolar bu tutumu sendikal organlarında tartışmalı, hata ve eksiklikleri mutlaka ortaya koyabilmelidirler.

NATO Zirvesi'ne bir gün kala savaş hali uygulanan İstanbul'da yaşamın felç edilmesine rağmen, devrimci ve demokrat yapı ve çevrelerin bir araya gelerek Okmeydanı'nda ortaya koyduğu yürekli **tavır sınıf mücadelesinde izlenecek yolu göstermesi açısından** öğretici bir pratiktir.

Yargıtay "Düşüncenin çokluğu çeşitliliği, bir ülkenin zenginliği ve ilerlemesinin itici gücüdür" diyor, diğer taraftan MGK talimatlarıyla, mücadelesi ve savunduğu ilkeleleriyle yüzbinlerce eğitim ve bilim emekçisinin umudu haline gelen Eğitim-Sen'i susturmak istiyorlar. AB giriş masallarıyla kitlelerin manipüle edildiği, farklı dil ve lehçelerde TRT'de göstermelik yayınların yapıldığı bir dönemde "ana dilde öğrenimi" savunduğu için Eğitim-Sen kapatılmak, susturulmak is-

teniyor.

Ankara 2. İş Mahkemesi'nde açılan davanın duruşma günü 13 Temmuz olarak belirlenmişti. Eğitim emekçilerinin büyük bir bölümünün tatilde olduğu bir döneme getirilmesi tesadüfi bir olgu değildi. Egemen sınıflar bütün saldırı planlarını işçi ve emekçilerin dikkatlerinin dağıtık olduğu en zayıf anlarına denk getirerek geri adım atılabileceklerini düşünüyorlar. Bu durumu boşa çıkarmak da işçi ve emekçi örgütlerinin, örgütlü gücü ile ilgilidir.

Bu dava ile yapılmak istenenleri şu şekilde değerlendirebiliriz. Genelde kamu emekçileri özelde eğitim emekçilerinin sendikal mücadelesi "**fiili ve meşru mücadele**" temelinde yürüdü. Baskı, katliam, faili meçhul(!) cinayetlerin sürdürüldüğü demokratik hak ve özgürlüklerin saldırılara uğradığı 90-2000'li yılları arasında kamu emekçilerinin fiili mücadelesi egemen sistemi rahatsız etti. Bu gücün zayıflatılması ve sistem içine çekilmesi düşünülmüyordu. 4688 sayılı yasa ile mücadele, düzen sınırları içine hapsedilmek istendi. Sendika yönetimlerindeki reformcu çevrelerin çabaları ile de birleşince sendikal hareket önemli oranda niteliksel güç kaybına uğradı. Böylece sisteme entegre olma süreci başlamış oldu.

Bilindiği üzere Eğitim-Sen tüzüğü'nün 2. Maddesi'nde Ankara Valiliği'nin uyarısı üzerine bir değişiklik yapılmıştı. "**Anadilde eğitim hakkı**", "**Ana dilde öğretim hakkı**"na dönüşmüştü. Sistemin ırkçı asimilasyoncu

yüzü bir kez de bu dava ile ortaya çıkmıştır. Henüz muhalif olma kimliğini tümüyle yitirmemiş Eğitim-Sen'i parçalamak ve lokal bir düzeye çekmek istemektedir. Bütün bu saldırılara fırsat verilmeden, Eğitim-Sen tabanında bulunan devrimci demokratik güçler, fiili ve meşru mücadele çizgisini esas alarak egemen sisteme ve sendikal bürokrasiye karşı mücadele bayrağını yükseltmek zorundadırlar. Önümüzdeki süreç aynı zamanda kongreler sürecidir. Bu süreci iyi değerlendirerek Eğitim-Sen'in geleneğine ve geleceğine sahip çıkma mücadelesi ısrarla sürdürülmelidir.

Dünya Bankası, DTÖ, IMF ile sürdürülen ilişkilerle AKP hükümeti işçi ve emekçilere hayatı zindan etmenin bütün koşullarını meclisten çıkardığı yasalarla kanıtlamış durumda. **Kamu Reformu Yasası, Devlet Personel Rejimi** ve benzeri yasalarla iş güvencesini ortadan kaldıran, esnek (kuralsız) çalışmayı dayatan, özelleştirme saldırılarına hız veren, aklı ve bilimi reddedip insan yaşamını hiçe sayan (tren kazası), emekçilerden vergi alma hesapları yapan bir saldırı dalgası ile karşı-karşıyayız. Bütün bu saldırılara cevap vermenin yolu örgütlü mücadeleden geçer. Kendi öz örgütlülüklerimizi sahiplenmeli, eksikleri tahkim etmeliyiz. Biz DDSB'li emekçiler olarak bulunduğumuz alanlarda bıkmadan usanmadan örgütlü mücadelenin bütün olanaklarını değerlendirmek zorundayız. Kazanmanın yolu hayata müdahale etmekten geçer.

“Köylüler örgütlenmek istiyor”-1

Ülkemizde üretici köylülerin sorunlarına her gün bir yenisi eklenip, köylünün sırtındaki kambur her gün biraz daha büyürken; bu sorunlara karşı köylüleri örgütlemek için yola çıkan Tüm Köy-Sen'in Genel Başkanı Şevki Konur ile büromuzu ziyareti sırasında bir röportaj yaptık.

- Türkiye Üretici Köylü Sendikası hangi ihtiyaçtan doğdu ve nasıl kuruldu?

Şevki Konur: Tür Köy-Sen'in kurulması bir eksikliğin hissedilmesinden kaynaklandı. Bu eksiklik 35 milyon üretici köylünün, yani üreten insanların örgütlü olmaması idi. Bu ihtiyaç belirlendiğinde üretici köylü sendikasının kurulması düşüncesiyle çıktık yola. Köylülere sıkıntılarını sorduk, muhtarları topladık. Herkes sıkıntılarını dile getirdi. “Sıkıntılarının nedeni ne?” diye sorduğumuzda da herkes “örgütsüz olduğumuzdan kaynaklı” cevabını verdi. Bu çalışmalar sonucunda 1 yıl içinde Trakya'da köylülerin isimlerini, soy isimlerini, telefonlarını aldık ve böylece çalışmalara başladık.

Dedik ki üretici köylü sendikasını kuracağız. Çağrı yaptık ve kurultay hazırlıklarına başladık. 2001 yılının Şubat ayının 15'inde üretici köylü sendikası için başvuruyu yaptık. Başvuruyu yaptıktan 2-3 gün sonra aynı hafta içerisinde Valilik dava açtı, yasalarda “köylüler sendika kurar” diye bir ibare olmadığı için. Başka bir gerekçe olarak da sendikamızın Türkiye'deki 35 milyon köylüyü devlete karşı ayaklandırmayı hedeflediğini iddia ettiler.

Mahkeme üç sene devam etti. Bu arada çalışmalarımızı sürdürdük. Trakya'da 4 tane miting yaptık. **Bunun dışında Yozgat'ta, Mudanya'da, Tokat'ta, Çorum'da ve çeşitli illerde mitingler yaptık, köylü kurultayları yaptık. 80'in üzerinde şubeye ulaştık**

Türkiye'de.

Sonuç olarak sendikamızın karşılaştığı sorunlar karşısında çareyi Tüm Köy-Sen'i kurmakta bulduk. Şimdi Tüm Köy-Sen olarak 5 yıldır aldığımız tecrübelerle daha canlı, daha örgütlü bir mücadele yürütmeye inanıyoruz. Sendika olarak sonuna kadar, hakkımızı alana kadar direneceğiz. Çünkü ya yok olacağız ya da örgütlenip yola devam edeceğiz.

- Tüm Köy-Sen'in 35 milyon köylü içerisinde örgütlülük oranı nedir?

- Sendikayı doğuran il Kırklareli, Çeşme köyü. Bizim 10 bine yakın üyemiz sadece Kırklareli'de var. Türkiye genelinde ise ortalama olarak 100 bini geçen bir üye sayımızın olması gerekiyor.

- Tarım sektörü üzerindeki en büyük sorun nedir sizce?

- Birçok sorun var tabii. Bunlardan biri de **uluslararası tekellerin baskısının giderek derinleşmesidir.** Gelişmiş ve az gelişmiş ülkelerde uluslararası tekellerin büyük baskıları söz konusu. Tarımı yok etme, o ülkenin topraklarını ele geçirme gibi talepleri var. Çünkü bizden önce Latin Amerika ülkelerinde uygulandı bunlar. Bizi bekleyen tehlikeleri bugünden görmek gerekiyor. Tehlikeler çok, ama en önemlisi uluslararası tekellerin topraklarımızı ele geçirmek istemesi. Toprakların yanında akarsuları, madenlerini, sağlık kurumlarını, eğitimi hepsini ele geçirmek istiyorlar.

Bir ülkenin insanları teknolojiye

Gelişmiş ve az gelişmiş ülkelerde uluslararası tekellerin büyük baskıları söz konusu. Tarımı yok etme, o ülkenin topraklarını ele geçirme gibi talepleri var. Çünkü bizden önce Latin Amerika ülkelerinde uygulandı bunlar. Bizi bekleyen tehlikeleri bugünden görmek gerekiyor.

geri kalabilirler, eğitimden de geri kalabilirler. Ama toprakları varolduğu sürece, yaşama imkanları olduğundan dolayı esareti kabul etmezler. Ama topraklar ele geçirilirse o zaman kendilerini besleyecek imkanları da ellerinden alınmış, yaşama güdülerini tehlikeye düşmüş bir ulus yaratırsın. Biraz önce vurguladığım ülkelerden birini örnek vereyim. Latin Amerika ülkelerinde bir kıtada hiçbir köylünün bir dönüm tarlası yok. Türkiye'den bir örnek olarak GAP verilebilir. Bu projedeki toprakların birçoğu İngilizler ve İsraililer tarafından satın alındı. Ceylanpınar devlet üretme çiftliğinin 350 bin dönüm topra-

ğı var. Yapılan sözleşmelerle yüzbinlerce dönüm bakir toprağı satın alıyorlar, Japonlar da var aralarında. Akarsuları satıyorlar. Manavgat nehrini satıyorlar. Böyle söylemlerle devlet üretme çiftliklerini bile satıyor. Sarmısaklı Devlet Üretme Çiftliği'ni satıyorlar, şeker fabrikaları, hastaneler satılıyor. Eğitimi özelleştiriyorlar.

Kısacası tüm bunlar karşısında bize örgütlenmek kalıyor. Çünkü şimdi savunacak birşeylerimiz var daha, ama biraz daha geç kalırsak örgütlensek de bir faydası olmayacak, savunacağımız bir şey kalmayacak.

(İstanbul)
Devam edecek

SIYANÜR EL DEĞİŞTİRDİ

Yıllardır Bergama Ovacık'ta siyanürle altın çıkarılan madenlerin 7 Ağustos tarihinden itibaren uygulamada hiçbir değişiklik yapılmaksızın el değiştireceği açıklandı. Daha önceden gizli Bakanlar Kurulu kararıyla çalışmasına olanak sağlanan madenin yasallığı Danıştay kararıyla bozulmuş, “hukuk dışı” sayılmıştı.

6 Ağustos günü verilen kararlar madenin yeni sahiplerinin kanuni olarak önceki sahipleriyle aynı yükümlülükleri taşıyıp taşımayacağını soran Bergama halkı ve avukatları madenin faaliyete başlamadan önce çevresinin eskiden olduğu gibi doğaya uyumlu hale getirilmesi ve böyle devam etmesi için **Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na** başvuruda bulundu.

Bugüne kadar üçüncü kez el değiştiren şirketi daha önceden Eurogold firması işletmeye açıp çevredeki muhalefetle uğraşmayınca

Normandy Madencilik'e devretmişti. Eurogold zamanında sürekli gösterilerle protesto edilen Bergama madeni Normandy Madencilik'teyken de aynı hükümlerle işletilmiş geçen bu süre zarfında Bergama'da siyanürün oluşturduğu kirlilik çevrenin bozulmasına ve pek çok kişinin yavaş yavaş zehirlenmesine sebep oldu. **Normandy Madencilik Genel Müdürü Sabri Karahan** basına yaptığı açıklamada madenden 3 yıllık süre içinde **13 bin 700 kilo altın ve 14 bin 400 kilo gümüş** çıkardıklarını, buna bağlı olarak şirket hisselerinin tamamının yaklaşık **45 milyon dolar** fiyatını bulduğunu ve bu fiyata satılacağını söyledi ve Danıştay kararıyla siyanür liçi (çözücülüğü) yöntemiyle altın çıkarmanın yasaklandığını belirten söylemleri yalanladı.

Konuyla ilgilenen avukatlar ve Bergama halkı madenin böyle işletilmesine olanak veren **Bakanlar Kurulu** kararına karşı derhal Danıştay'ın verdiği “yürütmeyi durdurma” kararının uygulanması için başta Başbakanlık olmak üzere İzmir ve Bergama'daki tüm mercilere başvuruda bulundu. (H.Merkezi)

BUĞDAYDA ZARARINA SATIŞ

Türkiye Ziraat Odaları Birliği Yönetim Kurulu Üyesi (TZOB) **Mustafa Hepokur** TMO'nun dengeleyici müdahalede bulunmadığını, oluşan fiyatların açıklanan fiyatların çok altında olduğunu açıkladı. Konya ovasında hasatın Temmuz başında başladığını ancak piyasa fiyatlarının köylüyü memnun etmediğini belirten Hepokur “TMO piyasanın durumuna göre dengeleyici müdahalede bulunmadığı için bugün fiyatlar açıklanan taban fiyatlarının çok altında, tarladan kaldırdığı ürünü hemen satıp borcunu ödemek isteyen köylü, ürününü maliyetinin altında satmak zorunda kaldığı için zarar ediyor” dedi. TMO'nun ekmeçlik buğday fiyatını 370 bin 500 lira olarak açıklamasına karşın oldukça dalgalı olan piyasanın fiyatları çok aşağılara çektiğini belirten Hepokur, hububat piyasasında düzenin sağlanabilmesi için TMO'nun hububat alım fiyatlarını gerektiğinde kiloda 50 bin liraya kadar artırması gerektiğini söyledi. (Samsun)

IMF politikaları ile tarım bitirilmek isteniyor

Uzun yıllardır tarımda uygulanan politikalar ülkemizde yaşanan göçün en önemli nedenlerinden biridir. Yaşam koşulları her geçen gün daha da kötüleşen yoksul köylü kitlelerinin önemli oranda göçü tercih eder hale gelmesi bilinçli bir tercihin, sosyo-ekonomik bir gelişimin sonucu değil, aksine bir zorunluluktan kaynaklanmaktadır. Göçü koşullayan ekonomik etmenlerden biri olan tarımdaki politikaların ardındaki yarı-sömürgecilik ilişkilerini, ülke tarımındaki belirleyici kimi ürünlerin mevcut genel durumuna bakarak rahatlıkla görebiliriz.

Fındık; IMF politikaları doğrultusunda uygulanan kotalar, düşük taban fiyatları, bununla birlikte geçmiş yıllarda üretilen ürünlerin aflatoksinli olmasından kaynaklı "fındığın artık para etmediği" yaygarası ve yerine alternatif olarak kivi, çilek, hurma gibi ürünlerin üretimini dayatılması fındık üreticisini çaresizliğe sürüklemektedir. "Önerilen" alternatif ürünlerin üretilmesiyle ilgili köylü zaten yeterli bir bilgiye sahip değil. "Nasıl yetiştirilir, yetiştirilmesinde neler kullanılır, sulaması nasıl olur?" vs. konular hakkında köylülerin bir bilgisi yok. **Sonuçta fındık, artık ne-rede ise üretilemez aşamaya gelmiştir.**

Şeker pancarına kota konulması, avanslarının geç ödenmesi ya da ertelenmesi, şeker fabrikalarının kapatılması, bazılarının özelleştirilmesi vb. bu ürüne vurulan/vurulmakta olan darbelerdir.

Tütün; bu ürüne "üretim fazlalığı"

nedeniyle kota konulması ve TEKEL'in de özelleştirilmesiyle üretimi tasfiye sürecine girmiştir. Ülkede tütün üretimiyle yaşamını sürdüren köylüler, artık ekonomik zorluklarla karşı karşıya kalmış ve yaşamsal ihtiyaçlarını bile karşılayamaz duruma gelmişlerdir. Buna benzer sözleri yetkili ağızlarından da duymaktayız. CHP Samsun Milletvekili Prof. Dr. Haluk Koç "Tütün üretimine getirilen kotalar sonucu üreticiler en temel ihtiyaçlarını karşılayamaz duruma düşürülmüştür" diye açıklamalar yapmıştır.

Çay ve çay üreticileri için de aynı nitelikteki ve aynı amaçlı politikalar gündemdedir.

Sübvansiyonların kaldırılması, destekleme fiyatlarının kaldırılması, taban fiyatlarının düşürülmesi gibi politikalarla tarım ülkesi olan ülkemiz fındık, şeker pancarı, tütün ve tahıl ürünlerini ithal edecek duruma getirilmiştir. Emperyalizm bizimki gibi ülkelerde tarımı kendi çıkarları doğrultusunda kullanarak, kendi tarım ürünlerinin pazara yerleşmesini sağlamakta ve böylece ülke tarımı yeniden kontrol altına alınıp bağımlılık ilişkisi süreklileştirilmektedir.

Son yıllarda IMF politikalarına uygun olarak "mazot yardımı", "Doğrudan Gelir Desteği" gibi uygulamalar köylüler için sus payıdır. Samsun'un Bafra ilçesinde tütün yetiştiren bir köylünün deyimi ile devlet bayılan köylüleri ayılmak için DGD, mazot desteği vb. ile yüzlerine bir avuç su

atmaktadır. Ancak yine köylümüzün deyimi ile bu üreticiyi sadece ayılmakta, susuzluğunu gidermemektedir. Zaten bunlar bile yoksul köylü kitlelerinin geçimini sağlamaya yetmiyor. Bununla ilgili **Konya Şeker Fabrikası'nın** haber bülteni **Toprağın Tadı**'nda yer alan bir araştırmadan yola çıkarak yapılan şu açıklama gerçekleri çok çarpıcı bir biçimde ortaya seriyor.

"Devlet çiftiye desteklemek için verdiği DGD'ni çiftçilerin ekime devam etmesini sağlayarak, DGD'nin 3 katını bulan vergi şeklinde geri alıyor." "200 dekar arazi üzerinde yapılan araştırmalar baz alındığında, ilginç sonuçlar ortaya çıkıyor. 200 dekar bir alanda ekim yapan çiftçiler, devletten 2 milyar 700 milyon lira arazi bedeli, 720 milyon lira da mazot desteği toplam 3 milyar 420 milyon lira yardım parası alıyor. Oysa aynı çiftçi tohum, sulama, çapa, ilaçlama, ekim, söküm, nakliye masrafı olarak toplam 13 milyar 480 milyon lira harcama gerçekleştiriyor. Bu harcamanın % 67'sini yani 9 milyar 31 milyon 600 bin lirasını ise devlete vergi olarak ödüyor."

Araştırmadaki rakamlardan da anlaşılacağı gibi, köylünün ürettiği ürün maliyetini ve geçimini sağlayacak kadar gelir getir-

miyor ve onu gün be gün yoksulluğa, sefalete sürüklüyor.

Köylüler bu rakamlardan duydukları rahatsızlıkları, tepkileri şöyle dile getirmişler; "Rakamlar kimin kimi desteklediğini açıkça ortaya koyuyor. Devlet bir veriyorsa, 3 alıyor. Yani devlet kaz gelen yerden tavuğu esirgemiyor."

Ayrıca Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Genel Başkanı Şemsi Bayraktar'ın bir açıklamasında "98'de bir ineğe verilen desteğin Türkiye'de çiftiye verilen destekten daha fazla" olduğunu dile getirmesi de dikkate değerdir.

Tüm bunlar göstermektedir ki devlet bilinçli bir şekilde tarımı bitirmeye çalışmaktadır. Mazot desteği, DGD, alternatif ürün vb. uygulamalar birer aldatmacadan ibarettir. Ancak köylüler yaşadıkları deneyimlerden çıkardıkları sonuçlardan hareketle bu aldatmacalara kanmayacaktır.

(H. Merkezi)

Hayvancılıkta üretim az, tacir çok...

Hayvancılıkta da tarımda olduğu gibi tasfiye yaşanıyor. IMF, DB politikaları ve emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda yapılan tasfiye sonucu mağdur olan köylülüğün durumu her geçen gün daha da kötüleşiyor. Tüm bunları köylülerin kendi ağızlarından dinlemek için Elazığ Harput'tan **Veysel Kılınc** adlı besicisi ile yaptığımız röportajı aktarıyoruz.

-Hayvancılık yaparken ne tür sıkıntılarla karşılaşıyorsunuz? Bunların çözümünü için neler yapıyorsunuz?

-Karşılaşılan en büyük sorun pazarlama, ikincisi pazarlamadan gelen paranın yeterli olmamasıyla birlikte gecikmesi, bu süre zarfında da yem ve kaba yemin (saman) değerinin 2 katına yükselmesi. İhtiyacı karşılamak için ya kredi veya satın harcamamak gibi hayvan sayısının azaltılması...

-IMF, DB politikalarıyla tarım sektöründe yaşanan tasfiyeler köylüyü nasıl etkiliyor?

-IMF ve DB politikalarıyla üretim, tabiki tarım sektörünün sonunu hazırlıyor. Elazığ'da '70'li ve '80'li yıllarda hayvan pazarında hayvan çokluğundan pazara girmekte zorlanırdın. Ama şimdi pazarda hayvan sayısının 2 katı tacirler var. Üretim yok. Tarım üretimindeki fiyat artışı, yem sektörünün denetimsiz üretim yapması da kaliteyi düşürdü.

1992'de hayvancılığa başladığımda 9 kg. yoğurt satın 1 torba kaliteli yem alıyordum. Bugün yoğurdun kilosunu 700 binden satıyorum, bir torba yem 23 milyon ve de yemler kalitesiz. Çünkü devlet fabrikaları özelleştirildi. Saman-kaba yemin 2002'nin sonbaharında kilogramı 65 bindi. 2003'ün sonbaharında 105 bin. 2003 kışı ve 2004 bahar arası 330 bine çıktı ama ortalama rakamlar. Kepek 1 torba geçen yaz 5 milyon. Kışın 11 milyon oldu. Yem geçen sonbahar 14 milyon, kışın 23 milyon oldu. Ama et kesim devamlı düşüşte ve üç dört yıldır devam ediyor. Devletin kaçak etle ve canlı hayvanla mücadelesi yoktur. Sınırlarımızdan sürülürce kaçak hayvanın girmesi düşündürücüdür. 2 yıldır mecliste konuşulan kaçak hayvanla mücadele lafta kalmıştır.

-Hayvan salgın hastalıklarının, mesela "deli dana"nın hayvancılık sektöründe ne tür olumsuz etkileri oluyor? Devletin bu konuda hizmeti nelerdir? Ayrıca hayvan sağlığını koruma ve kontrol imkanları mevcut mu?

-Hayvan salgın hastalıkları; deli dana, şap gibi hastalıkların yanısıra ölü doğum veya düşük gibi vakalar hayvancılı-

ğın cazibesini kaybettiren şeylerdir. Özellikle son 5 yıl içerisinde ölü doğum ve düşük artışı, kalitesiz ve bozuk yem ürünlerinin kullanılması, piyasada 2003-2004 kışında televizyonlarda gösterilen sahte ilaçların denetimsiz satışı vb. bizi etkiliyor.

Devletin bölgemizde hayvan sağlığı konusunda aşılama, tohumlama ve Fırat Üniversitesi Hayvan Hastanesi'nde ameliyat dahil tedavi hizmetleri mevcut ve ameliyatlara cüzi paralarla yapılıyor. Ama ilaçlar, köylünün, üreticinin ekonomik şartlarını aşıyor.

-Bu bölgede yaşanan köy yakma, boşaltma gibi uygulamalar hayvancılığı nasıl etkiledi?

-Bölgemizde yaşanan köy yakma, boşaltma vb. bölge halkının haliyle üreticilikten tüketiciye dönüşmesine neden oldu. Hayvancılık, tarım, ziraat, arıcılık

durdu. Göçen ailelerin hayvanları tabiki ölü pahasına elden çıkarıldı. 1-2-3 yıl vadeli elden çıkarıldı. Hayvan kesime hazır değildi. Ürünü tarlada kaldı, yakıldı, meyveler ağaçta kaldı, kovanlar tahrip edildi. Bu ailelerin tüm ekonomik gelir elde etme yolları kesildi.

-Sizce tarımda, özellikle hayvancılıkta tekrar canlanma yaşanması için neler yapılabilir? Tarımsal üretim ve hayvancılık noktasında alternatif önerileriniz var mı?

-Tarımda özellikle hayvancılıkta yeniden canlanma için tarım ve hayvansal ürünler (et ve süt) gibi fiyatlarının denetlenmesi gerekiyor. (H. Merkezi)

Tarih	1 torba kepek
2003 yazı	5.000.000 lira
2003-2004 Kışı	11.000.000 lira

Tarih	Saman
2002 Sonbahar	65.000 lira
2003 Sonbahar	105.000 lira
2003-2004 Kışı	330.000 lira

Tarih	1 torba yem
2003 Sonbahar	14.000.000 lira
2003-2004	23.000.000 lira

Devletten göstermelik zarar karşılama hamlesi

Türkiye, Katılım Ortaklığı Belgesi (KOB) çerçevesinde hazırladığı "Ulusal Program" da uzun vadeli öncelikler içerisinde "Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılama-sı"na ilişkin düzenleme yapacağını taahhüt etmişti. "Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karar" da bu yasanın 2004 yılında yürürlüğe girmesi ön görülmekteydi. Nitekim bu çerçevede 5233 sayılı "Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılama Hakkındaki Kanun" 17 Temmuz 2004 tarihinde kabul edilerek yürürlüğe girdi. Türkiye bu yasayı hazırlarken özellikle Avrupa Konseyi Parlamento Meclisi tarafından 2002 yılı Mart ayında yayınlanan "Türkiye'de Yerinden Edilen Kürt Nüfusunun İnsani Koşulları" başlıklı raporu dikkate almak zorunda kalmıştır. Bu raporda; Türkiye'deki OHAL'in kaldırılması, geri dönüşlere izin verilmesi, köy koruculuğunun lağvedilmesi, uluslararası insani kuruluşların bölgeye girişine izin verilmesi, geri dönmek isteyenlere "köyümüzü PKK baskısıyla terkettik" şeklinde dilekçeler imzalatılmaktan vazgeçilmesi ve yerinden edilenlerin maddi zararlarının karşılanması yer almaktadır.

Öncelikle belirtilmesi gereken husus, yasanın kapsadığı dönemin ve alanın oldukça dar tutulduğudur. Yasadaki ifadelerde, "Bu kanunun amacı, 19.7.1987-30.11.2002 tarihleri arasında OHAL ilan edilen illerde meydana gelen terör eylemleriyle veya terörle mücadele kapsamında yürütülen faaliyetler nedeniyle maddi zarara uğrayan kişilerin, bu zararlarının karşılanmasına ilişkin esas ve usulleri belirlemektedir." denmektedir. Sadece OHAL ilan edilen illerde ve OHAL ilan edilen sürelerdeki zararların karşılanması yasayla öngörülen hedefi gerçekleştirmekten uzaktır. Devlet vatandaşlarının uğradığı zararları kendi kusuru olsa da olmasa da "kusursuz sorumluluk ilkesi" gereği karşılamak zorundadır.

Yasanın 4. maddesinde "Zarar Tespit Komisyonu bir başkan ve altı üyeden oluşur. Valinin görevlendireceği

vali yardımcısı komisyonun başkanı; maliye, bayındırlık ve iskan, tarım ve köy işleri, sağlık, sanayi ve ticaret konularında uzman ve o ilde görev yapan kamu görevlilerinden vali tarafından belirlenecek birer kişi ile baro yönetim kurulunca baroya kayıtlı olanlar arasından görevlendirilecek bir avukat komisyonun üyesidir" denmektedir. Zarar tespit komisyonunun üyelerine bakıldığında hepsinin merkezden yönetim esasına göre oluşturulduğu görülmektedir. **Valinin vesayeti altındaki bu kurulun tarafsız ve objektif bir şekilde karar vermesi mümkün değildir.** Tasarı halindeyken gelen yoğun eleştiriler üzerine bir hukukçunun komisyonda yer alması usulen ve göstermelik olarak kanuna dahil edilmiştir. **Bu komisyonlarda demokratik kitle örgütlerinin, meslek kuruluşlarının, halktan temsilcilerin yer almaması bilinçli olarak tezgahlanmıştır.**

Ayrıca yasanın 7. maddesinde karşılanacak zararlar şu şekilde sayılmıştır.

a- Hayvanlara, ağaçlara, ürünlere ve diğer taşınır ve taşınmaz mallara verilen her türlü zarar,

b- Yaralanma, sakatlanma ve ölüm hallerinde uğranılan zararlar ile tedavi ve cenaze giderleri,

c- Terörle mücadele kapsamında yürütülen faaliyetler nedeniyle kişilerin mal varlıklarına ulaşamamalarından kaynaklanan maddi zararlar.

Bu zararlara ek olarak göç nedeniyle memuriyetten istifa edenlerin **özlük haklarının** ödeneceği de eklenmeliydi.

8. maddede **bu zararların tespitinde adli, idari ve askeri mercilerdeki bilgi ve belgelerin göz önünde tutulacağı belirtilmiştir.** Oysa olayın özelliğine göre; demokratik kitle örgütleri de olayla ilgili raporlar hazırlamaktaydı. Meslek kuruluşlarının ve demokratik kitle örgütlerinin hazırladığı raporlar da zarar tespiti yapılırken dikkate alınmalıydı. Ayrıca zarar görenin aldığı tedbirler ibaresi ile devlet kendi sorumluluk alanını daraltmaya çalışmaktadır. Bu ibare sosyal risk ilkesi ile de çalışmaktadır. Yani kişi tedbir alsa da almasa da bu zarar gerçekleşecek idiye ve ortada bir zarar varsa devlet bunu karşılamak zorundadır.

Yasa, girişte de belirttiğimiz gibi AB'ye uyum çerçevesinde bir "ev ödevi", bir "ayıp örtme" faaliyetidir. **AİHM'in yüzbinlerce Euro tutan tazminatlarından kurtulma operasyonudur.** Bu amaçla harekete geçilmiş, en ucuz maliyetle bu işin nasıl kurtarabileceği düşünülmüş ve ona göre düzenleme yapılmıştır. Dolayısıyla, başvuracaklar/yararlanacaklar listesi mümkün merteye darlaştırılmıştır. Özellikle tarih ve alan konusunda getirilen sınırlama, "devletin sorumluluğu"nu tarif anlayışıyla pekiştirilmiş ve 2. madde bünyesinde sıralanan husus-

lar çerçevesinde kapsama alanı iyice darlaştırılmıştır. Nihayetinde, zarar tespit komisyonunun oluşumu ve çalışma usulü ile de "karar" mekanizması garanti altına alınarak yasa "mükemmel" biçimde tekemmül ettirilmiştir.

ZORLA GÖÇ ETTİRİLENLER HAKLARINI ARIYOR

Devletin gerilla mücadelesini boşa çıkarmak için kullandığı yöntemlerden biri de köy boşaltmalardır. Halkı zorla göç ettirmenin yanısıra her türlü malına da zarar vermektedir.

- **Bize kendinizi tanıtır mısınız?**

Adım Hıdır Sulak. 1934 doğumlu-yum. Ovacık Ağaçpınar köyündenim.

- **Dersim'den kaç yılda ve neden göçtünüz?**

14 yıl oldu. Evimizi yaktılar göçtük. Bir şeyimiz kalmadı. Bir yatak kaldı. Asker operasyona gelirdi, sorardı "gençler 'teröristler' geliyor mu?" diye. Askerlere diyorduk "sen gel burada dur, eğer sen ekmek vermezsen biz de vermeyiz". Onun için köyleri yaktılar, dışarıda kaldık biz de göçtük. Ovacık'ın çevresinde Balköy var başka köy kalmadı.

- **Bu yapılanlardan kaynaklı ne gibi zararlarınız oldu?**

Zarar çok. Biz küçüklüğümüzden beri orada çalışıyorduk, hayatımız orada geçti. Babamız dedemiz orada ölmüş. Vatan ne demek vatan. Köyleri yakmış kimse kalmamış, hepsi de göç etti, tarlasına, malına bakamadı, hiçbir şeyine bakamadı, can kurtulsun yeter. Devlet "bunlar mağdur olmuş ya bir ev kirası vererek ya bir yardım edek" demedi, tövbeler olsun hiçbir yardımda bulunmadı.

Halkın yüzde doksanı acı çekti. Ben o kadar çekmedim. Sıkıntı çektim, açlık çektim, fakirlik çektim, her bir şeyi yaşadım ama onlar kadar acı çekmedim.

- **O günden beri köyüne hiç gittin mi?**

Üç sefer gittim, askeriye bırakmadı. Dediler ki operasyon var. Dördüncü sefer gittim ki kavaklar, ağaçlar hepsi kurumuş, çürümüş, hiçbir tane kalmamış. Evlerimize artık bomba mı ilaç mı ne atmışsa büyük kayalar vardı, hepsi toprak gibi olmuştu. Köye giremediğim zaman da beni "operasyon var giremezsin, teröristler var. Seni de yanlışlıkla terörist diye vururuz" diye tehdit ediyorlardı.

- **Geriye dönmeyi düşünüyor musunuz?**

Can atarım ama para olsun yeter ki. Para olsa burada bal yemem, gider orada ot toplar yerim. Ana babamız sülalemiz hepsi oradadır. Vatanımızdır orası.

- **Geri dönebilmek için herhangi bir başvuruda bulundunuz mu?**

Yok bulunmadım, şimdi yeni başvuruyoruz.

- **Geri dönebilmek için, "köyümü devlet yakmadı, PKK yaktı" yazılı kağıtlar imzalatılmaya çalışılıyor. Siz ne düşünüyorsunuz?**

Öyle olursa köye de gitmem, burada ölürüm. Gene o yalanı söylemem.

- **Köyünüze geri dönebilmek için mahkemeye başvurduunuz. Mahkeme size "ben senin zararını karşılamıyorum" derse o zaman ne yapmayı düşünüyorsunuz?**

O zaman elimden gelirse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvururum. Şimdiye kadar tanıdığım yoktu. Yol yolak bilmezdim, şimdi öğrendim. Gücüm yettiğince bütün yolları deneyeceğim.

Demiryollarının %97,2'si

standart dışıdır

Geçtiğimiz günlerde Sakarya'nın Pamukova ilçesinde meydana gelen "Hızlı Tren" faciasının ardından resmi verilere göre 39 kişi hayatını kaybetmiş ve bunun yanında onlarca insanın halen hastanelerde tedavisi devam etmektedir.

Tren kazası yaşandığı sırada orada olan ancak TCDD Genel Müdürlüğü'nden gelen karar doğrultusunda adını vermek istemeyen bir demiryolu personelinin karar ile ilgili görüşlerini aldı.

Demiryol işçisi; "Biz hızlı tren projesine demiryollarının bu projeye uygun olmamasından kaynaklı karşı çıktık. Bunu da TCDD Genel Müdürlüğü'ne göndermiş olduğumuz dilekçelerde belirttik. Bunun üzerine Ulaştırma Bakanlığı şöyle bir reklam filmi yaptırdı; 3 tane inek hızlı tren çıktuktan sonra trenleri artık rahat izleyemediklerinden kaynaklı mahkemeye başvuruyorlar. Savcı ise 'sayın hakim bunlar artık trenleri rahat izleyemediklerinden kaynaklı şikayetçiler' deniliyor reklam filminde. Kısacası hızlı trene karşı çıkanlar inek yerine konmuş oldu. Ama fazla değil 45 gün sonra kimin inek olduğu ortaya çıktı. **Yol onarım ekiplerinin standartlara göre 24 kişi olması gerekirken şimdilerde 4 kişi ile yol onarımı yapılıyor. Ben halen şunu anlamış değilim. Makinistler kazadan sorumlu tutulabilir ama bilet kontrolünden sorumlu şef nasıl tutuklanır? Asıl yargılanması gerekenler çok az bir maliyetle bütün uyarılara rağmen hızlı treni faaliyete sokmak isteyen hız düşkünlerinde. Ben hızlı tren olayını tarlada hız arabası sürmeye benzetiyorum"** dedi.

(İstanbul)

Diyarbakır'da çatışma ve yargısız infaz

28 Temmuz Çarşamba günü gece saatlerinde Diyarbakır Mardinkapı'da bulunan bir polis noktasına HPG tarafından bombalı saldırı düzenlendi. Yapılan saldırıda Abbas Yoldaş isimli bekçi öldü. Saldırının olduğu sıralarda olay yerinden geçen Sur Belediye Başkan Vekili Ali Rıza Çiçekli de yaralandı. HPG tarafından yapılan saldırı sonrası militanların karanlıktan yararlanarak bölgede bulunan Hevsel bahçelerine kaçtığı belirtildi. Saldırının ardından operasyon başlatan polis bölgede terör estirdi. Hevsel bahçelerinde oturan bölge halkı evlerine hapsedildi. Tarlalarından ürünlerini almaya bile polis eşliğinde gidebildiler.

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü tarafından yürütülen ve Ön Gözli Köprü ile Dicle Üniversitesi Kampüsü'ne giden Deri Köprü arasındaki bölgeyi kapsayan operasyonlarda iki militan infaz edildi. Hevsel bahçelerine kaçan militanlarla polis arasında çıkan çatışmada 29 Temmuz günü iki militan katledildi. Yine çıkan çatışmada Özel Harekat Polisi Sacettin İyi iki ayğından yaralandı. Operasyon sırasında Mehmet Kızıl adlı HPG'li ile birlikte infaz edilen Mardin'in Ömerli ilçesi nüfusuna kayıtlı Mehmet Sait Özgün'ün ailesine yönelik gözaltı operasyonu başlatıldı. Mardinkapı semtinde bir eve düzenlenen

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü tarafından yürütülen ve Ön Gözli Köprü ile Dicle Üniversitesi Kampüsü'ne giden Deri Köprü arasındaki bölgeyi kapsayan operasyonlarda iki militan infaz edildi. Hevsel bahçelerine kaçan militanlarla polis arasında çıkan çatışmada 29 Temmuz günü iki militan katledildi.

Hevsel operasyonunda katledilen M. Sait Özgün'ün cenazesi

baskında Özgün'ün amcasının oğlu M. Murat Özgün ile Ömer Çakır gözaltına alındı. Aynı saatlerde Gaziler semtinde bir eve düzenlenen baskında kardeşi Servet Özgün ile amcasının kızı Keziban Sevinç ve Emin Sevinç gözaltına alındı. Mehmet

Sait Özgün'ün 5 Ağustos'ta öldüğünün açıklanmasına rağmen 1 Ağustos'ta ailesinin evine yapılan baskınlarda Özgün'ün o günlerde yaşadığı ancak sonradan infaz edildiği iddiaları güçlendi.

Bu arada uzun süren operasyonlar çer-

çevesinde uygulanan ambargo nedeniyle bölgeye herhangi bir yardım ulaştırılmadı. Devletin bu tutumuna çeşitli kişi ve kurumlardan tepki geldi. 32 kurumun bir araya gelerek oluşturduğu Demokrasi Platformu olayı kınadı ve ayrıca çatışmanın ve bölgede uygulanan ambargonun son bulmasını istedi. Bu arada olay yerine giderek inceleme yapmak isteyen Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir ile Diyarbakır Barosu Başkanı Sezgin Tanrıkulu polis engeline takıldı. Bahçelere girmek isteyen Baydemir ve Tanrıkulu'na Emniyet Müdürü Orhan Okur'dan sert yanıt geldi. Baydemir ve Tanrıkulu'nun "bölge halkı üzerinde bir baskı oluştuğunu ve temel hak ve özgürlüklerin engellendiğini" belirtmesi üzerine Okur "Biz burada terörle mücadele yapıyoruz. Bölgede şu anda güvenlik bölgesi oluşmuştur. Giriş yasaktır" dedi. Bu arada Hevsel bahçelerinde yaşanan yargısız infaz ile bölge halkı üzerindeki baskıları kınamak için basın açıklaması yapmak isteyen Diyarbakır Gençlik Platformu üyesi yaklaşık 500 kişiye polis saldırdı. 6 Ağustos'ta yapılmak istenen açıklamaya polis azgınca saldırarak 16 kişiyi gözaltına aldı. Yapılan saldırı sırasında polislerin kitleyi kameraya çekmesi üzerine kitle polise taşlarla karşılık verdi. (Mersin)

Ağrı'da korucu katliamı

Ağrı'nın Diyadin ilçesinde Mustafa Gündoğdu ve Ahmet Gündoğdu adındaki korucular yayla basarak Sarıhan ailesinden 6 kişiyi öldürdüler. Diyadin'e bağlı Kankalesi (Hakla Kalesi) yaylasını saat 11:00 sularında basan korucular daha önce aralarında kan davası olan Sarıhan ailesinin çadırına geldi. Bu arada kendilerine çay ikram eden Şamil Sarıhan'ın oğlu Erdoğan Sarıhan'dan ailenin diğer fertlerini de çağırmasını istedikler. Diğer aile fertlerinin de gelmesiyle çadırda bulunan 8 kişi üzerine otomatik silahlarla kurşun yağdıran korucular Şemsettin (54), Şamil (50), Mustafa (44), Ali (30) ve Remzi Sarıhan'ı (27) öldürdüler. Olaydan yaralı olarak kurtulan Kemal Sarıhan ise Ağrı Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Olayda 1 oğlunu, 1 yeğenini ve 3 kardeşini kaybeden Kamil Sarıhan şunları anlattı. "Yaklaşık 15 yıl önce aramızda bir kan davası vardı. Ama biz barışmıştık. Olayın bu mevzu yüzünden olduğunu sanmıyorum. Jandarma bize 4 kişiyi gözaltına aldığını söyledi. Bunun peşini bırakmayacağım. Bunun hesabını kim verecek? Devlet bunlara silah veriyor. Bunlar da masum insanları katlediyor. Bu devletin ayıbıdır. Bize de korucu olmamızı söylediler. Ama biz kabul etmedik" dedi. Saldırıda ölen Şamil Sarıhan'ın oğlu Erdoğan Sarıhan ise "sabah saat 11:00'de koruculardan ikisi çadırlarımıza geldi. Babamı çağırdılar. Babam çay ikram etti. Bana amcalarını da çağır dediler. Ben de gittim çağırdım. Geldiğimde aralarında bir tartışma vardı. O sırada ellerinde olan silahlarla bizi taradılar" dedi.

İlçede bulunanlar ise jandarmanın olaydan haberdar olmasına rağmen 6 saat sonra geldiğini söylediler. (Mersin)

Şiyar Perinçek davası sürüyor

Adana'da 28 Mayıs'ta sokak ortasında Şiyar Perinçek'i kurşunlayarak öldürdükleri iddia edilen Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polisler hakkında Adana Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından dava açıldı. Perinçek'in avukatı İHD Genel Başkan Yardımcısı Reyhan Yalçındağ tarafından yapılan suç duyurusu üzerine soruşturma başlatan Adana Cumhuriyet Savcısı Tevfik Loğoğlu, soruşturmanın tamamlanmasının ardından Adana Emniyet Müdürlüğü'nde görevli Emniyet Amiri Davut Özateş hakkında "kastın aşılması suretiyle adam öldürme", Başkomiser Mesut Gürkan ile Komiser Erhan Çiloğlu hakkında da Perinçek ile birlikte olan ve daha sonra gözaltına alınan M. Nuretin Başçı'ya "gözaltında kötü muamelede buldukları" suçlamasıyla Adana Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açtı.

16 Temmuz tarihli dava iddianamesinde, Perinçek ile Başçı'nın "PKK/KONGRA-GEL mensubu oldukları" iddia edilerek, iki kişinin Adana'ya silahlı eylem yapmak üzere geldiklerinin ihbar edilmesiyle Adana Emniyet Müdürlüğü'nde görevli amir ve komiserler tarafından takip edildikleri belirtildi. Perinçek ve Başçı'nın

polisleri fark etmesi üzerine motosikletin arkasında oturan Perinçek'in polisler silah çektiği, yan taraftan takip eden bir başka polis ekip aracının çarpmasıyla motosikletin devrilmesi sonucu Perinçek ile Başçı'nın yere düştüğünün kaydedildiği iddianamede, ekip aracından inen polis amiri Davut Özateş'in "dur, polis, teslim ol" uyarısına rağmen Perinçek'in yerden kalkarken 2 el ateş ettiği iddia edildi.

Davaya ilişkin DİHA'ya bilgi veren İHD Genel Başkan Yardımcısı ve müdafî Avukat Reyhan Yalçındağ, olayı gün ortasında insanlara gözdağı vermek üzere gerçekleşmiş bir cinayet ve yargısız infaz olarak değerlendirdi. İddianameyi hazırlayan savcının hazırladıkları raporu gözardı ettiğini belirten Yalçındağ, iddianamenin yetersiz olduğuna dikkat çekti. İddianamenin sanıkların beraatleri için tasavvur edildiği izlenimi verdiğini belirten Yalçındağ, şunları söyledi:

"İddianamede, bir mukavemetin olduğu, mukavemetten sonra sözümona polislerin ateş ettiği şeklinde bir düzenleme var. Biz bunu asla kabul etmiyoruz. Halihazırda güvenlik gerekçesiyle is-

mini vermek istemeyen tanıklarımız var. Olayın oluş biçimi açık ortada. Biz bir bütün olarak mukavemet olmaksızın gerçekleşmiş, adam öldürmek maksatlı yargısız infaz olduğuna inanıyoruz. Oysa iddianameyi incelediğimiz zaman tersi şekilde bir düzenleme var. Benzer örneklerde kastın aşılmasıyla adam öldürmek ve işkence dosyalarında bir şekilde delil yetersizliğinden veya mukavemet gerekçe gösterilerek sanıklar beraat etmiştir."

Sevk maddelerine göre sanıkların tutuklanması gerektiği ancak kolluk görevlisi olduklarından dolayı bunun geçerli olmadığını dile getiren Yalçındağ, bunun yasal olmadığını belirtti. Sanıkların derhal tutuklanmaları ve açığa alınmaları gerektiğini vurgulayan Yalçındağ, dava açılmasına rağmen polislerin ifadelerinin hala alınmadığına dikkat çekti. Yalçındağ, duruşmaya katılmaları için ilgili bütün ulusal ve uluslararası insan hakları kuruluşlarına çağrıda bulunmak için hazırlıklarının olduğunu da kaydetti.

Şiyar Perinçek'in babası İHD Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Temsilcisi Mihdi Perinçek ise, davanın açılmış olmasının bir hukuki gereklilik olduğunu kaydetti. Ortada bir yavaşamanın sonlanması olayı olduğu için her koşulda bir dava açılmasının hukuki zorunluluk olduğunu dile getiren Perinçek, temennisinin adil bir yargılanmanın yapıp sanıklara hak ettikleri cezanın verilmesi olduğunu söyledi.

(H. Merkezi)

Devrimci ve komünist tutsaklardan kamuoyuna açıklama

Şu ana kadarki saldırı biçimlerinin direnişimiz karşısında etkisizleştiğini-hatta direnişimizdeki kararlılığın zaman zaman demokrasi güçlerine esin kaynağı olduğunu-gören iktidar, onlarca yıl önce suratlarında parçaladığımız **Tek Tip Elbise, Zorla Çalıştırma**, her türlü doğal faaliyetimizi ve meşru direnmeyi suç sayan **“disiplin”** uygulamasını dayatma yolunda.

Hasta arkadaşlarımıza; jandarma, sağlık personeli ve Adalet Bakanlığı iş birliği ile işkence yapılıyor. **Revire, hastaneye gecikmeli götürdükleri gibi yolda jandarma tacizi ve saldırısı ile yıldırma çalışıyorlar.** Hastaneye yatırılanlar hapis hane hücrelerinden daha katı tecrite maruz kalıp, daha beter fiziki koşullarda tutuluyor. Ve jandarma saldırısı günü birlik hale geliyor.

Hapishanelerde saldırganlığın açık biçimleri dışında kalles ve sinsi fiziki imha yöntemleri hüküm sürüyor, hasta arkadaşlarımız katlediliyor.

20 Temmuz 2004'te **Ali Şahin'in** aynı yöntemle katledilmesinin üzerinden kısa bir süre geçmişken tecrit hücrelerinde bir arkadaşımızı daha ölümsüzlüğe uğurladık.

Salih Sevinel'in sabah saatlerinde yoğun ağrılar yaşaması üzerine yanında kalan arkadaşlarımız görevli personele durumu iletip, acilen revire götürülmesini istemiştir. Belirtiler kalp krizine uyduğu halde önemi ne uygun davranılmamış, **“idareye sorulum”** gibi bahaneler ile sağlıkları müdahalesi geciktirilmiştir. Gecikme üzerine yeniden kapı ziline basıldığında fişinin çekilmiş olduğu fark edilmiş, ancak kapıya vurarak gardiyanların gelmesi sağlanabilmiştir.

Revirin **-mesleki yeterliliği, toplu yaşam yerlerinde görev yapmaya uygunluğu tartışılır-** tek doktoru birkaç dakikalık zaman içerisinde ağır kesici iğne yapmış, birkaç ağır kesici ilaç verip bir de kas gevşetici reçetesi yazarak **“muayene”yi** bitir-

miştir.

Arkadaşımız hücreye getirildikten sonra tekrar rahatsızlanmış, ısrara rağmen o halde saatlerce bekletildikten sonra baygın bir şekilde revire tekrar götürülmüştür. Revire götürme sırasında durumu hiçe sayılarak sedyeye konulmamış, kollarından ve bacaklarından çekiltilerle karga tulumla taşınmıştır. Kısa süre sonra da şehit olduğu haberi gelmiştir.

Ölüm sebebi kalp krizi olarak açıklansa da, gerçek, arkadaşımızın tecrit uygulayıcıları tarafından katledildiğidir. **Salih Sevinel'in ölümünün sorumlusu ilgili tüm kurumları ile devlettir.**

Gardiyanlara kapı zilinin fişini çekme keyfilikliğini veren, yaşamsal durumlarda **“idareye sorulum”** dedirten, dilekçe istemek gibi dayatmaları getiren; revir doktoruna -muayene için hastaya elini dahi dokunmamışken- rastgele iğne yapmak, ilaç vermek, gözetim altında hastaneye gitmesi gereken hastayı hücreye geri yollamak hakkı tanıyan, hastayı bayılana kadar hücrede tutup sonra da karga tulumla revire götürülmesine fırsat veren idari birimler ve işleyiş arkadaşımızın katledilmesinde birinci dereceden sorumludur.

İlgili meslek örgütlerini ve demokratik kurumları hastaların bulunduğumuz koşullardaki seyrini, yaygınlığını, teşhis ve tedavi imkanlarını, görev yapan sağlık personelinin mesleki yeterliliklerini, kişi sayısına göre revirin teknik donanımını araştırmaya; sorumluların teşhiri ve cezalandırılması için çaba göstermeye; hapishanelerdeki sorumlulara karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden Siyasi Tutsaklar Adına:

Bayram Kama, Ömer Kaya, Murat Karayel, Hasan Polat, Hasan Rüzgar,

Faşist sistem ve onun gözetimindeki hükümet partisi AKP, kitlelerin gözlerini boyamak için seçim süreçlerinde tüm burjuva partilerinin yaptığı gibi balon vaatlerini sıralamış ve adı geçen vaatlerini göstermelik olarak hayata geçirmiştir. Ancak Erdoğan'ın sözleriyle **“ben tüccar kafası ile politika yaparım”** anlayışının bir uzantısı olarak kamu hizmeti olarak ifade edilen vaatler bir manipülasyon olmanın ötesine geçememekle kalmıyor, katliamlara/cinayetlere dönüşüyor.

23 Temmuz 2004 tarihinde İstanbul-Ankara seferi sırasında Sakarya-Pamukova'da raydan çıkan ve 37 insanın ölümüne ve 81 insanın yaralanmasına neden olan **“hızlı tren”de** AKP ve onun güdümlü medyasının kaza dediği açık seçik bir katliamdır.

Faşist sistemin ve işbirlikçi AKP'nin uluslararası sermaye ile ilişkisinden kaynaklı toplu taşımaya yönelik refleks tepkisinin bir yansıması olarak halkın yararına ve ihtiyaçlarına göre konumlanması, bu ihtiyaçlara çözüm üretmesi olanaksızdır.

Faşist devlet ve onun mevcut hükümeti bilim düşmanıdır. Bilim adamlarının, TMMOB'nin, BTS'nin tüm uyarılarına kulaklarını tıkayan, **“ben yaptım oldu”** anlayışı ile göz göre katliama davet çıkaran, katliamı ha-

zırlayan ve birincil sorumlusu olan R. T. Erdoğan ve şürekası katliam sonrası eleştiriler karşısında saldırganlaştı. Sorumluların istifa edip etmeyeceğini soran gazetecilerin **“haddini bildirdiği”** cevapta **“birileri buna ideolojik yaklaşım gösteriyor. Sizler de ideolojik yaklaşıyorsunuz, ideolojik yaklaşmayın”** uyarısı ile aba altından sopa gösteriyor. Katliam ört bas edilmeye

çalışılıyor!...

Yaşanan hızlandırılmış tren katliamında da gerçekler örtbas edilmeye çalışılıyor. Önce katliam alanı alelacele **“tren yolunun trafiğe açılması gerekçesi”** ile temizlendi ve soruşturma için somut deliller ortadan kaldırıldı. Daha sonra **“insan hatası”** gibi bir açıklama ile katliamın sorumluluğu trenin makinistine ve bir şefine yüklendi. Nihayetinde adı geçen kurbanlar tutuklandı.

Unutmayacağız!

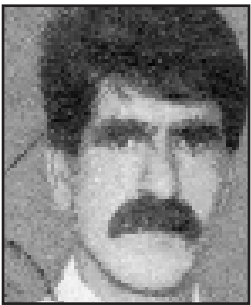
Unutturmayacağız!

Biz devrimci ve komünist tutsaklar olarak halkımıza yönelik tüm katliamlarda olduğu gibi yaşanan **“hızlı tren”** katliamında da müdahiliz. Faşist devlet ve hükümet partisi AKP, katliamın birinci dereceden sorumlularındırlar ve halkımıza hesap vereceklerdir.

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden Siyasi Tutsaklar Adına:

Bayram Kama, Murat Karayel, Hasan Polat, Hasan Rüzgar, İmam Akmut, Resul Kocatürk

Tutuklu Bile Bile Ölüme Terk Ediliyor

Akciğer kanseri teşhisi konulan tutuklu Şemsettin Kurt'un eşi **Şemsihan Kurt, 6 Ağustos Cuma günü** saat 12.00'de **İHD İstanbul Şube'sinde** bir basın açıklaması yaparak akciğer kanseri olan eşinin bir an evvel tahliye edilmesini istedi.

Basın açıklamasında ilk sözü alan İHD Cezaevleri Komisyonu üyesi **Ümit Efe** **“CMUK 399 maddesi hükümlüye uygulanırken, tutukluya uygulanmıyor. Kurt'un bir an evvel tahliye edilmesi gerekmektedir”** dedi.

Şemsihan Kurt ise kocasının 6 Kasım 2003 tarihinde KONGRA-GEL'e üye olduğu gerekçesiyle tutuklanarak Bayrampaşa Hapishanesi'ne konulduğunu belirterek, **“eşimin her tarafı şişiyor. Ziyarete gittiğimde tanıyamıyorum. Eşim ölecekse de yanımızda olsun”** dedi. Ardından söz alan **Ramazan Kurt** da **“doktorlar tarafından verilen raporlar hastane tarafından geri alınıyor. Şemsettin bile bile ölüme terk ediliyor”** dedi. (İstanbul)

AİHM Adli Tıp'ı taraflı buldu

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Adli Tıp Kurumu'nun önce **‘İyileşemez’** ardından da **‘İyileşti’** raporu vererek tutuklanmalarının yolunu açtığı Wernicke-Korsakoff hastalarının bağımsız heyet tarafından muayene edilmesine karar verdi. İki Fransız ve bir Türk hekimden oluşan heyet, hapse geri dönen Korsakoff hastalarını muayene edecek.

Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulu önce **‘İyileşemez’** raporu düzenlediği hastalar hakkında daha sonra **‘İyileşti’** raporları vererek, hapishane koşullarında yaşayabileceklerini belirtmişti. Bu raporlar üzerine 50'den fazla korsakoff hastası yeniden hapishanelere döndü. 30 tutsağın hapishane tehlikesine karşı **‘tedbir’** başvurusunda bulunduğu AİHM 3. Dairesi, iki hafta önce Adli Tıp'ın **‘İyileşti’** raporu verdiği mahkûmların bağımsız uzman bir heyet tarafından muayene edilmesine karar verdi.

Sincan F Tipi'nde İntihar Girişimi

Her hücre giriş çıkışında ayak kabı araması dayatılan tutsaklar sloganlarla tepkilerini dile getiriyorlar. Adli tutsakların birbirleri ile kurdukları ilişki sonrası gece yarısı tekli hücrelere baskın düzenleyen idare bu olaylar sonrası baskılarını daha da artırdı. Yaklaşık bir hafta kadar önce adli bir hükümlünün intihar girişiminde bulunması F tiplerinde süren tecrit uygulamasının sonuçlarından sadece biri. Devletin sürekli olarak acil durumlarda tutsakların kullanması için konulan butonları reklam etmesi burada bir işe yaramadı. Çünkü adli hükümlünün intihar ettiğini düşünen arkadaşları yaklaşık 30 defa butona basıp gardiyanları çağırmasına rağmen ciddiye alınmadı. İntihar olayı ancak kahvaltıda dağıtılırken hükümlünün kahvaltısının almaması üzerine açığa çıktı. Hükümlü halen hastanede yoğun bakımda tutuluyor. (H. Merkezi)

Mücadele Birliği'nden basın açıklaması

İstanbul'da Mücadele Birliği Platformu'nun eylemine polislin saldırmamasını protesto eden **İzmir Mücadele Birliği Platformu 5 Ağustos günü Konak-Sümerbank önünde** saat 12:00'de bir basın açıklaması yaptı.

“Remzi Aydın yalnız değildir”, “Zindanlar yıkılsın, tutsaklara özgürlük” vb. sloganlarının atıldığı eylem alkışlarla bitirildi.

Ayrıca Mücadele Birliği okurları İzmir-Çiğli'de Remzi Aydın'la ilgili afiş yaparken polis terörüyle karşılaştılar. Afiş yapan dört Mücadele Birliği okurlarından biri polisler tarafından yakalanıp başına silah dayandı. Fiziki ve psikolojik işkenceye maruz kalan Mücadele Birliği okuru daha sonra serbest bırakıldı. Yaşanan bu saldırıyı kınayan Mücadele Birliği okurları **İHD İzmir Şubesi'nde** basın açıklaması yaptı. (İzmir)

"Demokratikleşen" Türkiye'den Görüntüler...

Tekirdağ: TAYAD'lılara Saldırı

20 Temmuz günü Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde tecrit koşullarından dolayı kalp krizi geçirerek şehit düşen **Salih Sevinel** için basın açıklaması yapan 40 TAYAD'lı gözaltına alındı.

28 Temmuz 2004 tarihinde Tekirdağ F Tipi Hapishanesi önünde toplanarak "**Tecrit öldürüyor. Salih Sevinel 116. ölüm**" TAYAD'lı Aileler imzalı pankartı açan aileler "**Sonuna sonsuz sonuncumuza kadar direneceğiz**", "**Kahramanlar ölmez halk yenilmez**", "**Salih Sevinel ölümsüzdür**", "**Yaşasın ÖO direnişimiz**" ve "**Tecriti kaldırın ölümleri durdurun**" sloganlarını atıp Sevinel'in resimlerini taşıdı.

Açıklamayı yapan Salih Sevinel'in oğlu **Metin Sevinel** babasının tecrit koşullarından kaynaklı öldüğünü belirterek, kalp krizi geçirdiği halde müdahalede bulunmayan, ağrı kesici iğne yapıp, kas gevşetici kremler vererek hüccesine geri gönderen hapishane idaresinin Sevinel'in ölümüne göz yumduğunu belirtti.

38 yaşında üç çocuk babası olan Salih Sevinel'in kasıtlı olarak tedavisinin yapılmadığını, dört yıldır gittikleri her yerde "tecrit öldürüyor" diye haykırdıklarını belirten Sevinel, tecrite karşı çıkmanın insanlık görevi olduğunu dile getirerek herkesi birlik olmaya çağırdı.

Basın açıklaması bittikten sonra hapishaneden robocop

giyimli askerler çıkararak arabalarına binmek isteyen ailelere izin vermedi. "**Burası askeriye ait bölge, burada eylem ve çekim yapamazsınız**" denilerek herhangi bir uyarıda bulunulmadan ailelere saldırarak 40 TAYAD'lıyı gözaltına aldı. Joplarla saldırdıkları aileleri yaralamaktan çekinmeyen asker ve jandarma gözaltına aldığı aileleri bir süre Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde beklettikten sonra Tekirdağ İl Jandarma Komutanlığına götürdü. İhlas Haber Ajansı muhabirleri, Ekmek ve Adalet Dergisi Muhabiri **Ceyhan Bay**, gazetemiz muhabiri **Bahar Gök** de gözaltına alınarak geçici bir süre fotoğraf makinelerine el konuldu. Gözaltına alınanların bir kısmı akşam geç saatlerde bırakılırken muhabirimizin de aralarında bulunduğu grup ise ertesi gün öğlen saatlerinde serbest bırakıldı.

(İstanbul)

İstanbul: DETAK'lılara Saldırı

Ölüm Orucu eyleminin 400. gününde olan **TKEP/Leninist** davasından hükümlü **Remzi Aydın** için **DE-TAK** tarafından 29 Temmuz 2004 tarihinde saat 20.30'da Taksim'de meşaleli yürüyüş yapıldı.

Galatasaray Lisesi önünde "**Remzi Aydın Ölüm Orucu'nun 400. gününde**" pankartını açan **DE-TAK**'lılar meşalelerle "**Yaşasın Ölüm Orucu eylemimiz**", "**Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük**" vb. sloganıyla yürüyüşe başladılar. **DE-TAK**'lıların yolu Büyükparmakkapı Sokağı önünde polisler tarafından kesildi. **DE-TAK**'lılar Taksim Meydanı'na kadar yürüyerek basın açıklaması yapıp dağılacaklarını belirtmelerine rağmen polis, **DE-TAK**'lılara azgınca saldırdı. Polisin bu azgınca saldırısında birçok kişi

yaralanırken 3 kişi ağır yaralı olarak gözaltına alındı.

Mücadele Birliği polisin **DE-TAK**'lılara yaptığı saldırıyı kınamak ve Remzi Aydın'ın durumu ile ilgili kamuoyuna bilgilendirmek amacıyla 2 Ağustos Pazartesi günü İHD İstanbul Şubesinde saat 12.00'de bir basın açıklaması düzenlediler. Basın açıklamasında metni **Serkan Yılmaz** okudu. Yılmaz "**Vefa Serdar**"ın nefes almadığını farkedenden polisler Serdar'ı hastaneye kaldırmışlardır. Serdar'ın sağ akciğer zarının yırtıldığı, akciğerdeki havanın boşaldığı belirlendi. Durumun ciddiyetini gören polis Serdar'ı savcılığa çıkarmadan serbest bırakmıştır. Serdar hala hastanede Cerrahi bölümünde yatmaktadır. **Ali Ekber Seven'in kolunda ve kabuslarında kırıklar var. Kafasına dikiş atıldı. Burnu çatladı. Kenan Alıcı'nın dişleri kırıldı. Seven onbeş günlük, Alıcı yedi günlük iş göremez raporu aldılar**" dedi. Yılmaz konuşmasının devamında "**Her türlü saldırıya, işkenceye ve baskılara rağmen devrimci tutsakları sahiplenmeye, onların sokaktaki sesi olmaya devam edeceğiz. Baskılar bizi yıldırılmaz**" dedi. (İstanbul)

Hak arama talepleri coplarla bastırıldı!

Kandıra: F Tipi İşkence

Daha çok hak ihlalleri ve mahkeme ve hastanelere gidiş gelişlerde tutsaklara yapılan işkencelerle gündeme gelen Kandıra 1 No'lu F Tipinde yeni bir işkence olayı yaşandı.

Yüksel Yiğitdoğan, **Ulaş İdil**, **Kazım Gedik**, **Sırrı Usta** ve **Özgür Bayka** adlı tutsaklar, ring arabasında ayakta resmi duruşta durmaları söylendikten sonra araçtan indirilerek elleri ve ayakları zincirli olduğu halde coplarla ve küfürlerle askerler tarafından dövüldüler.

Konuyla ilgili **5 Ağustos** 2004 tarihinde basın açıklaması yapan **İHD Cezaevi Komisyonu Üyesi Ümit Efe**, **TUYAB üyesi İsmail Karagöz** ve **Özgür Bayka'nın kardeşi Hakan Bayka** ve annesi **Hamiyet Bayka** yaşananların çocuklarını ziyarette gittiklerinde açığa çıktığını belirttiler.

Tuzla Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunan Hakan Bayka "Adli tıptan ağabeyimin ve diğer tutukluların raporları var. Onlar da içeriden suç duyurusunda bulunmuşlar. Zaten gözle görülür

morluklar ve çürükler vücutlarının her yerinde var. Yargının sonuçlanmasını bekliyoruz. Bir daha hiçbir tutuklu yakınının böyle bir olay nedeniyle üzülmelerini istemiyoruz" dedi. İHD Cezaevi Komisyonu Üyesi Ümit Efe de hapishanelerde yıllardan beri süregelen sorunları çözmek adına açılan F tipleriyle sorunların daha da arttığına dikkat çekti.

Efe Türkiye'de hapishanelerde işkencelerin bir an önce sona ermesi, sorunların çözümü için ilk önce tecritin ortadan kaldırılması ve insan haklarına uygun uygulamalara geçilmesi gerektiğini belirtti.

(H.Merkezi)

"Hapishanelerde 107 insan öldü duyduunuz mu?" kampanyası sırasında **TAYAD** önünden kaçırılarak **DHKP-C** üyesi olduğu iddiasıyla tutuklanan **TAYAD eski başkanı Tekin Tangün**'ün duruşması **30 Temmuz** günü İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Saat 10:30'da Tangün'e destek vermek için toplanan **TAYAD**'lı aileler ve **DKÖ** temsilcileri bir basın açıklaması yaparak tutuklananların serbest bırakılmasını istedikler.

Mahkemeye ara verildikten sonra saat 13:00 sıralarında yapılan basın açıklamasına davayı izlemek için gelen **İtalya**,

Tekin Tangün davasında sonuç çıkmadı

İngiltere, Almanya ve Avusturya'dan bir heyet katıldı. Açıklamada "**Adalet istiyoruz. TAYAD başkanı serbest bırakılsın**" pankartı açılarak "**Komploları boş çıkaracağız**", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**", "**Tecrite hayır**", "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**" vb dövizler taşındı.

Aydan Bilgili'nin yaptığı açıklamada Tangün'ün tutuklanmasının tek nedeninin bu kampanyanın çalışmalarının olmadığını, asıl hedefin **TAYAD**'ı ve **TAYAD** gibi yasal dernekleri "yasadışı", Tekin Tangün gibi demokrasi mücadelesinde öne çıkmış insanları "illegal" ilan etmek olduğu kaydedildi.

Açıklamaya **TUYAB** da destek verirken yurtdışından gelen heyetin çevirmenliğini yapan **Başak Yanardağ** gözaltına alındı. Mahkeme ise delillerin toplanması için ertelendi. (İstanbul)

ILPS'den Castleblair işçilerine destek

“Birlik mücadele zafer”, “Yaşasın sınıf dayanışması” sloganlarıyla bir araya gelen direnişteki işçiler ve ILPS bileşenleri, yaşanan süreç üzerine konuşarak karşılıklı bilgilendirme yaptılar.

8 Ağustos Pazar günü ILPS Türkiye Seksiyonu Temmuz ayından bu yana işten çıkarıldığı için fabrika önünde direnişte olan Castleblair işçilerine destek vermek için Castleblair fabrikası önünde işçileri ziyaret ederek basın açıklaması yaptı. “Birlik mücadele zafer”, “Yaşasın sınıf dayanışması” sloganlarıyla bir araya gelen direnişteki işçiler ve ILPS bileşenleri, yaşanan süreç üzerine konuşarak karşılıklı bilgilendirme yaptılar.

Castleblair işçileri adına konuşan Pınar Korku geçtiğimiz yıl Temmuz ayında başlayan ve bugün fabrika önündeki direnişleriyle süren süreçleri hakkında bilgi verdi. Yaptığı konuşmada sendikalaşmadan önceki direnişlerinden bahseden Korku, sendikal örgütlenmenin gerçekleşmesinin ardından önce 2 aylık çalışanların işten atıldıklarını, sendikanın ilgisiz tavrı üzerine, patronun daha eski işçilerle işten atmaları devam ettirdiğini söyledi. Bu süreç boyunca DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'ndan Muharrem Kılıç'la muhatap olan işçiler, sendikanın ilgisiz tavrı üzerine iş yavaşlatma eylemi yaptıklarını ancak bu eylemi de kıranın yine sendikanın kendisi olduğunu ifade ettiler. Korku bu durumu “Kırılan yalnızca eylemimiz değil, işçilerin sendikaya olan güveni de kırılmıştı” sözleriyle ifade etti. Mart

ayında başlayan toplu sözleşme taslak sürecinde de sendikanın tavrının işçiden yana olmadığını ifade eden direnişçi işçiler, kendi isteklerinin yer almadığı, özellikle performans dayalı çalışmaya karşı oldukları halde, bu maddelerin de taslakta yer almasının işçilerin tepkisine yol açtığını söylediler. Sendikanın bu taslağı işçilerin iradesi dışında hazırlayarak sadece “haberiniz olsun” bağlamında işçilere açıklanması ise işçiler açısından son damla niteliği taşıyor. Zira işçiler tek tek söz alarak sendikaya olan tepkilerini dile getirdikten sonra, özellikle de söz alan işçilerin ertesi gün işlerine son veriliyor.

İşte hem patrona ve hem de sendikal ihanete karşı mücadele eden Castleblair işçileri süreçlerini bu şekilde özetliyorlar.

ILPS adına konuşan Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm bu durumlara yabancı olmadıklarını, 4857 sayılı İş Yasasını kabul edenlerin de gene bu sendika yönetimleri olduğunu, kendisinin de sendika yönetiminde olduğundan buradaki durumu çok iyi görebildiğini belirterek “Ancak en iyi işveren sendikacılarıdır. Onlar nasıl tasfiye edip nasıl satacaklarını çok iyi bilirler ve görüyoruz ki çok iyi uygularlar. İhanetleri ağırdır. Bu kadar dağı-

nık ve örgütsüzsek bu suçun büyüğü onlardadır. Fabrikadaki işçiler bu durumu anlamazlarsa yarın ya sendikasızlaştırılacak ya işten atılacak ya da patron güdümündeki sendikalar onlara yön verecektir. Yani sizin başınıza gelen onların da başına gelecektir” dedi.

Hasan Gülüm'ün ardından söz alan bir DDSB'li emekçi de “Bu direnişiniz kazanımla sonuçlanmayabilir ancak kazanmak içinse direnmek şarttır. Bizler çeşitli iş kollarında çalışan devrimci demokrat emekçiler olarak sendikalarımıza, içinde yer aldığımız İstanbul Sendikalar Birliği gibi platformlara sesinizi taşıyacağız. Bugün olduğu gibi bundan sonra da yanınızda olacağız” dedi.

Bu konuşmanın ardından Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı kısa bir

dinletiyi işçiler ve ziyaretçiler omuz omuza halaya durdu. Sık sık “Zafer direnen emekçinin olacak”, “Birlik Mücadele Zafer”, “Yaşasın sınıf dayanışması” sloganlarının atıldığı destek ziyareti Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Hasan Sonkaya'nın “Bu direniş, içerdeki işçi arkadaşların da gerçekleri kavrayarak ve üretimi yavaşlatıp gerekirse durdurarak mücadeleye katılmasıyla zafere ulaşır. Bu zaman zarfında elbet patron güdümünde pek çok saldırı olacaktır ve belki sivil faşist saldırılar olacaktır. Burada direnişte olan tüm arkadaşlara desteğimizi sunduğumuzu belirtmek ve arkalarında olduğumuzu söylemek istiyorum. Hepsine bu onurlu direnişlerinde başarılar dilerim” sözlerinden sonra sloganlarla bitti.

Bolu belediye

işçisi direniyor

AKP'li Bolu Belediyesi'nden işten atılan 117 işçinin aileleri ile birlikte belediye önünde başlattıkları oturma eylemi devam ediyor.

Bolu Belediyesi'nde geçen dönemlerde vizesiz çalıştıkları gerekçesiyle işten atılan işçiler ve yakınları Bolu Belediye Başkanı Alaaddin Yılmaz'la görüşmek istemişler ancak bu istekleri reddedilmişti. 28 Temmuz'da başkanın makam odası önünde oturma eylemi başlatan işçiler, geceyi belediye binası önünde geçirmiş ve sabahtan itibaren de aileleri destek vermeye başlamıştı.

40 derece sıcakta bekleyen işçi yakınları önce belediye binasına alınmadılar ancak daha sonra içeri girmeyi başardılar. Terörle Mücadele ve Çevik Kuvvet ekiplerinin yığılması belediyede belediye başkanı yoktu.

İşçi aileleri AKP'nin seçim döneminde altın dağıtarak oy istediğini anımsatarak “Altınla işbaşına geldiler. Şimdi polis nezaretinde işten çıkarıyorlar” dediler. Türk-İş Böl-

ge Temsilcisi Erdoğan Kefeli de “Belediye bizimdir, emekçindir. Buradan hiçbir yere gitmeyeceğiz ve sonuna kadar direneceğiz. Evde ekmeği paylaştığımız eşimizle, çocuğumuzla artık mücadeleyi de paylaşacağız” dedi. Atılan işçiler arasında Bolu Belediyesi Halk Otobüsleri (ESOT) şoförleri de bulunuyordu. Belediye Meclisi'nin yapılan toplantısının ilk maddesinin ESOT'un özelleştirilmesi olması, işçilerin neden işten atıldığını bir kez daha gözler önüne serdi: özelleştirme, talan, sermayenin kâr etmesi işçinin ise işsizliğe mahkum edilmesi.

Bolu Patates Fabrikası (Bol-Pat) işçileri de gece iş çıkışında gelerek işçilerle birlikte sabahladı. Bol-Pat işçileri, “Onlar bizden desteklerini esirgemediler, şimdi sıra bizde. Bol-Pat kazandıysa belediye işçileri de kazanacak, önemli olan işçilerin dayanışması” dediler.

Emek ve Demokrasi Platformu da işçileri ziyaret ederek destek verdi.

NATO protestolarında saldırıya uğrayanlar yargılanıyor

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu 28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul'da yapılan NATO Zirvesi'ni protesto edenlerin yargılanmasını protesto etmek amacıyla 7 Ağustos Cumartesi günü saat 13:00'te Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaptı. “Üsler kapatılsın, işgale hayır- Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu” pankartı açan kitle 28-29 Haziran'da Okmeydanı'nda, Mecidiyeköy'de ve Taksim'de Zirve'yi protesto eden göstericilere polisin azgınca saldırdığı resimleri de döviz olarak aç-

tılar. Basın açıklamasındaki metni koordinasyon adına Fadik Bilgetekin okudu. Bilgetekin “emperyalistlerin daha fazla kâr ve hammadde elde etmek için önce Afganistan ardından Irak ile başlayan işgallerine ve bundan sonra hangi ülkeyi nasıl sömüreceklerine karar verdikleri NATO Zirvesi'ne karşı alanlara çıkan bizler iki gün boyunca devletin şiddetine maruz kaldık. Arkadaşlarımızdan onlarcası yaralandı ve gözaltına alındı. Emperyalist sömürüyü ve işgali durdurmak için mücadele eden arkadaşlarımız bugün yargılanıyorlar. İnsanlık onuru ile alanlara çıkanlar değil, halkların mahkemesinde emperyalistler ve işbirlikçileri yargılanacaktır” dedi.

Bilgetekin konuşmasının devamında “11 Ağustos Çarşamba günü saat 10:00'da Beyoğlu Adliyesi'nde arkadaşlarımız yargılanacak. Tüm insanlığı orada olmaya çağırıyoruz. Korku ve sessizlik insanlığın düşmanıdır” dedi. Basın açıklamasında kitle sık sık “Katiller halka hesap verecek”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol”, “İşgale değil, direnişe destek” vb. sloganlarını attılar.

(İstanbul)

Çeteler dışarda öğrenciler hapiste

17-23 Mayıs 2004 tarihleri arasında Trakya Üniversitesi'nde bahar şenlikleri düzenlendiğinde rektörlük tarafından şenliğe katılan öğrencilerin isimleri tek tek Edirne Emniyet Müdürlüğü'ne (olaylar esnasında ve halen görevde olan emniyet müdürü Uğur Gür daha önce de Bolu'da emniyet müdürlüğü yapmıştı. Bolu'da görev yaptığı süreçte de yine bir üniversite öğrencisi olan Kenan Mak adlı yurtsever bir öğrenci faşistler tarafından bıçaklanarak öldürülmüş ve cinayetin üstü bizzat kendisi tarafından örtülmeye çalışılmıştır) verilerek, polis ve jandarmaya, hedef gösterdiler. Öğrenciler 20 Mayıs'ta yapılan saldırıyla gözaltına alınmıştı. Saldırı sırasında birçok öğrenci yaralanarak hastaneye kaldırılırken bazı öğrenciler ise ülkücü faşist grupların satırlı sopalı saldırılarına maruz kalmıştı. 4 gün gözaltında kalan öğrenciler sözlü ve fiziksel işkencelere maruz kalırken aralarından 20'si tutuklanarak Edirne E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne konulmuş, geri kalanlar ise tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmışlardı. Olayların hemen ertesinde ise polis, bomba imha ekipleriyle 13 öğrencinin evlerine baskın dü-

zenleyerek, öğrencilerin başlarına silah dayayıp döverek tehdit etmişti. 2-5 ve 9 Temmuz'da görülen mahkemelerinde ise tutuklanan öğrencilerin suçlu olduklarını ispatlayan herhangi bir delil bulunmamasına rağmen 14'ünün tutukluluk hallerinin devam etmesine yönelik karar çıkmıştı.

Tutuklanan öğrencilerin 5 Ağustos'ta yapılacak olan duruşmasını kamuoyuna duyurmak ve mahkemeye katılım sağlamak için 4 Ağustos 2004 tarihinde tutuklu aileleri, DKÖ'ler ve arkadaşları "Çeteler dışarda, öğrenciler içeride" yazılı pankart açarak İstiklal Caddesi'nden Galatasaray Lisesi önüne geldiler. "Evladıma dokunma", "Tutuklu öğrenciler onurumuzdur", "Çetelere kıyak öğrencilere dayak" vb. sloganlar atarak maketten yaptıkları hücrenin içerisine tutuklu öğrencileri temsilen bir öğrenci yerleştirerek daha sonra maketi parçaladılar.

"Rektör-polis işbirliğine son", "Edirne emniyet müdürü istifa", "Arkadaşıma dokunma", "Üniversiteler bizindir, bizimle özgürleşecek", "Öğrenciler hapiste, rektör nerede" vb. döviz taşıyan aileler ve öğrenciler

adına basın açıklamasını okuyan Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencisi Fatma Demirbaş, "Bizler biliyoruz ki, parasız demokratik üniversite mücadelesini veren öğrenciler üzerindeki bu tür baskılar ve saldırılar ilk defa olmuyor. Ancak bizler tüm bu baskı ve saldı-

rılara karşı direnmeye ve demokratik taleplerimizi haykırmaya devam edeceğiz" dedi.

5 Ağustos'ta yapılan mahkemede tutuklu olan 14 öğrenci tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. (İstanbul)

Gerilla cesetlerine işkence sürüyor

Son günlerde TC güçleriyle HPG gerillaları arasında yoğunlaşan çatışmalardan sonra şehit düşen HPG gerillalarının cesetlerine işkence yapılıyor. Kulakları, dudakları, parmakları kesilen gerillalar morga dahi konulmuyorlar. Geçtiğimiz günlerde HPG gerillalarından Muş'ta şehit düşenlere uygulanan vahşetin ardından 1 Ağustos'ta Dersim'in Pülümür ilçesi Zel yaylasında şehit düşen gerillalara da aynı vahşet uygulandı. Gerillaların kolları, kafaları, parmakları kesilirken Türkiye Kürdistanı'nda adı kaldırılan OHAL'in sürdüğü gözler önüne serildi.

Bu saldırıyı kınayan İHD İzmir Şubesi 7 Ağustos 2004 tarihinde bir basın açıklaması yaptı. Şube binası önünde saat 13:00'te yapılan açıklamayı İHD İzmir Şubesi Başkanı Av. Mustafa Rollas okudu. Rollas yaptığı açıklamada "bu tür işkenceleri ve vahşeti kınıyoruz" dedi. Eylem alkışlarla bitirildi. (İzmir)

Seyyar satıcılar üzerindeki baskılar artarak devam ediyor

Eminönü'nde tezgah açmalarına izin verilmemesini, çeşitli eylemlerle protesto ettikleri için zabıta ve polis tarafından sürekli tehdit edildiklerini söyleyen Eminönü seyyar satıcıları 7 Ağustos Cumartesi günü yaptıkları basın açıklamasıyla kendilerine yapılan keyfi baskılara son verilmesini istediler.

Eminönü Yeni Cami önünde biraraya gelen yaklaşık 100 seyyar satıcı adına basın açıklaması yapan İkbâl Işık "4 ayda 22 eylem yaptık. Sorunlarımıza çözüm üretilmediği takdirde eylemlerimiz devam edecek. Bize yönelik baskılar arttı. Eminönü polis teşkilatı içerisinde Hasan diye birinin de olduğu bir grup bana karşı silah çektiler, her türlü baskıyı uyguladılar ve beni gözaltına aldılar" dedi.

Işık konuşmasının devamında, "benim ve arkadaşlarımdan can güvenliği yok. Bizler vergili ve işgaliye parasını ödeyeceğimiz bir yer istiyoruz. Kimseye düşmanlığımız yok. Biz barışçıl bir çözüm istiyoruz. Bakın burada 100'ün üzerinde sivil polis var. Buradaki seyyarlar sadece doğulu oldukları için yok edilmek isteniyorsa bunu açıkça söylesinler. Desinler ki, 'siz kimliğinizden dolayı ve o bölgede Kürt olduğunuz için yok edilmek isteniyorsunuz'. Şunu anlasınlar halk yok edilemez. Bizler yer istiyoruz. Bu son barışçıl çağrımızdır. Bu ülke bizimdir. Bu ülke battığında hepimiz batacağız" dedi. Açıklamanın ardından "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganı eşliğinde 5 dakikalık oturma eylemi yapan grup Kapalı Çarşı çevresinde yürüyüş yaptıktan sonra dağıldı. (İstanbul)

Çerkezköy işçileri haklarını almada kararlı

Çerkezköy Belediyesi'nden işten atılmaları protesto etmek isterken gözaltına alınan DİSK/Genel-İş'e bağlı Çerkezköy belediyesi işçileri, AKP'li Belediye Başkanı Ali Ertem'in sendikasıyla olmayı dayattığını söyledi. Genel-İş Çerkezköy Şube Başkanı Arif Kuday "AKP'li Belediye Başkanı bize verdiği 420 milyonu çok bulurken, kendi maaşını 4.5 milyara çıkardı. Belediye hakkında dava açacağız" dedi. Çerkezköy Belediye Başkanı Ali Ertem tarafından temizlik işlerini özelleştirme kapsamında 25 belediye işçisinin işten atılmasına tepki gösterdikleri için yaka paça gözaltına alınan 20 işçi, Çerkezköy Savcılığı tarafından ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Serbest kalan işçiler yarım kalan basın açıklamasını Çerkezköy belediye binası önünde yaptı. Genel-İş 2 No'lu Şube Başkanı Mehmet Karagöz DİSK avukatlarından Mustafa Üçdere, ve Genel-İş'e bağlı yöneticiler katıldı. "İşçiyiz haklıyız kazanacağız" pankartı açan işçiler, "İşsizlik yoksulluktur" yazılı önlükler giydiler. Grup adına açıklama yapan Genel-İş Çerkezköy Şube Başkanı Arif Kuday, DİSK'in huzursuzluk yaratmak gibi bir niyeti olmadığını vurgulayarak, amaçlarının atılan işçilerin geri alınması olduğunu söyledi.

Kuday, devamla özelleştirme ve taşeronlaşmaya karşı olduklarını buna karşı mücadeleyi yargıya da taşıyacaklarını bildirdi. Konuşmalar sırasında sık sık "Atılan işçiler geri alın" ve "Yaşasın iş eklemek özgürlük" sloganları atan grup, daha sonra sessizce dağıldı. (Kartal)

1918'de Yunanistan Komünist Partisi'nin kuruluşuyla başlayan Yunanistan Komünist Hareketi tarihi, önemli deneyimlerle doludur. YKP/ML'nin Ağustos 2004 tarihli aşağıdaki yazısı, bu tarihteki önemli dönüm noktalarından hareketle bu uzun sürece ışık tutuyor. Özellikle Komünist Hareketin kendi içindeki zaafı ve pratik hataları ve buna rağmen Marksist-Leninistlerin direniş ve savaşı her seferinde sürdürerek yeniden ayağa doğruluşunu görmek açısından önemli bir deneyimdir.

Yunanistan Komünist Hareketi'nin tarihi

20'li ve 30'lu yıllar komünist hareket açısından kritik yıllardı, çünkü yönelim sorunları hakim hale gelmişti. Nikos Zacharidis -3. Enternasyonal'in devreye girmesiyle- YKP'nin genel sekreteri oldu. Kendisinin illegal mücadele konusunda büyük bir deneyimi vardı ve aynı zamanda Marksizm-Leninizm konusunda geniş bir birikime sahipti. YKP birkaç yıl içinde ve birçok hararetli ideolojik tartışmalardan sonra, harekete enternasyonal yönelim temelinde, somut bir yön verdi. Böylelikle Yunanistan halkı yaklaşmakta olan 2. Dünya Savaşına hazırlandı.

Yunanistan komünist hareketinin tarihi 1918'de, Yunanistan Komünist Partisi'nin (KKE) kurulmasıyla başlıyor. Aynı yıl tüm Yunanistan'da birçok yürüyüş ve etkinlik örgütleniyor.

Hiç şüphesiz bundan önceki yıllarda da, sosyalist gruplar, dernekler ve ittifaklar oluşturulması için çaba sarf edildi ve bazı zorluklara ve takibatlara rağmen, grevler ve basın açıklamaları örgütlendi; hem de çok başarılı bir biçimde.

YKP'nin (KKE) kurulmasıyla birlikte işçi sınıfının tek tek ve dağınık olan parçaları, sosyalizm için genel mücadele hedefine doğru kararlı bir adım atma yönünde birleşti.

İlk dönemlerdeki komünistler sayısız zorluklarla karşı karşıya kaldılar. İlk etapta, emperyalizmin 'yeni doğmuş' olan Sovyetler Birliği'ne yönelik saldırısına karşı tavrı almak zorundaydılar. Yunan burjuvazisi emperyalist efendilerine (Fransa ve İngiltere) sadık kalarak, Ukrayna'ya birlikler gönderdi. Bu aynı zamanda Yunan egemen

sınıfının, işçi sınıfına ve onun sosyalist dönüşüm mücadelesine verdiği bir yanıttı. Ancak Yunanistan komünistleri pes etmediler. Birliklerin geri çekilmesini talep ederek, ilk sosyalist devletle dayanışma içinde olduklarını ilan ettiler.

Komünist hareketi tüm takibatlara, gözaltılara, vahşi teröre ve demokratların ve YKP üyelerinin katledilmesine rağmen, gelişme sağladı. Yunan burjuvazisi hemen 1. Dünya Savaşı sonrası (yani 1919) İngiliz ve Fransız emperyalistlerin çıkarlarına hizmet etmek için, onların dağıtmak istediği Osmanlı İmparatorluğu'na karşı oportünistçe bir savaş başlattı. Bu savaş 3 yıl sürdü ve bunun sonucu sadece 1922'deki Yunanistan yenilgisi değil (küçük Asya'nın başarısızlığı), aynı zamanda da Yunan halkının küçük Asya'dan zorla göç ettirilmesiydi. **Bunun sonucu olarak yaklaşık 1.5 milyon mülteci Yunanistan'a geldi ve yıllarca yoksulluk ve sefalet içinde yaşadı. Komünist hareket bu nüfusun önemli bir bölümünü etkilemeyi başardı ve bunların çoğu YKP'ye katıldı.**

3. Enternasyonal'e katılım devrimci-komünist hareket açısından büyük bir önem taşıyordu ve önemli bir sıçrama (atılım) getirdi. Komünistler, mücadelelerinin devamı açısından yararlı olacak, önemli uluslararası ilişkiler kazandılar.

Yunanistan Komünist Partisi, 1. ve 2. Dünya Savaşları arasındaki yıllarda işçi sınıfıyla ve köylülerle yakınlaşmaya çalıştı. Bu çok kolay olmadı, çünkü o dönemde birçok cunta gerçekleşti ve komünistler birçok tehlikeye maruz kaldılar. Komünist Parti'nin yönelim ve önderlik sorunu hızlı bir şekilde önem arz etmeye başladı.

20'li ve 30'lu yıllar komünist hareket açısından kritik yıllardı, çünkü yönelim sorunları hakim hale gelmişti. Nikos Zacharidis -3. Enternasyonal'in devreye girmesiyle- YKP'nin genel sekreteri oldu. Kendisinin illegal mücadele konusunda büyük bir deneyimi vardı ve aynı zamanda **Marksizm-Leninizm** konusunda geniş bir birikime sahipti. **YKP birkaç yıl içinde ve birçok hararetli ideolojik tartışmalardan sonra, harekete enternasyonal yönelim temelinde, somut bir yön verdi. Böylelikle Yunanistan halkı yaklaşmakta olan 2. Dünya Savaşına hazırlandı.**

Yunanistan komünistleri, enternasyonalin çok yönlü desteği ve çeşitli ül-

kelerin komünistlerinin dayanışması sayesinde, ülkemiz işçi ve halk hareketinin gelişmesine katkı sundu. Kitlesel ve dinamik gösteriler, çoğu kez göstericiler ile polis ve ordu arasında çıkan çatışmalarla sonuçlanıyordu. **Selanik'te, Mayıs 1936'da gerçekleşen büyük miting buna bir örnek olarak verilebilir. Tütün işçileri halkla birlikte günlerce mücadele etti. Hatta isyanı bastırmak için Selanik'e gönderilen bir ordu birliği halkla birleşti. Şehir iki gün boyunca halkın kontrolü altındaydı.**

Burjuvazi, İngiltere'nin desteğiyle, 1936'da bir başka, ancak daha vahşi bir diktatörlük kurdu. **Metaxas** iktidara geliyor, birçok komünist tutuklanıyor, işkenceden geçiriliyor ve sürgün adalarına gönderiliyordu.

2. Dünya Savaşı'nın başlaması ve İtalya'nın Yunanistan'a yönelik saldırısıyla birlikte, o dönem hapisanede bulunan **Zacharidis** bir mektup yazdı ve tüm komünistleri ve halkı düşmana karşı silahlanmaya çağırdı. Ülkenin askeri ve siyasi önderliği saldırıdan kısa bir süre sonra teslim olmaya hazırlanıyordu. Ancak halk savaştı ve saldırıyı başarıyla geri püskürttü. Buna rağmen Nazi ordusu 1941'de ülkeyi işgal etti. Burjuvazi -hiç istisnasız- halkı teslim olmaya ve Nazilerle işbirliği yapmaya çağırdı. Komünistlerin buna yanıtı hemen birkaç ay içinde geldi. YKP, diğer demokratik örgüt ve partilerle birlikte, yurtsever bir örgüt olan ve asli özünü **Yunanistan Komünist Partisi'nin** oluşturduğu ve halk kesimin çoğunluğunu içine alan **Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni (EAM)** kurdu.

Aynı zamanda hızlı bir şekilde **Ulusal Halk Kurtuluş Ordusu (ELAS)** da kuruluyordu. **Aris Velouchiatis** partizanların ve onların ordusunun önderiydi. Kendisi bir YKP kadrosuydu. Üstün yeteneklere sahipti ve bu yeteneklerini kısa zamanda kanıtlamıştı. **Velouchiatis ülkemizin dağlarının efsanesi oldu.** Kısa sürede askeri yeteneklerini ispatladı ve ELAS onun önderliği altında büyük başarılar elde etti. Eylemler artık olağan hale gelmişti. Üretim mücadelesi de insanların yaşamlarını sürdürmeleri açısından çok önemliydi. **Köylüler arazilerinde korruma altına alındılar. Böylelikle kırsaldaki ve şehirlerdeki halk açlıktan kurtarılmıştı. Üç yıldan kısa bir süre içinde ülkenin büyük bir bölümü kurtarıldı ve dağlarda ilk sosyalist yönelimli halk iktidarı kuruldu.**

Komünist halk hareketi destanı Britanya emperyalistlerinin Aralık 1944'teki istilasıyla kesintiye uğradı. Atina bombalandı ve Yunan halkı bir aydan fazla bir süre İngiltere ve onların uşaklarına karşı mücadele etti. Amerikan emperyalistleri en sonunda üstün geldiler. Ve bunun ise iki nedeni vardı: **bir yanda YKP kadrolarının üst üste yaptığı hatalar, diğer tarafta ise emperyalistlerin Yunanistan üzerindeki kontrolü bırakmama yönündeki ısrarı.** ELAS askeri yenilgi almamasına rağmen (Atina dışında bulunan tüm gruplar hiç zarar görmedi), **Varkisi Anlaşması'nı** imzaladı ve böylece silah bıraktı. Sonuçları kısa sürede herkesçe kavranan bu durum, **YKP önderliğinin en ciddi hatalardan biriydi.** Zorbalık ve terörizm hızlı bir şekilde tüm ülkeye yayıldı. Eski Nazi işbirlikçileri Yunan ordusunun ve polislerinin başına geçtiler. Bununla birlikte halka karşı vahşet ve terörün hakim olduğu bir süreç başladı. Sonraki yıllarda binlerce komünist takibata uğradı, ülkeden sürüldü, tutuklandı, işkence gördü, idam edildi ya da katledildi. YKP yasadışı ilan edildi. Komünistler 1946'da burjuva ordusuna karşı açıkça savaşmak zorunda kaldılar. **Yunanistan Demokratik Ordusu'nu (DSE)** kurdular ve dört yıl süren yeni bir gerilla savaşı başlattılar. Partizanlar tüm zorluklara ve donanım eksikliğine rağmen hiçbir zaman teslim olmayı düşünmediler. Aynı dönemde en güçlü emperyalist olan ABD, faşist ordunun silahlanmasını üstleniyordu. Bu süreçte Napalm bombalarının ilk kez Yunan komünistlerine karşı kullanıldığından söz edilmektedir.

1949'da komünistlerin (hem kendi hatalarından ve hem de Tito'nun hain tutumundan kaynaklı) geri çekilmekten başka çaresi kalmamıştı. Bir çoğu (yaklaşık 45.000) sınırı geçti ve sosyalist ülkelere sığındı (Arnavutluk, Bulgaristan, Macaristan, Sovyetler Birliği vb.)

Askeri yenilgiyi vahşet ve terör dalgası izledi. Ülkelerinin özgürlüğü için faşizme ve emperyalizme karşı savaşan yurtseverleri, tutuklamaların, sürgünlerin (Ege adalarına) yanı sıra, idamlar bekliyordu. **Bunun bir askeri yenilgi olduğunun altını çizmek gerekiyor, çünkü Parti siyasi ve örgütsel olarak hala çok güçlüydü ve illegal faaliyetler (illegal hücreler aracılığıyla) ve legal faaliyetler (dernekler aracılığıyla) hızlı bir şekilde yeniden örgütlenmişti.** Komünistler teröre karşı mücadelelerini kahramanca sürdürüyorlardı.

1952'de **Nikos Belogiannis**, YKP'nin karizmatik kadrosu (Picasso'nun ünlü tablosundaki karanfilli adam) iki duruşmanın ardından ve ABD emperyalizminin ısrarıyla idam edildi. Parti temsilcisi **Gregoris Lambarakis** paramiliter lümpenler tarafından 1963'te Selanik'te katledildi.

YKP buna rağmen güçlü kaldı ve askeri yenilgisinden iki yıl sonra sol bir ittifak oluşturuldu. Parlamento seçimlerinde (1958) parlamentonun

ikinci büyük katılımcısıydı.

SBKP'nin 20. Kongresi öncesinde de olmak üzere, revizyonizme karşı tavır koyan ilk parti YKP oldu. Revizyonist üyeler, Sovyet polislerinin de yardımıyla, çoğunluğu partiden atmaya çalıştılar. Tartışmalar, kavgalar ve dayak atmalar oldu (benzer şeyler başka ülkelerde de yaşandı, ama bu kadar şiddetli değildi). Doğu Avrupa partilerinden oluşan bir komite ve YKP'nin MK azınlığı, 1955'de, komitenin çoğunluğunun Parti'den atıldığı, genel sekreter Zacharidis'in görevden alındığı ve 1973'de öldüğü sırada bulunduğu Sibirya'ya (küçük bir kent olan Sorgut'a) sürgün edildiği, sözde 6. toplantıyı örgütlediler. Aynı zamanda Yunanistan'daki komünistlerin çoğunluğu Kruşçevci SBKP'nin bu müdahalesini kabullenmediler. Hapishanelerdeki ve sürgün adalarındaki komünistler hem 6. toplantıyı ve onun kararlarını ve hem de aynı zamanda da kadroların düşürülmesine karşı çıktılar. Örneğin, **Agios Estratios** adasında sürgünde bulunan 1000 komünistin çoğunluğu, reformist dönüşümü ve parti-darbesini ağır eleştirdiler. Agios Estratios'deki direnişler uzun süre devam etti.

Yunanistan'daki ve Doğu Avrupa ülkelerindeki komünistler, devlet terörüne ve reformize karşı mücadelelerini sürdürdüler ve Marksist Leninist teoriyi desteklediler.

60'lı yılların başlarında Marksist Leninistler, Doğu Avrupa ülkelerinde (Bulgaristan, Romanya, Polonya, Macaristan ve Çekoslovakya'da) ama aynı zamanda da Rusya'da illegal gruplar (hücreler) oluşturdular ve dergi ve gazeteler etrafında birleştiler ve ÇKP ile yakın bir ilişkilere girdiler. Birçok kez yargılandılar, mahkum oldular, sürgün edildiler ve hatta sınır dışı edildiler. Bu zor koşullar altında, 1964'te Yunanistan Marksist-Leninistleri örgütü kuruldu (OMLE) ve "**Anagennisi**" (Yeniden Doğu) dergisi yayınlandı. Kısa zamanda Yunanistan'ın revizyonizme karşı sesi oldu. OMLE çok çabuk genişledi

ve birçok cephe hareketi, gençlik ve işçi örgütleri oluşturdu. Bunun yanı sıra, Mao'nun birçok eserini yayınlayarak, ideolojik aydınlanma için çaba sarf etti.

1967 yılında, ABD emperyalizminin desteklediği askeri cunta gerçekleşti. Halk ve komünistler açısından daha fazla baskı anlamına geliyordu bu. OMLE'nin birçok üye ve kadrosu tutuklandı. Ancak birçoğu Batı Avrupa'ya kaçtı. Özellikle de genç insanlar ve öğrenciler Yunanistan'da ve yurt dışında birleştiler ve anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelelerini sürdürdüler. 1969'da OMLE'nin bütün önderliği tutuklandı. **Her ne kadar ağır bir darbe almışsa da, illegal hücreler ayakta kaldı ve OMLE 70'li yılların başında işçi hareketi içinde yaygınlaştı.** Aynı dönemde Batı Avrupa'da da Marksist Leninist hareket güçlendi ve "**Anti-faşist Cephe**" (AMEE) kuruldu ve üyeleri Doğu Avrupa ülkelerindeki Marksist Leninist siyasi mültecilerle temasa geçti.

Askeri cunta, Atina'daki **Politeknik** üniversite katliamının birinci yılı bile dolmadan, 1974'e kadar sürdü. Bütün bu 7 yıl boyunca halk kahramanca bir direniş gösterdi ve aynı zamanda halka yakın olan Marksist-Leninistler de bu direnişe büyük bir katkı sundu.

Parlamentar 'demokratikleşmenin' sonraki yıllarında da ülke bağımlı olmayı sürdürdü; Marksist-Leninistler kendi güçlerini yeniden örgütlediler ve kitle hareketi içindeki faaliyetlerini yaygınlaştırdılar.

Tüm Marksist Leninist örgütler 1974 yılında birleştiler ve 1976 yılında, net bir anti-revizyonist ve anti-emperyalist çizgide olan Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)'i -KKE (M-L) kurdular. Polidoros Danilidis YKP/ML'nin genel sekreteri oldu. Kendisi ELAS'ın siyasi önderiydi ve YKP'nin illegal mekanizmasının, 1930-45 yılları arasındaki önemli bir kadrosuydu. 1976'ya kadar Romanya'da siyasi mülteci olarak yaşamıştı.

YKP/ML çok aktif ve militandı ve öğrenciler ve işçiler arasında birçok

cephe hareketi kurdu.

Parti 70'li yıllarda iki siyasi kriz yaşadı. **Bunlardan ilki** 1976'da, hemen kuruluşundan sonra, üye ve kadrolardan oluşan bir grubun ayrılmasıyla yaşanandı. Onlar Deng Xiao-Ping'i ve Üç Dünya Teorisi'ni savunuyorlardı. **İkincisi** ise, 1980-81 yılları arasında, Agnostist ve oportünist üyelere karşı yaşanandı.

Bu ciddi krizin sonucu olarak, 1982'de parti üyelerinin çoğunluğu 1. Konferansta, Marksist Leninist devrimci çizgiyi savunarak ve emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı mücadeleyi sürdürme arzusunu açıklayarak, partinin yeniden inşasına karar verdi.

YKP/ML, 15 günlük bir gazete (**Proletarya Bayrağı**) çıkartıyor ve yüksek okullarda ve üniversitelerde, sendikalarda, köylerde ve şehir bölgelerinde birçok cephe ve bunun yanı sıra savaşa ve emperyalizme karşı birçok ittifak oluşturdu.

YKP/ML kısa bir süre önce yeniden inşanın 20. yıldönümünü kutladı ve kendisini bugün gelecek açısından daha güçlü ve iyimser hissediyor.

Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)-Ağustos 2004

1952'de Nikos Belogiannis, YKP'nin karizmatik kadrosu (Picasso'nun ünlü tablosundaki karanfilli adam) iki duruşmanın ardından ve ABD emperyalizminin ısrarıyla idam edildi. Parti temsilcisi Gregoris Lambarakis para militar lümpenler tarafından 1963'te Selanik'te katledildi. YKP buna rağmen güçlü kaldı ve askeri yenilgisinden iki yıl sonra sol bir ittifak oluşturuldu. Parlamento seçimlerinde (1958) parlamentonun ikinci büyük katılımcısıydı.

Emperyalist ülkelerde bunalım giderek derinleşiyor

Gelişmiş ülkelerde artık teknoloji geliştikçe çelişkileri de gelişiyor. Sorunlara müdahale edemiyor. Edemediği gibi girdiği bunalım sürecini daha derinleştiriyor. Mevcut sorunları sınıf karakteri gereği kendi çıkarları doğrultusunda çözmek istiyor.

Emperyalist sistemin içinde bulunduğu aşırı üretim süreci, bindiği gibi işsizliği ve yoksullaşmayı daha da artırarak gelişmektedir. Teknolojinin gelişmesi ve işgücünün daha tecrübeli ve üretken oluşu, günümüz koşullarında, üretimin gerici mülkiyet biçimleriyle olan çelişkiyi daha da keskinleştirmiştir. **Emperyalizme bağımlı pazarlarda süresiz varolan kriz emperyalist ülkelerde de giderek gelişmiştir. Dolayısıyla artık bu ülkelerde de işsizliğin gelişmesi hızla artmakta ve üretimdeki proleterlerin ve tüm emekçilerin ücretleri de düşmekte ve kazanılan sosyal haklar da gasp edilmektedir.** Kısacası dünya çapında proletarya ve tüm emekçiler hızla yoksullaştığından, üretilen ürün kitlesinin üretildiği oranda tüketilememesi ve gerici sistemin bağrında tikanıp kalması yaşanan kriz sürecini ve sınıf çelişkilerini iyice geliştirmiştir. **En gelişmiş emperyalist ülkelerde de işsizlik hızla artmaktadır. Son dö-**

nemlerde tüketime dönük sektörlerde kapanan birçok işyerleri bağımlı ülkelerde açılmaktadır. Ancak tüm bu girişimler sistemin içine girdiği bunalımı ve çelişkileri yok etmediği gibi daha da derinleştirmektedir. Burjuvazi bu gerçekliği ısrarla gizleyerek ve çarpıtarak kamufle etmek istese de, sosyal yaşam bu gerçekliği ısrarla hissettirmekte ve dayatmaktadır. Hem de egemen sınıfları daha da ürküterek... Eksik olan emekçi sınıfların örgütlenmesini daha da zorunlu kılarak... Ancak buna rağmen özellikle son süreçte bu ülkelerde yapılan grevler, eylemler bu tıkanıklığın emekçilerde yarattığı tepki anlamında önemlidir.

ÜRETİMDEN KOPAN SERMAYENİN AŞIRI BİRİKİMİ

Uluslararası alanda mali sermayenin girdiği tarihsel süreçlerle vardığı aşama en üst düzeye ulaşmıştır. Onu var eden temel karakteristik özelliklerini korumuştur. Hatta tarihsel gelişme karşısında daha tutucu ve daha saldırgan bir rotaya da girmiştir. Dünya çapında üretici güçlerin gelişmesi çelişkileri hem daha derinleştirmiş, hem de ekonomik bakımdan daha da uluslararasılaşmasına hizmet etmiştir. Üst düzeyde vardığı aşama emperyalist rekabeti ortadan kaldırmamış, yeni rotalara sokarak sermayenin merkezileşmesine ve yoğunlaşmasına sürekli zemin yaratmıştır. **Merkezileşme ve rekabet devamlı iç içe gelişmiştir. Bir taraftan rekabet ve çatışma daha güçlü tekellerin nispeten daha zayıf rakiplerini yıkıma uğratmalarını gündeme getirirken, diğer taraftan da daha az sayıdaki tekellerin rekabetten üstünlükle ayrılmaları ve pazarlara egemen olmaları merkezileşmeyi de beraberinde getirmiştir.** Rekabet ve merkezileşme iç içedir. Ve bu işleyiş salt tekellerle sınırlı değildir, aynı zamanda emperyalist devletler arasındaki ilişkilerin de kaçınılmaz sonucudur.

Nitekim ABD ve diğer emperyalist devletler arasındaki rekabet ve çelişkiler giderek gelişmektedir. Ama emperyalist devletler arasındaki bu çelişkiler tekellerin rekabeti ve zayıf tekellerin mülksüzleşmeleri ile güçlü tekellerin

merkezileşmeleri iç içe gitmektedir. Emperyalist devletler arasındaki saflaşmada çeşitli emperyalistlere bağlı tekellerin rekabetinin ve saflaşmasının da önemli rolü vardır.

Özellikle ABD açısından ve genel anlamda diğer emperyalist ülkeler açısından dünyanın yeraltı zenginliklerine sahip bölgelerine yapılan müdahale, buralarda bulunan kendi tekellerinin egemenliğinin devamının sağlanması gibi bir yan da taşımaktadır.

Emperyalist ülkelerin bugünkü mevcut durumu varolan çelişkilerin iyice derinleştiğini göstermektedir. En gelişmiş kapitalist ülkelerde sermayenin birikimi artık krize neden olmaktadır. Sermayenin hızlı gelişimi ve sıçramaları ile oluşan sermayenin birikim hacmi en üst boyutlara ulaşmıştır. Öyle ki sermayenin önemli bir bölümü üretimin dışındadır. **Tefeci piyasalarda** hareket etmektedir. Sermayenin vardığı aşırı birikim onu giderek artan oranda üretimden koparmakta ve tefeci piyasalara yöneltmektedir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde emek üretkenliğinin ve üretim araçlarının gelişmesi üretimi daha toplumsallaştırmış, ama, üretim araçlarının mülkiyet biçimi ile olan çelişkiyi de o oranda keskinleştirmiştir. Üretilen ürünlerin giderek pazarlarda tüketilememesi durumunu beraberinde getiren kapitalizmin temel çelişkisi derinleşen aşırı üretimle derin krize girmiştir. Meta değişiminin aksamasını da beraberinde getiren aşırı üretim sermayeyi giderek üretimden koparmış ve bugünkü mevcutta iyice borsa ve para piyasalarına yöneltmiştir.

Üretimden kopan sermaye giderek borsa ve para piyasalarına kaymıştır. Uluslararası alanda giderek tefecileşen sermaye üretken niteliğini yitirerek asalak ve rantıye bir nitelik almıştır. Borsa ve para piyasalarında üretimden kopuk, rantıye karakter taşıyan sermayenin bu niteliği mevcut aşamada daha kemikleşmiştir. Tefeci piyasalarda aşırı şişkinlik ve spekülalatif işlemler giderek öne çıkmıştır. **Emperyalist devletlerin yarı-sömürgelerle olan ilişkileri giderek daha derinleşmesine, sömürü oranı artmasına karşın krizin gelişimi ve sermaye-**

yenin tefeci niteliğinin gelişimi engellenememiştir.

Öyle ki emperyalist ülkelerde varolan ve giderek artan işsizlik oranı daha da artarak devam etmektedir. İflas eden ve kapanan firmalar dışında, birçok firmanın kâr oranını yükseltmek amacıyla emperyalist ülkelerdeki şubelerini kapatıp, işgücünün ucuz olduğu geri ülkelerde şubeler açması da işsizliği artıran bir başka nedendir. Ayrıca artan işsizlik ve sosyal hakların gaspıyla giderek fakirleşen emekçiler üretilen ürünleri istikrarlı dönemdeki gibi tüketemiyorlar. Ama diğer taraftan da sınıf çelişkileri giderek keskinleşmektedir.

MEVCUT KRİZ SINIF ÇELİŞKİLERİNİ DERİNLEŞTİRİYOR

Gelişmiş ülkelerde artık teknoloji geliştikçe çelişkileri de gelişiyor. Sorunlara müdahale edemiyor. Edemediği gibi girdiği bunalım sürecini daha derinleştiriyor. Mevcut sorunları sınıf karakteri gereği kendi çıkarları doğrultusunda çözmek istiyor. Ama yeniden istikrarlı bir rotaya girebilmesi için krizin önkoşulunu oluşturan aşırı üretimi istikrarlı üretim sürecine dönüştürmesi gerekiyor. Ancak kendisi için karakteristik olan bu özelliğini değiştirmesinin inkansızlığının tefeci piyasalarda yoğunlaşmış olan sermayenin bu piyasalardaki birikimini engelleyemiyor. Kriz giderek daha da derinleşiyor. Üretimdeki işlevini yitirmiş özelliğiyle tefecileşen ve üretken niteliğini kaybeden sermayenin aşırı birikimi, emperyalist sistemin yapısında tahribatlar yaratıyor.

En önemli sorunlarından biri işsizliktir. Proleterlerin işsizliği arttıkça, kazanılan haklarının gaspıyla daha fazla sömürülmekte ve daha yoksullaşmaktadır. Diğer taraftan işsizlik arttıkça orta ve uzun vadede kapitalizmin kârını da olumsuz etkilemektedir. Tüm bu gelişmeler kapitalist sistemin işleyişinin ürünüdür. **Bir başka deyişle emperyalist aşamadaki bugünkü kapitalizmin iktisadi yapısının iç işleyişinin sonucudur.**

İşgücü ve üretim araçlarının teknolojik gelişimi üretimi daha toplumsallaştırmış, ama üretim araçlarının mülkiyet biçimi ve üretilen ürünün bölüşüm ve dağılımı ile çelişki daha derinleşmiştir. Sermayenin bugünkü tarihsel evrimi çelişkileri keskinleştirmekte ve işsizliği daha artırmaktadır. Üretim araçları merkezileştikçe ve işgücü üretimde toplumsallaştıkça giderek gerileşen eski üretim ilişkileri ile olan çelişki de gittikçe keskin boyutlar almaktadır. Sadece sömürünün artması ile değil, artan işsizlik ile de derinleşen çelişkilerin düzen sınırları içerisinde çözümü mümkün olmadığı gibi, sınıf uzlaşmazlığını daha da ar-

tırmaktadır. Süreklileşen krizin dünya ezilenleri üzerinde yarattığı etkinin anlaşılması açısından açığa çıkan şu tablo oldukça çarpıcıdır.

✓ **ABD’de her yıl bin kişi vuruluyor, günde 80’den fazla insan silahlı olaylarda yaşamını kaybediyor. Ülkedeki kayıtlı silah satıcılarının sayısı 100 bini buldu.**

✓ 6 milyon 300 bin kişi yani nüfusun yüzde 3’ü hapiste veya gözetim altında. Hapisteki insanların sayısı geçen yıl bir önceki yıla oranla yüzde 2.7, 1990 yılına oranla yüzde 44.6 arttı.

✓ **İdam cezası, halen 38 eyalette uygulanıyor. Bir çoğunda 16 yaşında çocuklar ve akıl hastaları da idam ediliyor.**

✓ Amerikan nüfusunun yüzde birini oluşturan en zenginler, ülke servetinin yüzde 40’ına sahip. Nüfusun

yecek bulamıyor.

✓ İdam edilen toplam 18 bin kişinin sadece 38’i beyaz.

✓ **Afrika kökenli Amerikalılar arasındaki işsizlik oranı, beyazların iki katı.**

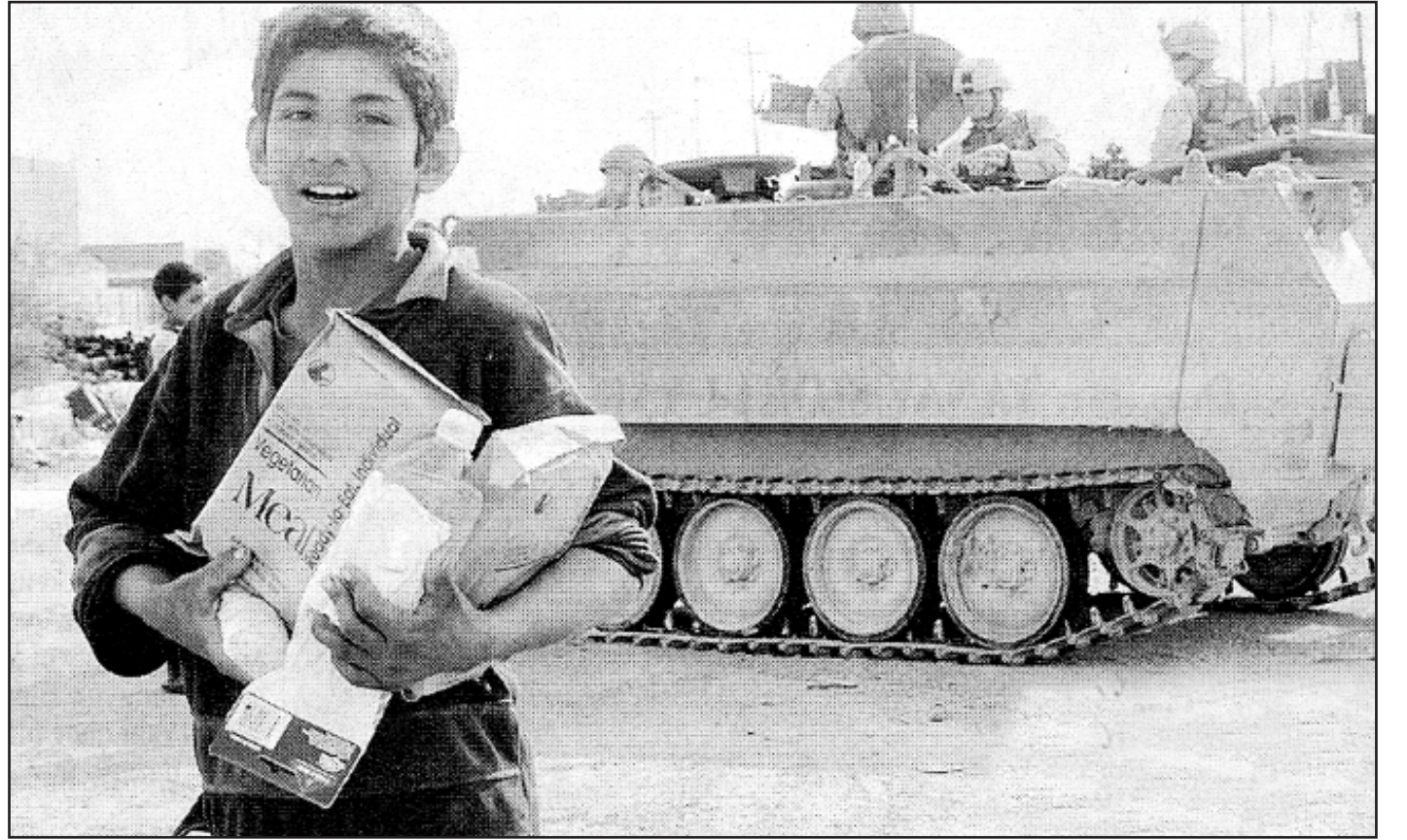
✓ ABD’nin askeri harcamaları dünyada ilk sırada.

Dünyanın efendiliğine soyunan ABD açısından çizilen bu tablo dünya ezilenlerinin içinde bulunduğu tabloyu anlamak açısından oldukça çarpıcı. Dünyada keskinleşen çelişkilerin çıplak tablosu anlamına gelen bu gelişmeler aynı zamanda emperyalizmin yıkılmazlığı çığırkanlığını yapanlara karşı içinde bulunduğu çatlak zemini de ifade etmektedir.

Emperyalizme bağımlı ülkelerde iyice keskinleşen çelişkiler, emperyalist ülkelerde de gelişmiştir. Öyle ki, birçok işyeri kapanmakta ve geri kal-

fin en büyük dezavantajı bugünkü aşamada örgütsüz oluşudur. Ama sömürünün ve baskının giderek artması proletaryayı sınıf karakterine denk düşen örgütlenmeler doğrultusunda hareket etmeye zorunlu kılacaktır.

Elbette ki bağımlı ülkelerdeki sınıf çelişkileri de giderek derinleşmektedir. Bu ülkelerde sürekli olan devrimci durum daha da gelişmektedir. Emperyalist burjuvazi çelişkilerin derinleşmesiyle sömürü ve yağma üzerine kurulu yapısıyla dünyanın mazlum halklarını daha yoksullaştırmış, varolan çelişkileri daha uç boyutlara yükseltmiştir. Tüm bunlar önümüzdeki süreçte ezen ve ezilen sınıflar arasındaki mücadelenin daha keskin boyutlarda yürütüleceğinin bugünden sezilen göstergeleridir.

yüzde 12.7’si olan 32 milyon kişi ise yoksulluk sınırının altında yaşıyor. 46 milyon Amerikalının hiçbir sosyal güvenliği yok.

✓ **Kadınlar aynı işte erkeklerden yüzde 26 daha az para alıyor. Kadınlar fuhuşa veya hizmetçiliğe yönlendiriliyor. Fuhuş ve insan ticareti uyuşturucu ve silah kaçakçılığından sonra ABD’deki en büyük üçüncü yasadışı sektör. Bu ülkede insan kaçakçılığının yıllık cirosu 7 milyar. Her yıl 50 bin çocuk ve kadın ABD’ye kaçırılıyor. Kaçırılan bu insanlar öncelikli olarak fuhuş sektöründe çalıştırılıyor.**

✓ Ölümünün yüzde 40’ı iş kazalarından veya çalışma koşullarının neden olduğu hastalıklardan kaynaklanıyor.

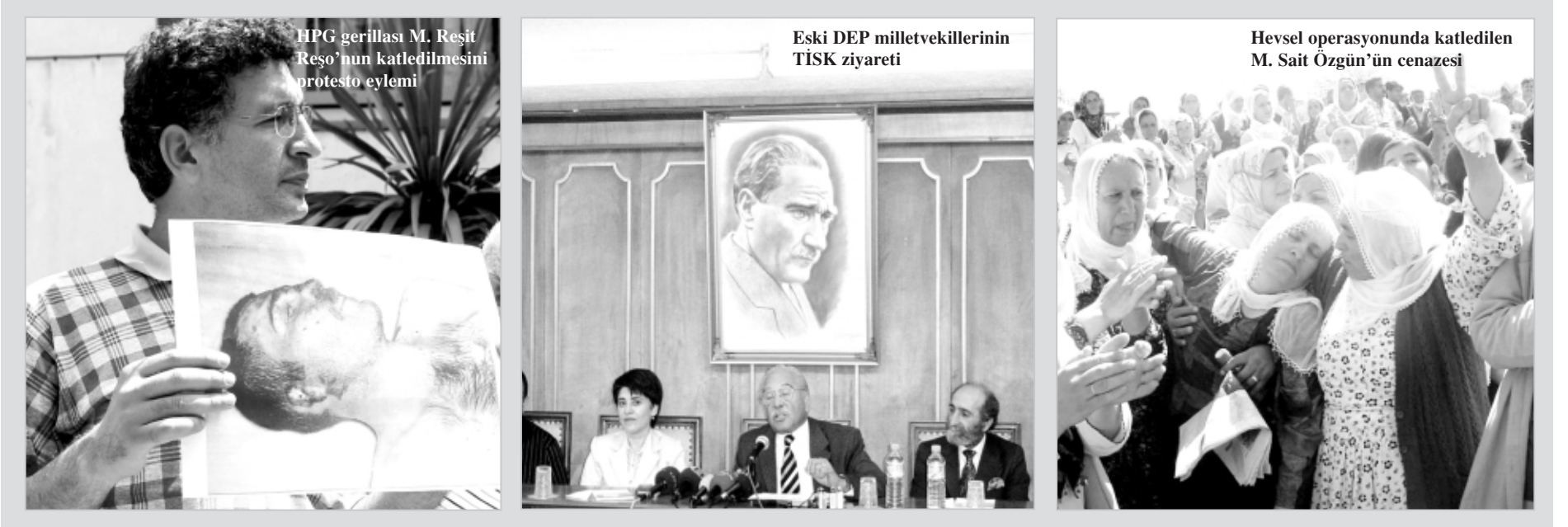
✓ **2 milyon kişi sokaklarda yaşıyor. Bunların yüzde 40’ı yeterli yi-**

miş ülkelerde işyerleri açılmakta, ama, işsiz sayısının giderek artması ve yoksulluğun giderek gelişmesi alım gücünü giderek zayıflatmaktadır. Gelişmiş emperyalist ülkelerdeki artan işsizlik ve yoksulluğun gelişmesi krizin ana nedeni olan aşırı üretimi daha da geliştirmektedir.

Burjuvazinin tüm çabasına karşın işçi sınıfı ile olan çelişki giderek gelişmektedir. Tekelci burjuvazi, sürece kendi çıkarları doğrultusunda müdahale etmek istiyor. Bu doğrultuda giderek katılaşıyor ve emekçi sınıflara yönelik daha da saldırganlaşıyor. Sürece sınıf karakterleri doğrultusunda müdahale etmeleri emperyalizmin çürümesini de engelleyemiyor. Tüm çabalarına karşın burjuvazi her şeye yine de kadir olamıyor. Bu ülkelerdeki çelişkilerin giderek keskinleşmesi proletaryayı daha radikal mevzilerde örgütlenmeye zorunlu kılacaktır. Sını-

Emperyalist ülkelerin bugünkü mevcut durumu varolan çelişkilerin iyice derinleştiğini göstermektedir. En gelişmiş kapitalist ülkelerde sermayenin birikimi artık krize neden olmaktadır. Sermayenin hızlı gelişimi ve sıçramaları ile oluşan sermayenin birikim hacmi en üst boyutlara ulaşmıştır.

Yeni bir 15 Ağustos'ta; “Yürekli olmalıyız, değerlere bağlı olmalıyız”

Geçtiğimiz aylarda önce eski **DEP milletvekillerinin** serbest bırakılması, ardından Kürtçe yayın vb. uygulamalarla birlikte kimsenin ağzından düşmeyen “barış” ortamının büyümesi yerini son günlerde yaşanan işkence olayları ile birlikte daha karamsar bir havaya terketti. **Diyarbakır, Mardin ve Tunceli’de** yaşanan çatışmaların ardından gerilla cesetlerine işkence yapılması, ailelerinin ve bölgenin abluka altına alınması bir yandan TC’nin “barış ve demokrasi adımları atma” anlayışını ortaya koyarken diğer yandan da yukarıda bahsettiğimiz adımlarla büyük hayallere kapılan kimilerini hayal kırıklığına uğrattı. Yaşanan gelişmelerin ardından “artık barış ortamını korumak gerekiyor”, “bir daha aynı çatışmalı ortama dönmeyelim” diyen, hatta onca yıllık onurlu mücadeleyi bir “travma”ya benzeterek “bu travmanın yaraları henüz sarılmamışken şimdi aynı günlere dönmek, şiddeti yaşamak hiç istediğimiz bir şey değil” şeklinde konuşanların faşist TC’nin “barış”, “dostluk”, “demokrasi” ortamından neyi kastettiğini anlayıp anlamadıkları bir kenara; katledilen gerillaların aileleri, yakınları ya da bundan önce aynı katliamlara tanık olan Kürt halkının sorularını nasıl yanıtlayacakları ortada duran bir soru.

mesinin ardından daha net olarak kendini gösteren tasfiyecilik sürecinin onaylanması ve İmralı çizgisine bağlılığın simgesi olan 2. Kongre kararları hatırlanacak olursa;

Kongre kararlarından biri de bir süredir devam eden tek taraflı ateşkesin kaldırılması ve savunma temelinde saldırıların başlatılması idi. Dışardan bakıldığında ilk anda ateşkesin ateşe dönüşmesi olarak algılanan bu gelişme özünde bir politika değişikliği ya da **tekrar silahlara sarılma** değildir. Sadece **Kürt kitlesine moral, motivasyon sağlamayı ve devleti silahları kullanarak tehdit**

daha çok ihtiyacımız var. Bunun yanında meşru savunmamız devam edecektir. Siyasal çözümü esas alıyoruz. Stratejimizde bir değişiklik yoktur” sözleri ile İmralı çizgisine bağlılığını göstermekte ve Kürt halkını da bu yanlışa ortak etmeye çalışmaktadır.

Karayılan’ın deyimi ile stratejide bir değişiklik yoktur. Öyleyse tekrar silahlara sarılmak **daha doğrusu misilleme ve meşru savunma eylemlerine girişmek** sadece ve sadece Kürt kitlesinde moral-motivasyon yaratmayı, varolan güvensizliği dizginlemeyi ve devleti tehdit etmeyi amaçlamakta-

Direnış baskıları da beraberinde getirmiş ancak tüm haklar ancak böyle elde edilebilmiştir. Bu anlamda bakıldığında 2. Kongre’den çıkan tek sonuç İmralı çizgisine daha bir bağlanmak olduğunu söylemek yanlış değildir. Tek taraflı ateşkesin kaldırılmasının ise zaten bir anlamı yoktur. Çünkü devletin saldırıları karşısında ister istemez bir karşı koyuşun, direnişin olması kaçınılmazdır.

Bu açılarından bakarak devletin yaptığı göstermelik değişiklikleri “**demokratikleşme**” adımları olarak saymak fazla hayalci bir tutumdur.

Bu gelişmelerin yanısıra Recep Tayyip Erdoğan’ın Ortadoğu ülkelerine yaptığı ziyarette masaya koyduğu Kürt sorunu tartışmaları da önemlidir. ABD ile yürütülen pazarlıklarda da ana konular arasında yer alan bu sorun kendini özellikle “**PKK’ye karşı ortak mücadele**” formülasyonunda bulmaktadır. Türk hakim sınıflarının rahatsızlık duyduğu ve sürekli dillendirdiği “bu konuda somut adımlar atılmalıdır” mesajı her fırsatta gündeme getirilmektedir.

ABD açısından belli noktalarda elinde bulundurduğu Kürt kartını yeri ve zamanı geldiğinde kullanma planı öteden beri bilinen bir gerçektir. Bugün açısından özellikle sıkışmanın ve buna bağlı olarak da yaşanan gerilemenin olduğu koşullarda bu kartı kaybetmeyi tercih etmeyeceği de bir gerçektir. Özellikle Ortadoğu’ya yönelik önümüzdeki dönem hedeflediği politikaların yaşama geçirilmesinde ABD bu kartı mutlaka oynamak isteyecektir.

HAKLAR ANCAK DİRENEREK VE SAVAŞARAK ELDE EDİLİR

Bu süreci değerlendirmek için KONGRA-GEL’in 2. Genel Kurulu ile birlikte aldığı kararlara da bakmak gerekmektedir. Abdullah Öcalan’ın yakalanarak İmralı Adası’na getiril-

etme ve böylece kırıntılar elde etmenin bir yöntemi idi. Bunu **Murat Karayılan**’ın Genel Kurul sonrası yaptığı açıklamalarda da açıkça görmek mümkün. Karayılan; “**Bu koşullarda demokratik eylemler her şeyden önemlidir. Diplomatik çalışmalara ve serhıldanlara her zamankinden**

dır. Ancak devletin yapılan irili ufaklı eylemler ya da “**silahlar tekrar patlar**” tehditleri ile Kürt halkı üzerindeki baskıları hafifletmeyeceği açıktır. **Baskıların yok olması hiçbir dönem verilen tavizlerin ayyuka çıkması, taviz üstüne taviz verilmesi ile değil direniş ve savaş ile kazanılmıştır.**

**TC'NİN DEMOKRASİ
ANLAYIŞININ RESMİ,
GERİLLARA YAPILAN
İŞKENCEDİR**

Son günlerde yaşanan gelişmelere bakıp da “demokratikleşme”den bahsetmek mümkün değildir. İlk olarak devlet tarafından organize edilen “huzur” ya da “teröre hayır” sloganları ile örgütlenen mitinglerle başlayan süreç ardından da görenleri dehşete düşüren işkence fotoğrafları... “Teröre” karşı yapılan ve bizzat asker, polis ya da korucular tarafından örgütlenen mitinglere katılımın düşük düzeyde kalması bir yandan devleti gülünç duruma düşürürken bir yandan da halkın bu uygulamalara verdiği yanıt anlamında önemlidir. Devletin düştüğü gülünç duruma bir örnek olması açısından **Batman’da 9 Temmuz’da** yapılan miting verilebilir. Bu miting **Kozluk** ilçesinde bizzat **Emniyet Amirliği** tarafından örgütlenmiş ve bütün ilçeyi gezen polis, camlara bayrak asmaları için esnafı zorlamıştır. Köylerden otobüslerle getirilen korucular dışında kimsenin rağbet etmediği mitingde slogan atan ise sadece iki kişidir. “**Vatan Bölünmez**” dövizlerini korucuların eline tutuşturarak ve **mitinge gelenlere bedava meyve suyu** sözü vererek katliamlarını unutturmaya çalışan devlet bu uygulamaları ile kendini bile avutamaz bir durumdadır.

Bu mitinglerde yaşanan hayal kırıklığının ardından ilk olarak **26 Haziran’da** HPG gerillası **Meas Reşit Reşo**’nun kulaklarının kesildiğinin basına yansması ile birlikte başlayan saldırılar, geçtiğimiz hafta **Tunceli’de** katledilen gerillalardan birinin kafasının ve bir kolunun kopartılması, diğerlerinde ise işkence izlerinin bulunması ile ayyuka çıktı. Basında “**Ebu Garib değil Türkiye**” manşetleri ile verilen saldırılar devletin Kürt halkına yönelik tahammülsüzlüğünün de bir göstergesi oldu. Faşist TC’nin efendisinden öğrendiklerini uygulamadaki ustalığının bir kez daha kendini gösterdiği bu olayların bir benzeri de **Amasya’da** yaşandı. Başlarına çuval geçirilerek işkence yapılan Iraklılara benzer bir şekilde **Amasya’da** askerliğini yapan S. komutanları tarafından “**PKK sempatizanı**” olmakla suçlanarak kafasına yastık kılıfı geçirilerek işkence gördü.

Saldırıları bu kadarla da sınırlı değil. **Muş Merkez’e** bağlı **Kızılağaç Beldesi’nde** çıkan çatış-

mada şehit düşen **HPG gerillalarının** da kulaklarının ve dudaklarının kesildiği, yüzlerinin parçalandığı yapılan otopsilerin ardından basına yansdı. Diyarbakır’da ise HPG gerillaları ile yaşanan çatışmanın ardından **Hevsel Bahçeleri’ni** abluka altına alan polis yaralı olarak kurtulan gerillayı arama bahanesi ile halka OHAL koşullarını dayattı. **Adeta ev hapsine mahkum edilen bölge halkı hastalarını bile zorla hastaneye götürebildi.**

Bu arada TC’nin “demokrasi” yolunda attığı adımların en önemlilerinden biri olarak serbest kalan eski DEP milletvekilleri de “**dostluk**” ortamını korumak için diplomatik ataklarını devam ettirdi. Sendikalar, partiler ve çeşitli demokratik kurumların ardından son olarak **TİSK’i (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu)** ziyaret eden DEP’liler **TİSK Başkanı Refik Baydur’un “Geçmişteki hatalarını yenilememeleri, dini ve etnik kökeni siyasete alet etmemeleri, PKK ve onu takip eden örgütlere karşı olmaları, Türk bayrağına, Türkiye Cumhuriyet’ine, Atatürk ilkelerine sadık olmalarını, bölücülüğe karşı olmalarını, demokrasiye, yurt, millet ve insan sevgisi ile yaklaşmalarını bir dost olarak öneriyoruz”** şeklinde özetlenebilecek önerilerini aldılar.

Aynı dakikalarda yaşanan operasyonları protesto için sokaklarda olan yüzlerce insan ise polis copları altında katledilen gerillaların hesabını sormaya çalışıyordu.

Tunceli’de yaşanan çatışmanın ardından katledilen gerillalardan biri olan **Serdar Morsümbül’ün** babasının oğlunun cenazesinde sarfettiği “**Hepimizin başı sağolsun. Yürekli olmalıyız, değerlere bağlı olmalıyız**” sözleri yaşananlar karşısında yapılması gerekeni ortaya koymaya yeterlidir.

Yaklaşan 15 Ağustos tarihi Kürtler için oğlu şehit düşen babanın “**yürekli olmalıyız, değerlere bağlı kalmalıyız**” sözleriyle birlikte anlamlı hale gelmektedir. 15 Ağustos Kürt halkı açısından bir atılımdır. Dinmek bilmeyen bir isyanın to-

humlarının atıldığı önemli bir tarihtir. **15 Ağustos direniş, başkaldırı, silahlara sarılma, bedel ödeme ve bedel ödetme günüdür. Ve bu silahlanma karşısında faşist TC’nin sarsılışının resmidir.**

15 Ağustos her yıldönümünde bu sözlerle birlikte anılması gereken bir çıkış olarak kavranmalıdır. Bugün de 15 Ağustos’un anlamı Kürt halkı açısından kendilerine dayatılmaya çalışılan tasfiyeciliğe, inkara karşı 1984’te olduğu gibi bir çıkış olarak algılanmalıdır.

Şu bir gerçek ki bugün ulusal hareketin sahip olduğu ve korumaya çalıştığı tasfiyecilik Kürt halkının 15 Ağustos’u bir isyan günü olarak algılamasından çıkarıp “demokrasi”, “barış” naralarının atıldığı bir gün haline dönüştürme çabası içindedir. Tahliye olan eski DEP milletvekillerinin **TİSK Başkanı Refik Baydur’un** yanında dünya kamuoyuna verdiği mesaj çarpıcı ve önemlidir. “**PKK terör örgütüdür**” açıklamasını yapan Baydur’un yanında omuz omuza verilen poz, çocuklarını tanınmaz halde alan gerilla analarına yapılan bir hakaret değilse nedir?

Bu anlamda kendi görev ve sorumluluklarımızı bilince çıkartmak ve kavramak daha fazla önem kazanmaktadır. Kürt halkının baskıya maruz kaldığı noktada tepki göstermek ve tavır koymak önemlidir. Sorunun çözümü anlamında genel doğrularımızı söylemenin ötesinde pratik ve somut gelişmelere müdahale etmek belirleyici önemdedir. HPG gerillalarına yapılan işkence ve vahşet bu topraklarda gerilla mücadelesi yürüten devrimci ve komünistlere yönelik bir saldırdır. Bu anlamda birilerinin “barış”, “demokrasi” çıkırtkanlığına takılıp kalmadan bugün halkın yüzyüze kaldığı saldırı ve vahşete karşı çıkmalı, tepkimizi sokakta örgütlemeliyiz.

Yaklaşan 15 Ağustos tarihi Kürtler için oğlu şehit düşen babanın “yürekli olmalıyız, değerlere bağlı kalmalıyız” sözleriyle birlikte anlamlı hale gelmektedir. 15 Ağustos Kürt halkı açısından bir atılımdır. Dinmek bilmeyen bir isyanın tohumlarının atıldığı önemli bir tarihtir. 15 Ağustos direniş, başkaldırı, silahlara sarılma, bedel ödeme ve bedel ödetme günüdür. Ve bu silahlanma karşısında faşist TC’nin sarsılışının resmidir. 15 Ağustos her yıldönümünde bu sözlerle birlikte anılması gereken bir çıkış olarak kavranmalıdır. Bugün de 15 Ağustos’un anlamı Kürt halkı açısından kendilerine dayatılmaya çalışılan tasfiyeciliğe, inkara karşı 1984’te olduğu gibi bir çıkış olarak algılanmalıdır.

Sürece muhalif değil, alternatif olma

bilinciyle müdahale edelim!

Atılım ve saldırı ruhu zayıflamış, nereye ne zaman saldıracağı planlarını yapmaktan ziyade kendini düşmanın saldırılarından nasıl koruyacağı ruh hali; kazanma perspektifinden uzaklaşan ve savunma hastalığına yakalanan bir ruh halidir.

NATO toplantısı karşıtı mücadele sürecinde izlediğimiz pratiği çok yönlü ve kapsamlı olarak ele alıp irdeleme görevimizi eksiksiz olarak yerine getirmeliyiz. Başarısızlıklarımıza yol açan nedenlerin ideolojik, siyasal ve örgütsel kökenlerini açığa çıkarmalıyız. **Yaptıklarımızdan çok yapamadıklarımız üzerinde durmalıyız.** Kendi cephemizde bu sorgulamayı yaparken, aynı zamanda bu süreci genel olarak devrimci militanlık, devrimci dayanışma, reformist duruş ile devrimci duruş arasındaki ayrımlar boyutuyla da ele alıp değerlendirmeliyiz.

NATO karşıtı süreç sarsılan anti-emperyalist mücadele bilincinin yeniden ivme kazanması, emperyalistlerin savaş örgütü olan NATO'ya karşı ezilen halkların öfkesinin eyleme dönüştürülmesi için devrimci ve komünistlere somut bir fırsat sundu. Elbette ki bu somut durumun, bu fırsatın istenilen düzeyde değerlendirilip değerlendirilmemesi tamamen süreci kavramayla ilgili bir sorundur. Tabii ki burada güç faktörünü göz ardı etmemeliyiz. Ama şu da bir gerçek ki, burada esas sorun sürece uygun taktik politikanın belirlenmesi ve bu politikayı uygulayacak önderliğin dirayetinde düğümleniyordu. **Doğru politika ve bu politikayı uygulayacak dirayetli bir önderliğin böylesi**

süreçlerde küçük kuvvetlerle de daha büyük başarılar elde edeceği açıktır. Bu bir. **İkincisi, böylesi süreçler devrimci militanlığın sınırdığı ve yeni devrimci militanların açığa çıkarıldığı dönemlerdir.** Yine militanı militan yapan teorik söylemleri pratikle bütünleştiren, pratiğin heyecan ve coşkusunu yüreğinde hissedilen, dost ve düşman kavramının ne anlam ifade ettiğini somut olarak yaşayan pratik duruşun kazandırdığı tecrübe ve şekillenmiştir. **Bu demektir ki, bu süreçte ortaya konulan pratik duruşun sınırlarını Bush ya da NATO gibi savaş örgütlerini protesto etmekle sınırlamak, sorunu tek taraflı ve dar kapsamda ele almaktır.**

Olması gereken bu protestonun süreçle olan bağlantısını, protesto sürecinde ortaya konulan devrimci ve komünist iradenin başta devrimciler ve ileri güçler olmak üzere geniş kitleler üzerinde yarattığı etki düzeyi, örgütlenme ve yeniden toparlanma sürecine sunduğu katkıları ile birlikte değerlendirip ortaya somut devrimci sonuçlar çıkarmaktır.

Unutmamak gerekir ki; sıradan bir yaklaşım, sıradan ve kendiliğindenci bir duruşu ve sonucu kaçınılmaz hale getirir. Oysa böylesi somut süreçler, sıradan bir hazırlığı, yasal sınırlarla belirlenmiş bir pratiği değil, karşı devrimci otoriteyi ve sistemin her türlü kurumunu hedefleyen, haklı ve meşru olduğu bilincinden hareketle en üst düzeyde bir saldırı ruhuyla hareket

edilmesi olması gereken en doğru devrimci tutumdur. Yine yapılacak pratik eylemlerin niteliği, sürece dahil edilecek -harekete geçirilecek kitlenin gücü ve önemi göz ardı edilmeden, mevcut dinamik güçleri bir plan dahilinde basitten karmaşığa doğru pratik eylemler serisine uygun olarak örgütleyip harekete geçirmek başarının ilk adımınıdır. İkinci adım ise bu güçlere yön veren taktik önderliğin süreci doğru okuması ve zamanında yapılması gereken değişiklikleri yapmasında düğümleniyor. Yani düşman tarafından geliştirilen yeni hamleler veya bu muharebe sürecinde ortaya çıkan yeni gelişmeler hiç hesaba katılmadan bildiğini okumaya devam etmek ortaya başarıyı değil, başarısızlığı çıkarır. Ama her halükarda gelişmeleri doğru ve hızlı okumak, muhalif değil alternatif, savunmacı değil, saldırı bilinci ve sorumluluğuyla sürece müdahale etmek bir zorunluluktur ve olumsuzlukları tersine çevirecek, başarının zeminini hazırlayacak olan da bu pratik duruşun kendisi olacaktır.

Sınıf mücadelesinde egemen sınıfların en temel stratejilerinden biri, devrimcileri ve komünistleri sürekli savunma pozisyonunda tutmaktır. Özellikle geniş yığınları hedefleyen açık alan faaliyetinin yarattığı meşru zemin

de yürütülecek mücadele sınırlarını daraltmak egemenlerin en büyük hedeflerinden biridir. Burada meşruluğu legalizm, düşmanın izin verdiği sınırlar çerçevesinde politika yapmak olarak algılamak gerekir. **Meşruluk gerçeklerin ifade edilmesidir. Bu gerçekleri dövüşerek ifade etme ve bu uğurda gelebilecek her türlü saldırıyı yürütülen kavganın bir bedeli olarak algılamak, haklılıkta kuşkuya, uğranılan zulümde yılmınlığa kapılmamak bir devrimci militanın sahip olması gereken en önemli niteliklerden biridir.** Dolayısıyla sokaklarda ajitasyon propaganda faaliyetlerine yönelmek, siyasal gelişmelere uygun olarak pratik tutum geliştirmek, yani yasak denilen yerde haklılığımızdan aldığımız güçle kendimizi meşru olarak ifade etmek alternatif olmanın da bir gereğidir.

Bu bilinçle hareket edilmediği takdirde, sürekli savunma pozisyonunda kalmak ya da çizilen sınırlar çerçevesinde hareket etmek objektif olarak kaçınılmaz hale gelir. Ki bu da saldırı değil savunma ruhunun gelişmesi zeminini yaratır. Askeri açıdan en iyi savunma saldırıdır- formülasyonunun özünü doğru okumak gerekir. Yani, saldırı halinde olmak düşmanı savunmaya zorlar, her yerde her an bir saldırı, bir hareket bekleyen düşmanın psikolojisi bozulur. Kendisine olan güveni sarsılır. Bu da onu kendini korumaya ve her yönüyle savunmaya zorlar. Düşmanı bu duruma getirecek olan her an her yerde eylem beklentisidir. Devrimci inisiyatifle geliştirilecek kitle gösterileri beklentisidir. Tüm bu beklentiler düşman üzerinde baskı yaratır. Bu baskının yaratılması hiç şüphesiz düşmanda savunma, devrimci ve komünist güçlerde ise saldırı ruhunu geliştirir.

Tersi durumda, yani atılım ve saldırı ruhu zayıflamış, nereye ne zaman saldıracağı planlarını yapmaktan ziyade kendini düşmanın saldırılarından nasıl koruyacağı ruh hali; kazanma perspektifinden uzaklaşan ve savunma hastalığına yakalanan bir ruh halidir. Bu ruh haliyle kitle çalışmasında, illegal örgüt yaratılmasında başarı elde etmek zordur. Her şeyden önce burada kazanma cesareti ve cüreti yok olmuştur. Şu açık ki devrimci hamleler yapma, yeraltı örgütünü yaratma, kitleleri örgütleyip aktif mücadeleye seferber etme perspektifinden kopan bir "korunma" mantığı tam da düşmanın istediği bir şeydir. Çünkü böylesi bir "korunma" devrimci bir heyecan, devrimci bir atılımın yaratılmasına vesile olmaz. Peki neye vesile olur? Tabii ki yozlaşmaya-çürümeye ve sonuçta dağılıp yok olmaya vesile olur. Bu tarz bir çürüme, devrimci saflarda ve ileri kitleler içinde daha büyük güvensizliklere ve yıkıma neden olur. Çünkü; bu ideolojik yozlaşmanın yarattığı yıkım, düşmanın yürüttüğü çok yönlü ve kapsamlı saldırılarla bütünleşince ortaya daha büyük yıkımların ve ideolojik inançsızlıkların çıkmasının zeminini güçlendirir.

O halde kitle çalışmasından kopuk bir korunma olmaz. Tam aksine **en iyi korunma kitlelerle güçlü bağlar kurmak ve kurulan bu bağlar üzerinden yer al-tı örgütünü yaratmakla olur.** Kitlelerden kopuk, dar ve deşifre ilişkiler ağına mahkum olmuş bir örgüt kendini koruyamaz. Yapacağı en küçük hamleler dahi düşmanın saldırısına maruz kalır. Planlanan süreç kesintiye uğrar. Bu demektir ki; bu durumun tersine çevrilmesi kitle çalışmasından bağımsız değildir. Somut sorunlar üzerinde sokağa dönük atılacak cesaretli adımlardan bağımsız değildir. Yine bu adımlar atılmazsa, yaygın bir kitle faaliyeti ve bu faaliyet içinde illegal bir örgütün yaratılması da zorlaşır. Ki bu örgütte, asgari düzeyde yaratılmamışsa alınacak en güzel kararların pratik yaşamda pek bir hükmü olmayacağı açıktır.

Kısacası; tüm planlarımız stratejik hedefimize uygun olarak savunma değil, saldırı hedefine göre şekillenmelidir. Burada sözünü ettiğimiz saldırı, haklılık ve meşruluktan alınan güçle, devrim düşmanlarına karşı yürütülen ideolojik-askeri vb. çok yönlü ve kapsamlı saldırıdır. Bu saldırıların farklı süreçlerde farklı biçimlere ve farklı mücadele yöntemlerine

bürünmesi koşullarla, güç ve olanaklarla ilgili bir durumdur. Nerede, nasıl hamle yapacağımızı düşman değil, biz belirlemeliyiz. Küçük kuvvetlerle yapılacak cüretli çıkışların-saldırıların büyük saldırıların zeminini yaratacağı gerçeğini asla gözardı etmemeliyiz. **“Önce büyüyelim, sonra yürüyelim” mantığı, sakat ve idealist bir mantıktır. Büyüme, yürümeyle birlikte olur. Yürümeye, harekete sırtını dönen bir anlayış ancak büyümenin hayalini kurar.** Ve süreç ilerledikçe kurulan bu hayalle birlikte yok olup gitmekten kendini kurtaramaz.

Pratik hamlelerimiz nesnel zemin üzerinde yükselmelidir

Atacağımız her pratik adımın nesnel zemini olmalıdır. Gücünü nesnel zeminden almayan her karar, her taktik yönelim başarısızlıklarla yüz yüze gelmekten kendini kurtaramaz. Bugün somut olarak devrim cephesinde yaşanan dağınıklık, kitlesel anlamda var olan daralma, ideolojik planda var olan kırılmalar hesaba katılmadan, kitlenin sisteme karşı önemli oranda duyduğu güvensizlikten hareketle durmadan saldırı çağrısı yapmak uyumadan rüya görmeye benzer. Kuşkusuz kitlelerin sisteme karşı önemli oranda bir

güvensizlik duydukları doğrudur. Bu anlamıyla da ezilenlerin savaşımı için uygun bir fırsat da yaratıyor. Ama unutulmaması gereken diğer bir doğruysa, şiddet hareketi olan devrim, kendiliğindenci değil, MLM ideolojisinin yön verdiği örgütlü bir gücün ürünüdür. Bu örgüt yaratılmadıkça kitleler bu örgütün bayrağı altında siyasal iktidar mücadelesi için çetin bir muharebeye yöneltilmedikçe devrimcilerin ve komünistlerin iktidar istemi, samimi bir istem olmaktan öteye gidemez.

Elbetteki tüm bu olumsuz koşullara rağmen sınıf savaşımında, devrim ve sosyalizm mücadelesindeki ısrarımızı sürdürmeliyiz. Bu devrimci militan olmanın bir gereğidir. **Fakat ısrarlı olmamız kitlelerin mevcut durumunu, devrimci kadro ve militan tipindeki ideolojik zafırları, bu zafırların düşmana saldırıya da yol açtığı edilgenliği, körelttiği yaratıcılığı görmemizin önünde engel değildir. Tam aksine bu gerçekleri doğru okumalıyız, ama asla onaylamamalıyız.** Temel hedefimiz bu tabloyu değiştirmek olmalıdır. Bu tabloyu değiştirmek, gücünü nesnel zeminden alan basitten karmaşığa doğru yol alacak pratik hamle-

lerle ancak mümkün olabilir. Burada önemle görülmesi gereken, bugünkü sürecin dünya çapında ezilenler cephesinde alınan bir yenilginin, coğrafyamızdaki yansımaları olduğu gerçeğidir.

Bu sürecin ideolojik, siyasal ve örgütsel boyutları vardır. Bu sürecin yukarıda ifade ettiğimiz boyutlarıyla ezilenler cephesinde yarattığı tahribatın çapı hafife alınacak bir boyutta değildir. Dolayısıyla süreç cılız hamlelerle, günü birlik politikalarla aşılamaz. **Süreç ideolojik netlikle, haklı ve meşru olmaya duyulan inançla, bu inancın yol gösterdiği kararlı ve ısrarlı mücadeleyle aşılar.** Bu kararlılığımız ve ısrarımız, her somut sorunda, somut politikaların yön verdiği kararlı adımlarda kendini bulmalıdır. Önümüze çıkan veya kafalarımızda oluşan engelleri de ancak böylesi kararlı bir yürüyüşle adım adım aşabiliriz. Aştığımız her engel, yeni engelleri aşmamız içinde bir moral ve motivasyon rolü görür. Bu moral, bu kazanma bilinci, mevcut olumsuzlukları tersine çevirme, olumsuzları olur kılmanın panzehiridir. Dolayısıyla her militanımız pratik görevlerine bu sorumluluk bilinciyle yaklaşmak zorundadır.

PUSULA

BİLGİ VE TECRÜBELERİMİZİN IŞIĞINDA DAHA CÜRETKAR ADIMLAR ATALIM!

Gazetemizin gerek bu köşesinde gerekse de belli sayfalarında kitle çalışmasında izlememiz gereken yol ve yöntem, bu konudaki doğru yaklaşımın yaşama geçirilmesinin hayati öneminden söz etmiş, üzerinde durmuştuk. Ancak yakın bir dönem önce geçirdiğimiz ve sadece bizler açısından değil genel anlamda devrimciler açısından oldukça önemli olan NATO süreci bu konudaki faaliyet ve çalışmalarımız açısından da dersler ve sonuçlar çıkarılması gereken yanlar taşımaktadır.

Anti-emperyalist mücadelenin yürütülmesi ve bu bilincin kitlelere taşınmasında önemli bir koşul ve olanak sağlayan **NATO İstanbul Zirvesi**'ne karşı koyuşun örgütlenmesi ve bir sıçramanın yaratılması anlamında önemliydi. Emperyalizmin özellikle de ABD emperyalizminin kitleler nezdinde Irak müdahalesi ile birlikte topladığı tepki bilinen bir gerçek. Bundan da önemlisi geniş emekçi kesimler emperyalizmin ve ülkemiz hakim sınıflarının uyguladığı politikardan dolayı derin bir yoksulluk çekiyor.

Son dönem ülkenin birçok yerinde halkın kendiliğinden patlayan öfke ve tepkisi bu boyutuyla önemlidir. Halkın bıçağın kendisine dokunduğu ucuyla karşı koyuşu ve tepkisini sindirerek değil, **sokakta ifade edişi** biriken tepkinin patlaması boyutuyla irdelenmeli ve kitleler tarafından verilen mesajı bu boyutuyla almak ve algılamak önemli. Gaziosmanpaşa Sultançiftliği'ndeki kadınların maden ocağına karşı sokaktaki tepkisi, Viranşehir

de köylülerin elektrik kesintisine karşı koymuş oldukları tepkiler son süreçte oldukça önemli.

Bu tepki ve öfke hiç kuşku yok ki doğru önderliğiyle bütünleşmediği sürece anlamlı olmaya ve sönüp gitmeye mahkumdur. ABD'nin Irak'ta uyguladığı politikanın bilançosu ve bunun karşısında direnişin kitleler üzerinde yarattığı sempati bilinen bir gerçek. Ancak sorun bu zemini sağlıklı biçimde işlemek ve kitleleri örgütlemenin, harekete geçirmenin bir aracı olarak kullanma. Kitlelerin somut olarak yaşadığı sorunları esas alarak anti-emperyalist bilinci bu sorunlardan yola çıkarak aşılacak ve örnek, yürümemiz gereken pratik hat olmak durumunda. Emperyalizmin silahlı saldırı gücü **NATO**'yu dar zemin ve teşhirle ele almak ya da işlemek kitlelerin bilincini değiştirme ve etkilemenin yaratılması boyutuyla sınırlı ve yüzeysel kalacaktır. Bu anlamda yukarıda bahsini ettiğimiz kitlelerin somut yaşadığı saldırı ve sorunlarla birleşmiş bir emperyalizm teşhiri olması gerektir.

Kitle faaliyeti ve çalışması ve bu konudaki anlayışımız konusunda genel bilgi ve tecrübelerle sahip olsak da şu bir gerçek ki yaşadığımız yeni deney ve tecrübeler ışığında yeni birikimler ve bu anlamda bilinci açığa çıkarıyoruz. Yani bir anlamda örgütlü bireyler ve militanlar olarak içinde yer aldığımız her pratik sürecin sonunda doğruları kavrama ve yerli yerine oturtmayı başarıyoruz. Bu konuda geçmiş deney ve tecrübelerin ışığı hiç kuşkusuz

ki önemli, ancak yaşanan pratiğin öğreticiliği ve en önemlisi de bilinçte yarattığı etkiyi küçümsememek ve bir kenara bırakmamak gerekir.

Böylesi önemli ve tarihsel süreçleri kitlelerin gündemine sokmak ise kitlelerin gündemine, yakın zamandaki taleplerine hakim olmak ve bilmekle ilintili bir durum. **Örneğin yaşadığımız semtte ya da mahallede halkın taleplerini bilmek ve bu talepleri mahalle halkıyla birlikte sokakta haykırarak ilişkinin kurulması anlamında önemlidir.** Bunu, çoğu zaman geri bulduğumuz su sorunundan tutalım, çevre kirliliğine ve daha bir dizi soruna kadar kendi sorun ve taleplerimiz olarak görmek ve en önemlisi de bunların tümünün kitlelerle kurulacak ilişkide önemli bir araç olarak kavramak gerekir. Bunları sahiplenmediğimiz ve onlarla birlikte yürümediğimiz koşulda NATO gibi özgün bir süreci kitlelerin gündemine sokmak ve örgütlenme aracı haline getirmek de o kadar zor olacaktır. Üstelik ülkemiz açısından bunun zemini fazlasıyla varken.

Emekçi halkın talepleri ve sorunları anlamında sadece onların karşı çıktıkları noktada değil bizim de bu sorunların müdahalecisi ve sahiplenicisi olmak durumundayız. **Bu hem ilişki hem de belli bir güvenin sağlanması** anlamında önemlidir.

Geniş teşhir çalışması ve propaganda araçlarının kullanılması konusunda da yeterli pratiği sergilemediğimiz bir gerçek. Örneğin belli emekçi semtlerde sesli bildiri, gazete dağıtımı yapmak ve bu pratikleri sürecin özgün sloganlarıyla birleştirerek yapmak bizler açısından bir olumluluktur. Ancak bunu gücümüzün olduğu bölge ve semtlerde en geniş biçimiyle yapma irade ve çabası bu süreç açısından önemli bir noktaydı. Materyallerimizin daha etkin ve çarpıcı kullanımı noktasında, bu materyalleri daha aktifleştirmemiz

gerektiği noktasında bir deneyim ve tecrübe sağladık.

Amacımız genel doğrularımızı bir kez daha tekrar etmek değil. Ancak geçirdiğimiz her kritik dönemden gerekli sonuçların ve tecrübelerin çıkarılması önemlidir. **Bu doğru sonuçları çıkarmadığımız sürece bir sonraki pratiğimizde benzer eksik ve yetersizliklere düşmek kaçınılmaz olacaktır. Ancak şu da bir gerçek ki gerekli sonuçları çıkarmamıza rağmen benzer hatalara düşmenin zemini tümüyle ortadan kalkmıştır gibi bir düşünceye kapılmak da doğru değildir.** Çünkü tarihimiz bu konuda bir dizi pratiğin de aynasıdır. Ancak bu hatalara tekrar tekrar düşmemek için tecrübelerimizi bilinçlere kazımak önemli.

Böylesi önemli süreçleri bütünlüklü kavramak ve sürece başından itibaren müdahaleci ve yönlendirici misyon ve gücü kendimize yükleyerek yürümek önemlidir. Bu misyonumuzu kavrayıp bilince çıkarmadığımız sürece gündemlerin arkasından koşan pozisyona düşmemiz kaçınılmaz olacaktır. Açlık ve yoksulluğun basıncı altındaki milyonların beklentisi dünden daha fazla. Bunu yine NATO sürecinde Okmeydanı'nda gördük ve yaşadık. Bu anlamda umut dün olduğundan daha fazla olmak durumunda. **Davada inanç ve irade tüm bu kritik süreçlerin kendisinde açığa çıkacaksa bu iradeyi sonuna kadar zorlamak ve açığa çıkarmak durumundayız. Böylesi önemli dönemler dava karşısındaki duruşumuzun da bir sinyali ve kendimizi dava karşısında nasıl konumlandığımızın da kanıtıdır.** Bu anlamda hata ve yetersizliklerimizi daha fazla sorgulamak ve somut sonuçlar çıkarmak dün olduğundan daha önemli. Bu bilinçle örgütlülüğe sarılmak ve bağları daha fazla kuvvetlendirmek durumundayız. İçinde bulunduğumuz koşullar bize bunu emrediyor, ezilenler bizden bunu istiyor.

Almanya'dan Anadolu Federasyonu'na baskılar

ABD emperyalizmi ve onun uşakları Irak'taki işgali devam ettirirken, aynı zamanda dünyanın başka bölgelerinde de insan hakları ihlalleri ve emperyalist saldırılar yaşanmaktadır.

Bunun dışında son zamanlarda gündemde bulunan bir şey daha var ki, bu da egemen sınıfların ilerici hareketlere yönelik politikasıdır; özellikle de ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini savunan veya yürüten örgütlere yönelik...

Emperyalistlerin bu yönlü politikalarını örneklemek gerekirse; **Nepal halkının meşru ve haklı mücadelesini boğmak için geçen yıl Chandra Prakash Gajurel'in tutuklanması**, ya da **Kolombiya'daki insan hakları savunucularına yönelik yapılan yargısız infazlar** veya

Brezilya'daki köylü liderlerin katledilmesi en çarpıcı örneklerdir. Türkiye'ye baktığımızda ise, emperyalistlerin ezilen dünya halklarına dönük bu saldırganlık politikalarının ülkemizde de olanca hızıyla uygulanmakta olduğunu görmekteyiz.

Şimdi ise öyle görünüyor ki, benzer operasyonlar **"terörizme karşı mücadele"** adı altında, dünyanın birçok ülkesinde devam ettirilmektedir.

5 Ağustos tarihinde erken saatlerde, **Anadolu Federasyonu'nun** Almanya'daki tatil kampının basıldığı bir operasyon gerçekleşti. Kampıta operasyon gerçekleştirilirken, eşgüdümlü olarak da Federasyonun Genel Merkez Bürosu basıldı ve kapıya şöyle bir not bırakıldı:

"Yeni anahtarınızı polis merkezinden alabilirsiniz." Kamptaki herkes aramadan geçirildi ve içlerinde 13 yaşın altında çocukların da bulunduğu, yaklaşık 50 kişi göz altına alındı. Bütün materyallere el konuldu. Alman hükümeti ise operasyona ilişkin henüz bir gerekçe açıklamadı. Ayrıca Federasyonun başkanı **Nurhan Erdem**'in evi de basıldı. Alman devleti bu kampın DHKP/C'nin eğitim kampı olduğunu iddia etmektedir. Fakat bu yalandan başka bir şey değildir, çünkü kampta iddia edilen örgütle bağlantılı hiçbir şey bulunmamıştır. Buradaki asıl amaç, haklı ve meşru bir mücadeleyi engellemektir.

Konuyla ilgili yazılı bir basın açıklaması yapan **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu** bu bas-

kınları kınyarak; "Bu gelişme bir yandan bizlerin bugüne kadar AB gerçekliğine ilişkin koyduğu tavrın doğruluğunu kanıtlanırken, diğer taraftan, özellikle de AB'den demokrasi bekleyenlere, AB'nin demokratik bir sistemin temsilcisi olmadığını göstermiştir. Bizler **ILPS Türkiye Seksiyonu** olarak Anadolu Federasyonu'na yönelik yapılan bu saldırıyı protesto ediyor ve gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını istiyoruz!

Buradan bir kez daha Anadolu Federasyonu ile dayanışmamızı gösteriyor ve yalnız olmadığımızı bilmelerini istiyoruz. Egemen sınıflar şunu bilmeliler ki, bu tür saldırılar emperyalizme karşı mücadeleyi ve ulusal-sosyal kurtuluş mücadelelerini durduramayacaktır!" dedi.

KOLOMBİYA'DA SENDİKACI CİNAYETİ

Kolombiya'da sendikal harekete karşı terör dalgası durmuyor. Kolombiya, Bucaramanga'da Klinik ve Hastane İşçileri Sendikası yetkililerinden **Carmen Eliza Nova Hernandez** adlı hemşire sokak ortasında katledildi. Provenza bölgesinde bir caddede motosikletli iki kişi tarafından ateş açılarak Carmen Eliza'yı öldüren saldırganlar kaçtılar.

Kolombiya'da bu ve benzeri saldırganlıklara karşı CUT Sendikası tarafından 15-18 Eylül tarihleri arasında Bogota'da "Kolombiya Sendikacılığının Yokedilmesine Karşı Dünya Sendikalarına S.O.S" adıyla yapılacak toplantıya çağrı yapıldı.

Guantanamo için işkence raporu

ABD emperyalizminin 11 Eylül sonrası Afganistan operasyonu ve işgali sırasında esir aldığı insanları tuttuğu Guantanamo kampında yapılan işkenceler bir kez daha gündeme geldi.

Kampta iki yıl tutulduktan sonra hiçbir suçlama yöneltilmeden serbest bırakılan **Asif İkbal**, **Ruhal Ahmed** ve **Şefik Resul** adlı 3 İngiliz vatandaşı, avukatları aracılığıyla yaşadıkları işkenceyi anlatan 155 sayfalık bir rapor yayınladı.

'AKREPLERLE DOLU KAFESLER VAR'

Anayasal Haklar Merkezi adlı insan hakları örgütünün başkanı ve sözkonusu 3 İngiliz'in avukatı **Michael Ratner**, düzenlediği basın toplantısıyla raporun ayrıntılarını anlattı.

Rapora göre aşırı sıcaklarda üstü açık kafeslere kapatılan esirler, bu kafeslerde ak-

rep ve yılanlarla başbaşa bırakılıyor. Esirlere ait Kur'anlar tuvaletlere atılıyor ve esirler sakallarını kesmeye zorlanıyor. Sorgucular da baskı ve aşağılama yöntemleriyle, esirlerin işlemedikleri suçları itiraf etmesine neden oluyor.

ASILSIZ İDDİA YÜZÜNDEN İKİ YIL

Raporu hazırlatan 3 İngiliz vatandaşı, Kasım 2001'de Afganistan'daki bir savaş ağası tarafından yakalanıp ABD özel kuvvetlerine teslim edilmişti. Asif İkbal yoğun baskı altında El Kaide lideri Usame Bin Ladin'le bir video kasette birlikte görüldüğünü itiraf etmiş. Ancak daha sonra bu kaydın yapıldığı tarihte İkbal'ın İngiltere'de olduğu anlaşılmıştı.

Üç tutsak, gördükleri muamele konusunda İngiliz yetkililere şikayette bulduklarını ancak bu konuda bir şey yapılmadığını söylüyorlar.

Peru'da Çocukların "KARA KIŞI"

Kış aylarının yaşandığı **Peru**'da soğuk hava koşulları 60'tan fazla çocuğun ölümüne neden oldu. Çoğunlukla yoksul köylülerin yaşadığı dağlık bölgelere yardım ulaştırmakta güçlük çekilirken, 80 binden fazla ailenin soğuktan etkilendiği belirtildi.

Soğuk hava dalgasının neden olduğu kayıpların boyutu henüz belirlenememiş olsa da Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) ve Dünya Yiycek Programı (WFP) yetkilileri 80 binden fazla ailenin etkilendiğini tahmin ediyor.

UNICEF'e göre, 60'tan fazla çocuk solunum yolları enfeksiyonları yüzünden yaşamını yitirirken, arazi koşulları ve yükseklik nedeniyle bölgeye yardım ulaştırmakta güçlük çekiliyor. Perulu yetkililer, bölgede yaşayanların ana besin kaynağını oluşturan **75 binden fazla lama, koyun ve ineğin de telef olduğunu** söyledi. Soğuk hava dalgasının 300 bin hektar ekili alanı da tahrip ettiği bildirildi.

Sağlık yetkilileri, eksi 22 dereceye düşen hava sıcaklığının, özellikle yaşlıların ve çocukların bronşit ve zatürreeye yakalanmasına sebep olduğunu; 400 binden fazla vakanın rapor edildiğini belirtti.

Bölgede, kışın en soğuk ayları **Ağustos** ve **Eylül**'de yaşandığından durumun daha da kötüleşmesinden korkuluyor. (Bianet)

Atina'da Olimpiyat Oyunları Halka Zulüm

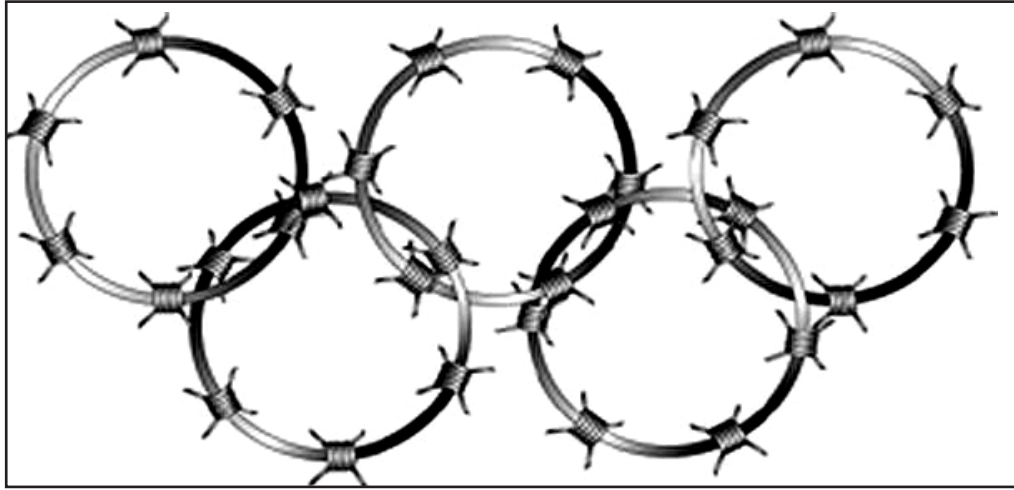
İstanbul'da NATO Zirvesine yönelik devletin hazırlıklarının ve hak ihlallerinin bir benzeri Olimpiyat Oyunları nedeniyle Atina'da da yaşanıyor. Oyunların "güvenliği" için 70 bin asker, polis ve diğer "güvenlik" güçleri seferber edildi. Olimpiyat süresince bir zeplin ve 10 helikopter sürekli Atina üzerinde dolaşacak. Donanmanın büyük bölümü Ege, Akdeniz ve Atina yakınlarında devriye geçecek. Savaş uçakları filoları hazır bekletilecek.

Atina'da şehrin birçok ana caddesinde bir şerit, sporcuları taşıyacak otobüslere ve gazetecilerin araçlarına ayrıldı. Bu yola giren Atinalıların büyük para cezaları bekliyor. Yaklaşık 12 bin kişinin kalacağı büyük turistik yolcu gemilerinin demirleyeceği Pire Limanının bir bölümüne de giriş yasaklandı.

"OLİMPİYAT OYUNLARININ GERÇEK YÜZÜ"

Olimpiyat Oyunları sürecinde yaşanan/yaşanacak olan hak ihlallerine karşı **ILPS Yunanistan, ILPS Türkiye** ve **ATİK** ortak bir açıklama yaparak Olimpiyat terörünü kınadılar. Yapılan açıklamada şu görüşlere yer verildi:

"...Atina 2004 Olimpiyat Oyunlarının Ağustos vitrininin ardında çok çirkin bir gerçeklik gizlenmektedir. Olimpiyat Oyunları büyük oranda Devlet bütçesinden karşılanan çok pahalı bir şovdur. Olimpiyat sonunda bu borcu, emekçiler ödeyecek. Yeni **Karamanlis Hükümeti** şimdiden ücretlerin kısıtlanması, işten çıkarmalar, özelleştirmeler ve yeni zamlar içeren yeni katı bir ekonomik paket hazırlamaktadır.

Oyunu kazananlar yine çok uluslu şirketler, Uluslararası Olimpiyat Komitesi, Amerika ve İsrail Güvenlik Şirketleri ve egemen sınıf kesimleri olacaktır. Tek başına güvenlik bütçesi 1 milyar Euro'nun üzerindedir ve bunun en büyük bölümü yabancı batılı şirketler tarafından cebelendirilmektedir.

Bunun yanında ve güvenlik bahanesiyle görülmemiş düzeyde polise önlemler, demokratik hakların kısıtlanması, vatandaşların gözlem altında tutulması ve ülkenin iç işlerine NATO ve Amerikan Konsolosluğunun müdahalesi söz konusudur.

Bu, gerçek eski Olimpiyat ruhuyla hiçbir ortak yanı olmayan kampanyaya karşı Yunan işçi ve gençlerinin geniş bir kesimi birçok yöntemle direniş gösterdiler. Son aylarda ülkenin hemen hemen her yerinde protesto gösterileri ve yürüyüşler gerçekleştirilmiş; buralarda eylem ve di-

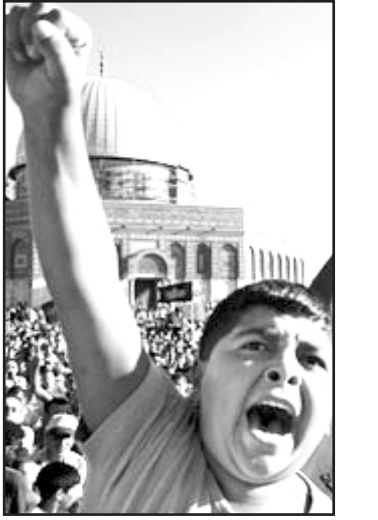
reniş komiteleri ve inisiyatifleri oluşturulmuştur. Özellikle karşı çıkılan şeyler Olimpiyat projesinde çalıştırılan Yunan ve yabancı işçilerin koşulları, büyük sömürü ve baskı ve yaşanan birçok talihsiz kaza (aslında cinayet) olmuştur. Aynı zamanda spor sahalarının ve oyun tesislerinin inşa edilmesinde çok miktarlarda kullanılan kireç ve çimento Atina'ya verdiği büyük çevresel zarar da kınanmıştır."

OLİMPİYAT OTELLERİ GREVDE

Bu arada Atina'daki otel çalışanları greve gitti. Otel İşçileri Sendikası Başkanı **Christos Katsotis**, bir açıklama yaparak, işçilerin ücretlerinin iki katına çıkarılması gerektiğini söyledi. Gazeteciler, yetkililer ve izleyiciler Olimpiyat Oyunları için Atina'ya ulaşırken sendika lideri, işçilerin istekleri yerine getirilmezse grev süresini uzatacaklarını bildirdi.

İSRAİLLİ ARAPLARDAN GÖSTERİ

İslam dininin en kutsal üçüncü mekanı **Haremüşşerif**'te toplanan İsraili Araplar, burada bulunan El Aksa Cami'nin tehlikede olduğunu savunan bir gösteri düzenledi. "**El Aksa tehlikede**" sloganıyla **İslami Hareket Örgütü** tarafından düzenlenen gösteriye 12 bin kişi katıldı. "**Canımız Kanımız Senindir El Aksa**" sloganlarının atıldığı gösteri, İsrail iç güvenlik bakanının aşırı sağcı Yahudilerin saldırı düzenleyebileceği uyarısına karşın gerçekleştirildi. Haremüşşerif bu bölgeye "**tapınak tepesi**" adını veren Yahudiler tarafından da kutsal kabul ediliyor.

Evrensel Bakış

E=mc² SERÜVENİNİN İLK DURAĞI HIROŞİMA'YDI
Bilimin büyük zaferinin ve emperyalistler tarafından kullanılarak katledilenlerin 59. yıldönümü anısına...

Maddenin içinde yatan gücü "**E=mc²**" ile formüle eden **Einstein**'di. 1905'te bu formülasyonu açıkladığı makalesi bilim çevrelerinde bir yankı uyandırmasa, deprem yaratmasa da (Zira Einstein bu formüle ulaşırken tek bir deney yapmamıştı) Einstein buluşunun ne derece önemli olduğunu biliyordu. Bu yüzden araştırmalarını kesintiye uğratmadı, ancak bu formüldeki Enerji'yi (E) açığa çıkarma gururu, Nazi Almanya'sının işgali altındaki topraklarda, Yahudi kökenli olduğu için bizzat laboratuvar çalışmalarına katılmamış olsa da, uzaktan deneyleri kumanda eden ve elde edilen sonucun E=mc² formülünün yaşama geçmesi olduğunu "keşfeden" **bilim kadını Lise Meitner**'e aitti.

Bu "korkunç" bir buluştu, zira bu formülü uygulayarak atom çekirdeklerinin parçalanması ve müthiş enerji patlamalarına yol açmasının yolu ortaya çıkarılmıştı. Bu, 1600'lerde **ışık hızının (c)** ölçülebilirliğinin, 1700'lerde "**kütle**"nin (**m**) ve 1800'lerde **Enerjinin (E)** keşfiyle başlayan E=mc² serüveninde önemli bir eşikti. Formülü önceleyen keşiflerin yapılması ve kabul görmesi uzun zamanlara yayılmış süreçleri gerektirmişti. Örneğin ışığın

hızını ilk ölçmeyi deneyen **Galileo** idi. Ancak bu işin başarılması ve kabul ettirilmesi on yıllar (Galileo'nun ölümünden 34 yıl) sonra gerçekleşmişti. Oysa Meitner'in deney sonuçlarından ortaya çıkan Enerji'yi 1939 Noelinde hesaplamasından **sadece 7,5 yıl** sonra Hiroşima'ya ilk atom bombası atılıyordu. **Bu da bize politik gelişmelerin, toplumsal konjonktürün bilim üzerindeki etkisinin ne derece büyük olduğunu gösteriyor.** Çünkü artık 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı ile birlikte yarış da başlamıştı: **Denklemden önce hangi ülke açığa çıkaracaktı?**

Bu yarışın Almanya'da süren etabında çalışmaların başında Himmler'in "Einstein gibi bir Yahudi'nin görecelik kuramını ve E=mc² formülünü kullanabileceği ancak kuram sahibi şahısları onaylamaması" uyarısıyla işe başlayan **Heisenberg** vardı. Almanya'daki Yahudi karşıtı saldırıların artması üzerine Amerika'ya yerleşen Einstein'ın 1939'da Başkan Roosevelt'e Almanya'daki konuyla ilgili gelişmelerden bahsettiği mektubundaki "Yakın zamanda yapılmış ve el yazması halinde elim geçiren bir çalışmaya dayanarak, uranyum elementinin çok kısa bir süre içinde yeni ve önemli bir enerji kaynağına dönü-

şeceğine inanıyorum. **Hükümet bu gelişmeleri yakından takip etmeli ve gerekirse hemen harekete geçmelidir...**" uyarılarına karşın ABD bu yarışta ancak 1941'de başlamıştı. Ancak önemli bir avantajı vardı; Amerika toprakları savaştan uzaktı ve Almanya'nın araştırmalarında kullandığı maddeleri üreten fabrikalar direnişçiler tarafından saldırı altındaydı. ABD'nin 1941'de Manhattan Projesi adını verdiği, başında **Oppenheimer**'in bulunduğu, **maddenin içinde bulunan bu büyük gücü açığa çıkarma ve kullanma çalışması** ise böyle bir avantajla başarıya ulaşıyordu.

Bu, bilimin (yukarıda da bahsettiğimiz siyasal konjonktürün katalizörlüğündeki) zaferiydi. Ancak bu hızlandırıcı, bu buluşun, içine girip on binlerce insanın yaşamına mal olan bombanın patlamasından da belirleyici olundu. Japonya'ya "**teslim olmaya**" zorlamak amacıyla bu saldırının gerçekleştirildiği iddialarının asılsızlığı onlarca kez kanıtlandı. Hiroşima'ya atom bombası atılmasından (6 Ağustos 1945) neredeyse bir ay önce (18 Temmuz) Japon hükümdarı, Roosevelt'in yerine geçen Başkan Truman'a bir kez daha barış çağrısında bulunmak üzere telgraf çekmişti. Ancak karar verilmişti ve "çatlak" seslere karşın, Başkanlık "Vekalet Komitesi"nin kararı: "**Bay Byrnes, bombanın Japonya'ya karşı olabildiğince çabuk kullanılmasını, işçi evleriyle çevrili bir savaş fabrikasına, uyarı yapılmadan atılmasını tavsiye etmiş ve Komite kendisine katılmıştır**" oluyordu.

Ve 59 yıl önce, 1945 6 Ağustosunda

B-29 uçağından bırakılan bombanın ısıklık çala çala, döne döne düşmesi **43 saniye** sürdü. Yalnızca 3 metre boyunda ve 75 santim enindeydi. Hiroşima'ya 580 metre kala patladı. Daha yüksek patlarsa ısının (E) çoğunun havada dağılacığı, daha alta patlarsa büyük bir krater açacağı hesaplanmıştı çünkü.

Şehir merkezindeki hastanenin üstünde patlayan (her nedense adına "**ufaklık**" denen) tek bir bomba (içinde ise her birinde iki katı patlamanın olduğu seksen "kuşak" bölünme meydana gelmişti) % 95'i sivil olan 100 bin kişinin bir çırpıda ölümüne yol açtı. Ayrıca 100 bin kişi de yayılan radyasyonun etkisiyle yaşamını yitirdi. Bombanın planlanması ve üretimden sorumlu General Groves'a bakılırsa "**büyük acılar oluşturacak bir etki**"si yoktu ve "**söylenenlerin aksine 'çok hoş' bir ölüm şekli**"ydi.

3 gün sonra 9 Ağustos'ta bu kez "**şişko**" lakaplı ikinci atom bombası atılıyordu Nagazaki'nin üzerine. Yine on binlerce insanın yaşamını alarak. Bugün bilim ve teknoloji hala hızlı bir şekilde ilerliyor. Yeni yeni silahlar, bombalar halklara ölüm kusuyor. Belki de en aymazcası yaşamıyor: kitle imha silahları, yeni silahların halklar üzerinde denenmesinin gerekçesi yapılarak kitlesel kıyım gerçekleştiriliyor. Ancak hiçbirisi orak ve çekiç tutan bileği bükemiyor: Necef'te, Felluce'de, Gazze'de, Peru'da, Nepal'de... olduğu gibi. Ve halklar Hiroşima'yı, Nagazaki'yi unutmadığı gibi 1917'deki Sovyetler'i, 1949'daki Çin'i, Vietnam'ı da unutmuyor.

ÖLÜMÜMÜZ; SİZİN ADALETSİZLİĞİNİZİN KANITI, BİZİMSE ZAFERİMİZİN!

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın sona ermesi ve onu izleyen kriz dönemi, Amerikan toplumunu ikiye ayıran, dünya kamuoyunu ayağa kaldıran ve sembol haline gelen Sacco ve Vanzetti davasının arka planını oluşturur. Olay, başlangıçta, şiddetin ve soygunların yoksullar için neredeyse meşrulaştığı bu yeniden uyum sağlama dönemi için oldukça sıradandır. South Braintree soygununun kurbanları, bu ayakkabı firmasının muhasebecisi ve onun "koruması"dır. Sabahın erken saatleridir, iki saldırganı birkaç tanık görür. Bundan sonra, davanın seyrini esas olarak tanıkların ifadeleri, karar değiştirmeleri, tutarsızlıkları belirler. Teşhis edilen üç kişiyi elinden kaçırın komiser, Bridgewater'dan gelen bir arabadaki iki adamı tutuklar. İkisi de yabancıdır. İkisi de silahlıdır. Üstlerinde anarşist bir bildirinin müsveddeleri bulunur. Adları **Nicola Sacco** ve **Bartolomeo Vanzetti**'dir.

Vanzetti daha önceden mahkum olmuştur. Noel'deki Bridgewater soygununun sanığı olarak tanıklar onu resmen teşhis etmiştir. Doğru dürüst bir savunma yapma imkanı olamayan Vanzetti yargıcın kararı okumasıyla mahkum olur: "Mahkeme, sanık Bartolomeo Vanzetti'yi 12 yıldan az 15 yıldan fazla olmamak üzere hapis cezasına çarptırmıştır..." Bu birinci dava yüzünden Vanzetti diğer mahkemeyi tutuklulara ayrılan "kafes"ten izler.

1921 Ağustos'unda aynı yargıç, Dedham'daki mahkemede bu sefer Sacco ve Vanzetti'nin idama mahkum edildiği kararını okur. O andan itibaren iki tutuklu için uzun ve acılı bekleyiş başlar. Mahkeme uzadıkça uzar. Hatta o sırada başka bir cinayetten hapiste yatmakta olan Celestino Madeiras, soygunu ve cinayetleri Joe Morelli çetesiyle birlikte işlediğini itiraf eder. Ama... Tıpkı sonraları Rosenberglarin davasında olacağı gibi karar mahkeme başlamadan belirlenmiştir...

Kendilerine Rağmen İki Kahraman

Kahramanlar: İki İtalyan, göçmen ve anarşist. Kendilerini mahkum eden ilk karar açıklandığında Nicola Sacco ve Bartolomeo Vanzetti kimdi? Yedi yıl sonra ölüm kararı infaz edildiğinde kim olmuşlardı?

Nicola Sacco hapishaneyi ölümden daha korkunç bulur. Ateşli bir militandır, eylemsizlik ona acı verir. Vanzetti gibi, o da Amerika'ya 1908'de gelmiştir. Amerikan hayat tarzına ayak uydurmakta zorluk çeker. Neredeyse sadece İtalyanlarla görüşür. Arkadaşlarının çoğu gibi bir anarşist çevreye girer. Elinden geldiği kadar para biriktirmeye çalışır. Annesinin ölüm haberi geldiğinde ülkesine dönmeye karar verir. Tutuklandığı günün sabahında karısının valizleri hazırlamasına yardım etmiştir. Ama yine de arkadaşlarıyla birlikte bir anarşist mitingin hazırlığına katılmaktan kendini alamaz. Miting bir matbaada çalış-

şan bir İtalyan gencin karanlık "intiharı" üzerine düzenlenecektir. Okumaya, kendini eğitmeye çalışır. Adil bir şekilde yargılanmadığını düşünür sürekli. Yoksullara ve İtalyanlara karşı kör bir nefretin kurbanı olduğuna inanır.

Daha yaşlı ve bekar olan Vanzetti'nin mizacı da tutkuları da çok farklıdır. Hapishane onu çok değiştirir, kendini iyi hissetir. Hayatının sonunda "bir toprak kurdunun ya da bir tavuğunki gibi olmayan" ölümünü selamlar. Neşeli ve arkadaş canlısı bir insandır. İtalyanların kaldığı bir binada bir odada kalır. Boş vakitlerinde hep okur; Dante ve Renan, Hugo ve Tolstoy, Marx ve Proudhon okur. Bir yandan da militan bir eylemlilik içine girer. Kropotkin'e ve Malatesta'ya hayrandır. Bridgewater soygunundan mahkum olduğunda boş zamanlarında okumaya devam eder; felsefeye ve aritmetiğe merak sarar. Proudhon'u tercüme eder. "Bir proleterin hayat hikayesi" adını verdiği çocukluk anılarını kaleme alır. Mahkemeyi büyük bir dikkatle izler. Siyasi "dostlar"ının kendisine pek yardımcı olmadığını ve ABD'deki işçilerin kitlesel desteğini arkasına alamadığını düşünür. En aktif destekçilerinin "entelektüeller, orta sınıf ve bazı ünlü şahsiyetler" olduğunun farkına varır, idamından kısa bir süre önce bu konudaki kırılgan üzüntüsünü dile getirir: "başka ülkelerde yapılanların yarısı burada yapılsaydı, biz şu anda özgür olurduk."

Vanzetti'nin Sacco'nun Oğlu Dante'ye Mektubu

Hiç aklından çıkarma Dante, bunları hep hatırla; biz suçlu değiliz, bizi bir yığın uydurma ve yalanla mahkum ettiler; yeniden yargılanmamıza karşı çıktılar ve eğer yedi yıl, dört ay, onbir gün süren tarifsiz acılardan sonra bizi idam ediyorlarsa, bunun sebebi sana demin söylediklerimizdir, çünkü biz yoksullardan yanaydık, insanların insanlar tarafından ezilmesine ve sömürülmesine karşıydık.

21 Ağustos 1927

Son...

İlk olarak idam edilen Sacco, infaz odasına emin adımlarla girdi ve gardiya-

nın bir işareti üzerine elektrikli sandalyeye oturdu. Aynı anda, İtalyanca bağırdı: "Yaşasın Anarşi!" Birkaç dakika sonra Vanzetti getirildi. Sakin ve dikkatliydi. Elektrikli sandalyeye oturdu ve bağlanmadan önce, alçak sesle oradakilere konuşmaya başladı. "Size masum olduğumu söylemek istiyorum" dedi ağır ağır...

Tam yedi yıl akıl almaz bir hukuk rezaleti olarak süren ve iki suçsuz insanın, "işinin ehli bir kunduracıyla, bir işportacı parçasının", elektrikli sandalyede katledilmesiyle sonuçlanan olay ABD tarihinin sayısız yüzkaralarından birini oluşturur. 1920'de ABD'de doruğa tırmandırılan komünist karşıtı histeri ortamı içinde adam öldürme suçuyla tutuklandılar. Dünya savaşının bitmesiyle ortaya çıkan işsizlik, ücretlerin korkunç düşüklüğü, büyük sermayenin gittikçe büyümesine karşılık orta katmanların hızla yoksullaşması ülkede huzursuzluğun büyük ölçüde yaygınlaşmasına yol açmış, 1918'de 1 milyon olan grevci işçi sayısı 1919'da 4 milyona yükselmişti. İşçiler grevlerde ekonomik haklar yanında demokratik haklar da talep etmeye, kimi endüstri kollarının millileştirilmesini istemeye başladılar. Gelişen radikal hareketlerin geriletilmesi için yoğun bir baskı ortamı yaratıldı. 2 Ocak 1920'de 70 kentte aynı anda gerçekleştirilen "baskın"larda 6000'i aşkın ilerici tutuklandı. Solcu partilerin bütün binaları basıldı, yöneticileri içeri atıldı. Tutuklananlar kentlerin büyük caddelerinden kelepçeli olarak toplu halde geçirildiler. İşkenceler ayyuka çıktı. Basının da yardımıyla tüm ülke bir korku ve dehşet ortamına sokuldu (ilginçtir, benzer olaylar İkinci Dünya Savaşı'nın ertesinde de yaşandı). Yoğun baskıya uğrayan gruplardan biri de göçmen işçilerdi. Göçmen işçiler en ağır işlerde en düşük ücretlerle çalıştırılıyorlardı. En son işe alınıp en önce işten atılanlar da -siyahlarla birlikte- onlardı. 1920'de madenlerde çalışanların yüzde 44'ünü, demir-çelik endüstrisinde çalışanların yüzde 33'ünü göçmen işçiler oluşturuyordu.

Bu yargılamanın -ve sonraki gelişmelerin- tüyler ürpertici ayrıntılarına burada yer vermeye olanak yok. Yargıcın jüriye dönüp "Kararınızı verirken Fransa'da savaş alanlarında ölen yiğit askerlerimizi düşünün. Aynı vatanseverlik duygusuyla kararınızı verin" demesi, tüm jüri üyelerinin varlıklı Norfolk'lulardan oluşması, tanıklıkları karara temel olan iki tanıktan birinin hapishane kaçağı olduğunun ve mahkemede sahte adla tanıklık yaptığının ortaya çıkması, davanın gidişi hakkında bir fi-

kir verebilir.

"...Biz insanları kitaplarla, yazılarla birbirlerine kardeş ediyoruz. Siz insanları kovuşturuyor, onlara baskı yapıyor onları öldürüyorsunuz. Biz her zaman insanları eğitmeye çalışıyoruz. Siz, bizlerle bir başka ulus arasına bir nefret uçurumu açmaya çalışıyorsunuz. İşte bugün ben bu nedenle, ezilen sınıftan olduğum için burada bulunuyorum. Siz ezen sınıftansınız."

(Sacco'nun Savunması'ndan)

YARGIÇLARA SON SÖZÜM

Bunlar gelmeseydi başıma, /siz çıkmasaydınız karşıma /ona buna dert anlatacağım diye köşebaşlarında harcar giderdim ömürümü. /silik, belirsiz, yenilmiş titretir giderdim kuyruğu. Ama şimdi öyle mi ya! /Bizim başarımız bu ölüm, bizim zaferimiz bu. /Dünyada aklımıza gelmezdi böyle yararlı olacağımız, /insanlık için, /adalet için hürlük için es kaza gördüğümüz bu hizmeti /bir kere değil, on kere yaşasak yapamazdık. Dediklerimiz, hayatımız, çektiklerimiz /hiç kalır bunun yanında hiç kalır yanında idamımız /-bir kunduracıyla bir işportacı parçasının idamı /Yaşayacağımız o son anı elimizden alamazsınız ya! /O bizim işte, o bizim zaferimiz!

(Vanzetti'nin ölmeden önce yazdığı bir şiir)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Katip Saltan: Almanya'da işçi olarak çalışırken TKP/ML'nin yurtdışı faaliyetine katılır. 19 Ağustos 1980'de faşistler tarafından bıçaklanarak katledilir. Cenazesi Acshen kentinde yapılan görkemli bir yürüyüşle memleketine uğurlanır.

Hüseyin Doğan: 1944 yılında Dersim'in Pülümür ilçesinde doğdu, 1972'de işçi olarak Almanya'ya gitti. ATIF saflarında mücadele yürüttü, Ulm'de Halk Ocağı'nın kuruculuğunu yaptı. 16 Ağustos 1982'de şehitler kervanına katılmıştır.

Hüseyin Kılıç: 1964'de Dersim'in Zağge köyünde dünyaya geldi. TC'ye askerlik yapmayı reddederek TIKKO saflarına katıldı. 20 Ağustos 1983 gecesi Pülümür'ün Sampaşa Karaderbent köyüne gittiklerinde kazayla yaralanır. Pülümür sağlık ocağına götürülür. 21 Ağustos 1983'de olayın ihbar edilmesi üzerine yakalanarak işkenceyle katledilir.

Hasan Ataç: 1960 Dersim doğumludur. Çok genç yaşta tanıştı devrimci düşüncelerle ve ardından gelen işkencelerle. Öncüllerinin yaptığı gibi ser verip sır vermedi. 13 Ağustos 1985'te İstanbul'da çatışmada katledildi.

ONLARI ANMAK GÖREVLERİMİZE SARILMaktan GEÇER

3 Ağustos 2001 yılında ÖO'da şehit düşen **Muharrem Horoz** yoldaşları ve ailesi tarafından 3 Ağustos 2004 tarihinde mezarı başında anıldı.

O'nu tanıyan yoldaşları Horoz'un devrimci kişiliği ve yaşamını anlatırken ilk esareti (3 Ağustos 1999) olmasına karşın başeğmezliği ve kararlılığı karşısında düşmanın bozguna uğradığı ve Karadeniz bölgesinde, GB içerisinde yürüttüğü faaliyetlerinden dolayı halen mücadele eden yoldaşları ve faaliyet yürüttüğü bölgelerdeki insanların kendisini örnek aldığı hatırlatılarak, Muharrem yoldaş şehit düştükten sonra TKP/ML dava tutanaklarının Muharrem Horoz için yayınladığı bildiri okundu.

Horoz'la ÖO günlerini paylaşan yine bir ÖO gazisi yoldaşı da bugün Muharrem Horoz ve O'nun gibi önder kadroların, yaratmayı hedefledikleri dünya uğruna şehit düşenler olarak sadece kahramanlıklarıyla değil, bilincimizde, kaçkınlığa, teslimiyetçiliğe, tasfiyeciliğe karşı duruşlarıyla da

yer alması gerektiğini ifade etti. O'nları anmanın bugün görevlerimize daha sıkı sarılmaktan geçtiğini ve bizlere miras bıraktıkları değerleri daha da ileriye taşıyarak güzel yarınların yaratılabileceğini dile getirdi.

Çiçeklerle ve kızıl karanfillerle donatılan mezarın başında Horoz için yazılmış bir türkü seslendirilirken aynı zamanda devrimci marşlar da söylendi. "**Muharrem yoldaş ölümsüzdür**", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**", "Yaşasın partimiz TKP/ML halk ordusu TIKKO-TMLGB" sloganları atılarak anma sona erdirildi. (İstanbul)

96 Şehitleri coşkuyla anıldı

1996 yılındaki Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzleşen 12 karanfilden **Tahsin Yılmaz** ve **Müjdat Yanat** İzmir'de mezarları başında yapılan anmayla anıldılar. **Yılmaz** ve **Yanat**'ın mezarlarında yapılan anmalarla 82, 84, 96, 2000 ÖO ve SAG şehitlerini anan **Partizan**, **ÖMP**, **DHP**, **Odak**, **SDP**, **HÖC** ve **ESP** 1 Ağustos 2004 tarihinde DEHAP il binası önünde bir araya geldi. Saat 10:30'da toplanmaya başlanarak yaklaşık 80 kişi otobüslerle önce Bornova Mezarlığı'nda bulunan **Tahsin Yılmaz**'ın mezarına gitti. Önde Yılmaz için hazırlanan ÖMP imzalı pankart açıldı. Arkada ise ortak pankart açıldı. Mezarlığa gelen kitle devrim şehitleri için yaptığı saygı duruşuyla etkinliğe başladı. Saygı duruşunun ardından ortak metin okundu. Metinde direnişin zaferle sonuçlandığına değinilirken, Tahsin Yılmaz'ın yaşamı ve mücadelesi de anlatıldı. Ardından Tahsin Yılmaz'ın yoldaşlarına yazdığı son mektubu okundu. Mektuptan sonra sloganlarla anma bitirildi.

Buradan Buca Yeni Mezarlığa doğru

yola çıktı. Mezarlık girişinde bir kez daha kortej oluşturulup sloganlarla **Müjdat Yanat**'ın mezarına yüründü. Yanat'ın mezarında yapılan saygı duruşuyla anma etkinliği başladı. Ardından Yanat'ın hayatı ve mücadelesi yoldaşları tarafından okundu. Ardından Müjdat Yanat'ın bant takma törenindeki konuşması ve annesine yazdığı mektup okundu. Marşların ardından **Hatice Yüreklı**, **Gökhan Özocak**, **Gürsel Akmaz** ve **Ümit Doğan Gönül**'ün mezarları ziyaret edildi. Yüreklı'nin mezarında eyleme destek veren BDSP'li temsilciye söz verildi. Anma etkinliği sloganlarla bitirildi.

Buca Yeni Mezarlık'ta ayrıca 1999 yılında TC güçleriyle, Halk Ordusu gerillaları arasında çıkan çatışmada şehit düşen **Cem Ergüldü**'nün de mezarı bulunuyor. Etkinliğin ardından Partizan okurları Ergüldü'nün mezarında da bir anma yaptı. Diğer katılımcıların da destek verdiği anmada Ergüldü şahsında tüm devrim ve komünizm şehitlerinin anısına saygı duruşu yapıldı. Ve bir kez daha haykırıldı: "**Vartinik'te bir köm**" şiiri. Ardından

"**Cem Ergüldü ölümsüzdür**" sloganı haykırıldı. Cem'in mezarı başındaki anma etkinliği jandarmanın otobüslere ceza kesme girişimi yüzünden erken bitirilirken kitle sloganlarla anma etkinliğini sona erdirdi. (İzmir)

Buca Hapishanesi önünde anma

1996 ÖO ve SAG şehitleri için **İHD İzmir Şubesi** Buca Hapishanesi önünde basın açıklaması yaptı. 28 Temmuz 2004 tarihinde saat 12:30'da hapishane önünde toplanan yaklaşık 80 kişi alkışlarla eyleme başladı. Eylemde basın metnini İHD İzmir Şubesi Sekreteri Mihriban Karakaya okudu. Karakaya "yaşamsal ve bedensel bütünlüğü yok eden tecrit politikasına ve yeni süreçte gündeme gelecek çağdış-baskıcı infaz yasa tasarısına karşı kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz" dedi.

Eyleme **Partizan**, **ÖMP**, **ESP**, **BDSP**, **DHP**, **TAHY-DER**, **ÇHD** ve **SDP** destek verirken sık sık "**Faşizme karşı omuz omuz**", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "**İçerde dışarda hücreleri parçala**" vb. sloganlar haykırıldı. (İzmir)

Keper çatışması

23 Ağustos 1992 günü on kişilik bir TIKKO birliği Ovacık'ın Keper Yaylası Mevkiinde bir ihbar sonucu pusuya düşürülür. Çatışma 12 saat sürer. **Yıldız Ayrıç**, **İmam Cem İştmez**, **Akın Uzun** ve komutan **Dursun Erkul** ilk çatışma sırasında şehit düşer. **Meral Gezer** ise yaralı ele geçirilerek işkenceye katledilir.

Dursun Erkul, 1957 **Dersim** doğumludur. İlk gençlik yıllarında Ankara'da **Keçiören**'in Kuşçazır mahallesinde ne kadar sevildiyse, Artvin **Şavşat**'da da o kadar sevdirmiştir kendini gerilla iken.

Yıldız Ayrıç, 1968 **Dersim** Merkez **Çerme Köyü** doğumludur. Cenazesi **Dersim**'in **Birma Köyü**'nde toprağa verildi.

O gün **Dersim**, **Mazgirt**, **Hozat** ve köylerinde bir günlük kepenk ve kontakt kapatma eylemleri gerçekleştirilerek sahiplenildi.

Akın Uzun, 1965 **Rize** doğumludur. TC'nin ordusunda kısa bir süre kaldıktan sonra firar etmiş, gerillaya katılmıştır.

İmam Cem İştmez, 1973 **Elazığ** doğumludur. Aslen **Dersim** Ovacıklıydı. Konfeksiyon işçisiyken gerillaya katılmıştı. Görkemli bir cenaze töreniyle yoldaşı **Meral Gezer** ile birlikte Ovacık halkının coşkulu katılımıyla toprağa verildi.

Meral Gezer, 1971 **Dersim** Ovacık **Burnak Köyü** doğumludur. Çatışmada yaralı ele geçmesine rağmen, düşman tarafından işkence ile katledilmiştir.

Ordu Mesudiye şehitleri

16 Ağustos 1993'te Ordu'nun Mesudiye ilçesi **Topçam** nahiyesinde **Ortaalan Köyü** mezrasında konaklayan **TIKKO** birliğinin, ihbar sonucu TC güçleriyle girdiği çatışmada **Nurgül Bölükbaş** ve **Muzaffer Kahraman** şehit düştü.

Nurgül Bölükbaş, 15 Ekim 1970 **Ordu Fatsa** doğumludur. Gericici ve zengin sayılabilecek bir aileye mensuptu. **Sivas Cumhuriyet Üniversitesi** Hemşirelik Yüksek Okulu mezunuydu. **Sivas Devlet Hastanesinde** çalıştı. **Sivas Tüm Sağlık-Sen** üyesiydi. Düzenin tüm olanaklarını red ederek TIKKO saflarına katılmıştı.

Muzaffer Kahraman, 1973 **Ordu Gürgentepe** doğumludur. Kitle ile bağları oldukça güçlü olan sevilen bir kişilikti. Daha önce düşman tarafından iki kez kuşatılmış olmasına rağmen uyanıklığı sayesinde her iki kuşatmadan da çıkmayı başarmıştı. 16 Ağustos'da çıkan çatışmada ise yoldaşı **Nurgül Bölükbaş** ile birlikte şehit düştü.

GÜN'DE DÜN...

13 Ağustos

1917. **İspanya**'da genel grev.

1961. Hafta sonu gece yarısı Berlin Duvarı yükselmeye başladı. Berlin'in Sovyet işgal bölgesi olan doğusu, "Soğuk Savaş"ın simgesi olan duvarla Amerikan işgal bölgesi batı Berlin'den fiziksel olarak da ayrıldı.

1966. Mao Zedung Çin'de Kültür Devrimi'ni ilan etti.

1992. Polisin yargısız infazıyla 5 Devrimci- Sol militanı öldürüldü.

1993. Polis, İstanbul **Perpa** Ticaret Merkezinde Devrimci-Sol örgütü üyesi oldukları öne sürülen 1'i kadın 5 devrimciyi katletti.

14 Ağustos

1945. Japonya'nın müttefiklere kayıtsız şartsız teslim olmasıyla 2. Dünya Savaşı sona erdi.

1949. Yunanistan'da General Markos yönetimindeki komünist ayaklanma **Vitsi Dağı**'nda yenilgiye uğratıldı.

15 Ağustos

1984. PKK, Hakkari'ye bağlı **Eruh** ve **Şemdinli** ilçelerinde jandarma karakolları ve resmi dairelere ateş açarak ilk silahlı eylemi başlattı.

1991. Şişe-Cam'ın Paşabahçe fabrikalarında işten çıkarılan işçilerin 333'ü yeniden işe alındı.

16 Ağustos

1908. Ankara-Bağdat demiryolu işçileri greve çıktı.

17 Ağustos

1939. Parisli işçiler grevde.

1999. Marmara Bölgesi'nde sabaha karşı 03.02'de deprem oldu. Richter ölçeğine göre 7.4 şiddetindeki deprem 45 saniye sürdü. Merkez üssü **Gölcük** olan depremde Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın verilerine göre 18 bin 373 kişi öldü, 48 bin 901 kişi yaralandı, yüz binlerce kişi evsiz kaldı.

18 Ağustos

1944. Fransa genel grev.

19 Ağustos

1936. Faşistler İspanyol şair **Federico Garcia Lorca**'yı **İspanya İç savaşı** sırasında kurşuna dizdi.

1946. Çin'de iç savaş başladı.

1975. Hilton ve Bereç'te direniş bitti. Garanti Bankası'nın 41 şubesinde grev başladı.

1989. Hapishanelerde 29 Mayıs 1989'da başlayan açlık grevleri sona erdi.

20 Ağustos

1981. Sol görüşlü **Mustafa Özenç** idam edildi.

21 Ağustos

1982. Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) Beyrut'u boşaltmaya başladı. FKÖ merkezini Lübnan'dan Tunus'a taşıdı.

1983. Sürgünden dönen Filipinler muhalefet lideri **Benigno Aquino** havaalanında uçaktan inerken öldürüldü.

22 Ağustos

1876. Feshane işçileri greve gitti.

1970. Yapı İşçileri Sendikası Genel Başkanı **Necmettin Giritlioğlu** öldürüldü. **Necmettin Giritlioğlu Aliaga Rafinerisi**'ndeki grevi yönetiyordu.

23 Ağustos

1305. "Cesur Yürek" filmine konu olan İskoç yurtsever **Sir William Wallace** Londra'da işkenceyle öldürüldü.

1969. Pir Sultan oyununun **Dersim**'de yasaklanması üzerine olaylar çıktı; 1 kişi öldü.

24 Ağustos

1572. Catherine de Medici ve Katolik Fransız Mahkemesi emriyle binlerce Protestan Paris'te katledildi. Kıyım tarihe **St. Bartholomew katliamı** olarak geçti.

1975. İstanbul **Alibeyköy**'deki **Sungurlar Fabrikası**'nda işçiler 6 Ağustos 1975'de direnişe geçmişlerdi. Jandarma direnen 400 işçiye saldırdı ve fabrikadan çıkardı.

25 Ağustos

1970. 18 şeker fabrikasında 21 bin işçi grevde.

TOHAV 2003 Yılı İşkence Raporu: "İşkence gören kadın sayısında artış var"

Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı (TOHAV), "resmi görevliler tarafından uygulanan şiddet"e maruz kalanlar üzerinde yaptıkları araştırmanın 2003 yılı raporunu kamuoyuna sundu. 2003 yılındaki yeni başvurular dikkate alınarak hazırlanan raporda ayrıca TOHAV işkence Rehabilitasyon Merkezi'nde (İRM) 1 yıl içerisinde 197 başvurunun yapıldığı ve daha önceki yıllarda başvuranlarla birlikte toplam 314 işkence mağdurunun tedavi gördüğü vurgulanıyor.

Başvuran işkence mağdurlarının en yaşlısının 80, en gencinin de 11 yaşın-

da olduğuna dikkat çekilen raporda başvuran kadın mağdurların oranı ise artarak % 74'e ulaşmış durumda. Yaş ortalaması 34.1 olarak belirlenen kadın işkence mağdurlarının % 63.9'unun bekar, % 34.5'inin evli ve % 1.5'inin dul olduğu görülüyor.

Gözaltından sonra 1 hafta içerisinde TOHAV'a başvuran ve raporda akut olarak belirtilen başvuruçuların hücrede dış uyaranlardan soyutlama, temel gereksinimlerden yoksun bırakma, aşağılama, hakaret, cinsel taciz, uyutma, yalancı infaz, ileri işkence tehdidi gibi işkence yöntemleri ile karşılaştık-

Başvuran işkence mağdurlarının en yaşlısının 80, en gencinin de 11 yaşında olduğu dikkat çekilen raporda başvuran kadın mağdurların oranı ise artarak % 74'e ulaşmış durumda. Yaş ortalaması 34.1 olarak belirlenen kadın işkence mağdurlarının % 63.9'unun bekar, % 34.5'inin evli ve % 1.5'inin dul olduğu görülüyor.

ları belirtiliyor.

Buna göre işkence yöntemlerinden kaba dayak % 97.4, elektrik verme % 44.1, saçlardan çekme, sürüklenme, kaldırma % 43.6, el ve ayak bileklerinden asma % 36.9, tecavüz tehdidi % 20.8, tecrit etme % 47.2, aç bırakma % 49.2, tazyikli soğuk su % 40.6, daha ileri işkence yapma tehdidi % 50.2, küfür-hakaret-alay % 87.3, ipe bağlama % 3, el ve ayak tırnaklarına iğne sokma % 4, zorla diş çekme % 3, yiyeceğe dışkı katma % 1 oranında uygulandığı tespit edilmiştir. Ayrıca bu işkencelerin yapıldığı yer olarak emniyet müdürlükleri % 84.2 ile ilk sırada yer alıyor.

İşkence mağdurlarının psikolojik ve fiziksel durumlarına da değinilen raporda mağdurların % 93.4'ünde kas-iskelet sistemi, % 65.4'ünde sindirim sistemi, % 51.7'sinin sinir sistemi ile ilgili şikayetleri olduğu, % 57.3'ünde de psikolojik rahatsızlıkların görüldüğü belirtiliyor. Psikolojik rahatsızlıklardan en çok karşılaşılanlar ise baş ağrısı, depresyon ve Wernicke Korsakoff sendromları.

Türkiye'de kadınların EĞİTİM SORUNU

Hacettepe Nüfus Etütleri Enstitüsü'nce, "nüfus yapısı, yaş, sağlık hizmetlerinin kullanımı, kadın ve çocuk sağlığı düzeyi, bebek ölümlülüğü gibi sağlık göstergelerine" ilişkin 5 yılda bir hazırlanan "Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması"nın 2003 yılı ön raporuna göre, Türkiye'de kadınların eğitimsizliği sorun olmaya devam ediyor.

"Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması"na göre, kadınların azımsanmayacak bir bölümü olan yüzde 21.8'i hiç okula gitmemiş veya ilkökul eğitimini tamamlayamamış.

Kadınların çoğunluğunu oluşturan yüzde 53.7'si de 5 yıllık ilkökul eğitim alırken, yüzde 7.4'ü ortaokulu bitirememiş ve sadece yüzde 17'si lise ile üniversiteyi bitirmiş.

Her yıl yüzbinin üzerinde kadın doğumdan kaynaklı ölüyor

Uluslararası alanda nüfus planlaması üzerine çalışma yürüten Alman Dünya Nüfus Vakfı DSW, her yıl 100 binin üzerinde kadının doğumdan kaynaklı nedenlerle öldüğünü açıkladı. Dünyada dakikada bir kadının öldüğüne dikkat çeken DSW en fazla ölümün ise Asya ve Afrika kıtasında gerçekleştiğini bildirdi.

14 milyon çocuğun sakat dünyaya geldiğini belirten yetkililer, 15-24 yaş arasında başta AIDS olmak üzere, doğum öncesi ve sonrasında kadınların büyük risk altında olduğunu vurguladı. Son 5 yılda yaklaşık 733 bin kadının hamilelik sırasında ya da doğum esnasında yaşamını yitirdiğine dikkat çeken yetkililer, bu sayının özellikle Afrika ve Asya kıtalarında çok daha yüksek bir seviyede olduğunu belirtti.

Bu ölümlerin önüne geçilmesi için ise kamuoyunda duyarlılığın artırılması ve bilgilendirilmesini önemine dikkat çeken yetkililer, dünya çapında 200 milyondan fazla kadının bilgilendirilmeden mahrum kaldığını vurguladı. Şimdiye kadar bu alanda yapılan çalışmaların yetersiz olduğunun altını çizen DSW, kadın ve çocukların bulunduğu koşulları görmezlikten gelen çevreleri de kınadı. (MHA)

IOM: Türkiye fuhuşun merkez üssü halinde

Uluslararası Göç Örgütü (International Organization for Migration-IOM), Türkiye'nin kadın ticareti ve fuhuşta merkez üssü haline geldiğini bildirdi. Göçmenlerin "turist" görüntüsü ile Türkiye'ye geldiğini ortaya koyan araştırma, 1995 yılından bu yana 400 bin göçmenin sınır dışı edildiğini, bunun yüzde 95'inin de fuhuş kaynaklı olduğunu ortaya koydu.

Göç Örgütü'nün yaptığı araştırmada, Doğu Avrupa ülkelerinden her yıl 3 ila 4 bin kadının fuhuş nedeniyle sınır dışı edildiği, bunlar arasında Moldova, Gürcistan ve Ukraynalı kadınların başı çektiği kaydedildi. "Küreselleşme" ile birlikte dünyadaki düzensiz

göç hareketlerinin arttığına vurgu yapan araştırma raporunda, bunun da başta fuhuş amaçlı kadın ticareti olmak üzere insan ticareti için uygun bir ortam yarattığı kaydedildi.

Araştırmada, 1980'li yılların sonunda şiddetli ekonomik krize, yüksek enflasyona ve kitlesel işsizliğe uğrayan Doğu Avrupa ülkelerinden Türkiye'ye yönelik göç hareketlerinin arttığı, bunlar arasında yüksek eğitilmiş olmasına karşın işsizlik yaşayan kadınların üst sırada yer aldığı vurgulandı. Araştırmada, 1960'tan bu yana döviz rezervlerini artırmak için turizmi geliştirmeye ağırlık veren ve liberal sınır politikası izleyen Türkiye'nin, göç akımları için ca-

zip bir nokta haline geldiği kaydedilen araştırmada, "Türkiye'ye farklı niteliklerde ve artan sayıda göçmen, turist adı altında giriş yapmaktadır" denildi.

Araştırmada, Azerbaycan, Gürcistan, Moldova, Romanya, Rusya ve Ukrayna'dan her yıl 1.5 milyon civarında insanın Türkiye'ye geldiği belirlendi. Bu ülkelerin göçmenlerinin sınır dışı edilmelerinde en sık görülen nedenin ise fuhuş, cinsel yolla bulaşan hastalıklar ve vize süresinin ihlali olduğu ifade edildi.

Araştırmaya göre, seks endüstrisine en çok karışan göçmenler, Moldovalılar, Doğu Avrupa'dan gelen 3-4 bin ka-

dın, fuhuş nedeniyle her yıl sınır dışı ediliyor. Son 6 yılda her yıl yaklaşık 1000 kadının cinsel yolla bulaşan hastalıklar nedeniyle sınır dışı edildiği vurgulanan araştırmada, cinsel hastalıkları nedeniyle sınır dışı edilenler içinde en yüksek dilimi Gürcüler ve Romanyalılar oluşturuyor. Cinsel yolla bulaşan hastalık taşıyanlardan sınır dışı edilenler içinde en düşük oran ise Rus kadınlar.

Uluslararası Göç Örgütü, Türkiye'de fuhuşa zorlanan yabancı kadınların olumsuz aile koşullarına, köy ya da kırsal kasaba geçmişine sahip boşanmış ya da bekar kadınlardan oluştuğu belirtildi.

FİLİSTİN HALKININ ACI DRAMI STANDLARLA GÖZ ÖNÜNE SERİLİYOR

Almanya'nın Köln kentindeki Dom Kilisesi önünde açılan standla Filistin katliamı sözlü ve görsel olarak anlatılıyor. Hazırlanan bir panoya ise herkes kendi anadiliyle tepkilerini yazıyor. Almanca, İngilizce, Fransızca, Kürtçe, Türkçe bütün diller katliam karşıtlığında buluşuyor.

Köln'deki Dom Kilisesi'nin önünde neredeyse her gün bir eylem ya da bir protesto gösterisi gerçekleşiyor. Filistin halkının acılarını dile getiren bir grup, kurduğu standlarla halkı bilgilendiriyor. Standın önünde, Bush ve Şaron hükümetini protesto eden ve Filistin halkının savaştan dolayı çektiği acıları görmezlikten gelenlerin kınandığı pankartlar asılı. Savaşın yarattığı acıların taşındığı fotoğrafların da gösterildiği standda, **çocukların gözlerinde korku, büyüklerin ise öfke var.** Filistin halkının savaş ortamından çıkmasını sağlamak, Şaron hükümetini protesto etmek için standda şimdiye kadar binlerce imza toplanmış.

Eylül ayının başına kadar Dom Kilisesi'nin önünde ziyaretçilere ve turistlere bilgi verecek olan stand çalışanları aynı zamanda ziyaretçilerin görüşlerini de yazılı olarak alıyor. Başta Almanca, İngilizce, Türkçe, Kürtçe olmak üzere yaklaşık en az 10 değişik dilden Filistin halkının içinde bulunduğu duruma dikkat çekmek ve insanların duygularını kaleme dökmek için bir pano hazırlanmış. İsteyen kişiler, istedikleri dil ile boş kartonlara duygularını yazıp, panoya asıyorlar.

Federico Garcia Lorca

1898 yılında, İspanya'nın Granada bölgesindeki Fuente Vaqueros kentinde doğan **İspanyol şair Lorca**, yüzyılın en büyük iki İspanyol şairinden biri olarak kabul edilir.

20. Yüzyılın yetiştirdiği en büyük şairlerden biri olan Lorca, içinde yetiştiği toplumu, çağının duyarlılığını en usta biçimde eserlerine yansıtan bir şairdi. Aynı zamanda oyunları en çok sahnelenen dram yazarıydı.

İspanya İç Savaşı'na kadar Madrid'de tiyatro, şiir ve müzik çalışmalarını yürüten Lorca savaşın başlamasıyla birlikte Madrid'den ayrılarak Grenada'ya döndü. Yapıtlarında yer alan şiddet ve ölüm teması bu tarihten başlayarak günlük yaşamının vazgeçilmez ayrıntısına dönüştü.

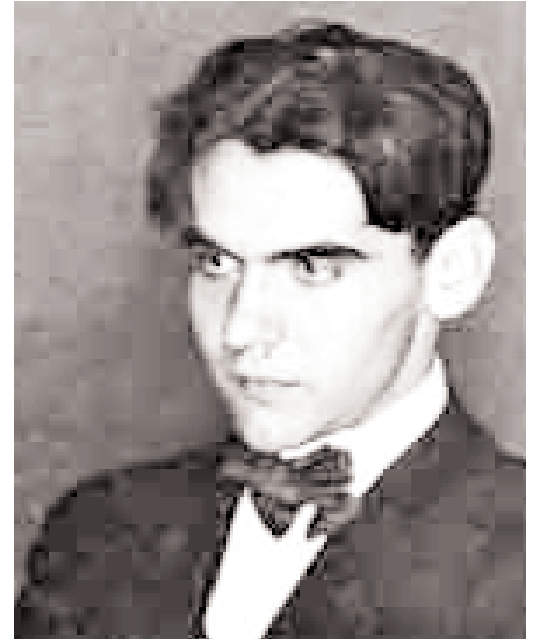
Franco'cuları masumiyeti katletmekle suçlayan Lorca, 19 Ağustos 1936'da doğduğu yörede Franco'nun adamları tarafından öldürüldü.

Üç yıl süren İspanya iç savaşı sırasında yalnızca Lorca değil elbette binlerce cumhuriyetçi

ve boyun eğmeyen direnen halk da Franco faşizmi tarafından katledildi.

Şilili ozan Pablo Neruda; Lorca'nın katledilmesinin hemen ardından Paris'te yaptığı konuşmada şunları söylüyordu:

"Evet, iyi seçim yaptılar, **onu vururlarken insan soyunun yüreğini hedeflemişlerdi.** Onu, İspanya'ya boyun eğdirmek ve şehit etmek için seçtiler, onu en derin soluğunu tıkamak için seçtiler, onu özünü kurutmak için seçtiler, en solmaz kahkasını susturmak için seçtiler. Bu ölümün yargılanmasında birbiriyle uzlaştırılmaz iki İspanya vardı; korkunç, melun, çatal tırnaklı yeraltı İspanya'sı, lanetli İspanya; büyük hanedanın ve kiliseye ait cinayetlerin çarmıha gerilesi, zehirli İspanya'sı; ve karşısındaki İspanya, yaşama onuruna ve ruhuyla gülen, sevginin, geleneğin ve keşfin parıltılı İspanya'sı, Federico Garcia Lorca'nın İspanya'sı!; **ama şiiri gibi akarken dimdik ve şarkılar söyleyerek insanoğlunun anısında sonsuzluğa dek yaşamak için...."**

HOŞÇAKALIN

**Ölürsem
açık bırakın balkonu.**

**Çocuk portakal yer.
(Balkonumdan görürüm onu.)**

**Orakçı ekin biçer.
(Balkonumdan duyarım onu.)**

**Ölürsem
açık bırakın balkonu!
GARCIA LORCA**

ANTAKYA'DA ÇOCUKLARA YÖNELİK SOKAK TİYATROSU İLGI GÖRDÜ

Antakya Amatör Tiyatrocular Derneği girişimiyle Hatay'da ilk defa sokak tiyatrosu gerçekleştirildi. Yaşları 3 ile 7 yaş arası değişen çocuklara yönelik olan oyunda ormanların yararları işlenerek çocuklara **ağaç ve orman sevgisi** anlatılıyor.

Hatay'da ilk defa sokakta gerçekleştirilen tiyatro gösterimi çocuklardan büyük ilgi gördü. Başkanlığını **Vejdî Koçak**'ın yaptığı Antakya Belediyesi bünyesindeki Amatör Tiyatrocular Derneği girişimiyle Belediye Parkı Nihah Salonu önündeki boşlukta çocuklara yönelik oyun sahnelendi. 2 gün süreyle büyük ilgi gören "Minik Avcı" oyununda **Ali Gezgin** ile **Emrah Öztürk** adlı oyuncular rol aldı.

Bertolt Brecht

Epik tiyatronun kurucusu, oyun yazarı, yönetmen ve şair olan Brecht, 1898 yılında Almanya'nın taşra kentlerinden **Augsburg**'ta doğar. Orta öğrenimini Almanya'nın savaşa hazırlandığı yıllarda geçirir. İlk edebi girişimi lisede Alman milliyetçiliğini küçük düşüren bir denemesidir ve karşılığı bir kınama cezasıdır.

Lise yıllarında yazdığı şiirler kentin radikal dergilerinde yayınlanır. 1930'larda faşizan eğilimlerin güçlendiği, insanların hayatına doğrudan etkide bulunduğu bir dönemde sanatsal olma kaygısından çok politik olma kaygısının savunulması gerektiğini söyleyen Brecht; liselerde, fabrikalarda, sendikalarda insanların oynayıp sergileyebilecekleri didaktik oyunlar yazar. Bir devrimci annesinin sınıf bilinci kazanmasını konu edinen oyunun gösterimi Nazilerin iktidara gelmesiyle yasaklanır.

Nazi İktidarı ile birlikte Brecht'in oyunlarını sahneleme imkanı ortadan kalkar ve ilk sürgün yılları da başlar. Amerika'ya gidene kadar iki

önemli deneme daha bulunur. Birincisi; anti-faşist oyunlar, ikincisi; Aristotelian bir oyun: Carrar Ana'nın Tüfekleri (1937).

Ancak 1936'da Danimarka'da sahnelenebilen **Yuvarlak Kafalar, Sivri Kafalar** Brecht'in ilk anti-faşist oyunudur. Oyun, Shakespeare'in Kısasa Kısas oyunundan uyarlanma, faşizmin uygulamalarının hicvedildiği bir güldürüdür. Hitler benzeri ırkçı bir dük, insanları yuvarlak ve sivri kafalar olarak ikiye ayırır. Bu oyun ile birlikte, popüler bir anlatım tekniği olarak mizaha başvurulması tekrar gündeme gelir. 1938'de yazılan **3. Reich'in Korku ve Sefaleti** ise propagandist bir yön içerir; mizahın yerini politik saldırı alır. 1941'de tamamlayacağı, ama faşizm karşıtı oyunları arasında değerlendirilebilecek olan **Arturo U'nin Engellenebilir Yükselişi** ise bu oyunların en niteliklisidir. Dramatik bir kurgu oluşturulur ve faşizan eğilimin yükselişi kaçınılmaz bir durum olarak değil, tarihsel olarak engellenebilir bir gelişim olarak gösterilir.

1935 yılında **Nazi yönetimince Alman vatandaşlığından çıkarılan Brecht** 1956'da kalp yetmezliğinden yaşamını yitirdi.

GELEN SAVAŞ

**Bu gelen savaş ilk değil.
Çok savaş oldu bundan önce.**

**Bittiği gün en son savaş
bir yanda yenilenler vardı
gene,**

**bir yanda yenenler vardı.
Yenilenlerin yanında
kırılıyordu halk açlıktan.**

**Yenenlerin yanında
halk açlıktan kırılıyordu.**

Bertolt Brecht

Toz altında yaşamaya mahkum edilmiş insanlar seslerini yükseltiyor:

Burası Gaziosmanpaşa Belediyesi'ne bağlı Sultan Çiftliği mahallesi. Mahallere girer girmez önce yoğun bir toz bulutu karşılıyor sizi, yola devam ettiğinizde ise giderek artan bir gürültü ve kapısı bacası sımsıkı kapalı evler çıkıyor karşınıza. Toz yüzünden insanlar ya dışarıya çıkmayı tercih etmiyor, ya da istese de çıkamıyor. Mahalle halkı yıllardır çoluk-çocuk, genç-yaşlı demeden ortak sorunları olan taş ocakları ve şantiyeleri kapatılmaya çalışıyor. Ancak çaldıkları her kapı yüzlerine kapamış ya da taş ocaklarının sahiplerinin yanında yer almış. Kırsal bölgelerden gelmiş insanların ağırlıklı olarak yaşadığı mahalle halkının çoğunluğunu Kürtler ve Lazlar oluşturuyor. Mahallede pek çok insan kirlilik yüzünden solunum yolları rahatsızlıkları yaşıyor. Astım olanlar mahalleden taşınmışlar. Tozlar hemen yakında bulunan Alibeyköy barajına da ulaşıyor, barajda temizlik çalışmaları dahi durdurulmuş. Ocaklarda kullanılan dinamitler yüzünden geceleri rahat uyuyamayan halkı şehir dışından getirilen şoförler de rahatsız ediyor. Çocuklarının kamyonların altında ezilmemesini, okullarında temiz bir şekilde eğitim görmesini isteyen mahalle halkı, bu uğurda defalarca eylem yapıp yol kapatmış, imza toplayıp hemen hemen tüm bakanlıklara göndermiş; ancak hiçbir yardım eli uzatılmamış. Bunlara rağmen yılmayan Sultan Çiftliği halkı ne olursa olsun yaşamlarını tehdit eden koşulları ortadan kaldırmaya kararlı.

“Taş ocakları kapatılsın”

- Bize mahalledeki sorunlardan, sıkıntılarınızdan bahseder misiniz?

Ali Kemal Aksu: Mesela biz evde otururken şantiyede dinamit patlayınca ev sarsılıyor. Çoluk çocuk varken, özellikle yatan çocuklar rahatsız oluyor. Kendi balkonunda oturup rahat rahat çay içemezsin burada. Daha bu sabah kahvaltı yaparken, oradan gelen tozlar yüzünden rahatsız olduk. Zaten evde duramıyorsun. Herkes şikayetçi tozdan topraktan. Bir de sarsıntıdan, oradan gelen dinamit sesinden. Bir gün ev başımıza yıkılacak diye korkuyoruz.

Selami Güneri: Sultançiftliği'nde tam da taş ocaklarının dibinde oturuyorum. Acayip şekilde dinamit patlatıyorlar ve sanki gökten taş yağıyor. Gece hiçbir yere çıkamıyoruz. Bir de bu taş ocaklarında çalışan kamyon şoförleri var, buradaki sokaklardan tika basa dolu olmalarına rağmen son gaz geçiyorlar. Çoluğumuzu çocuğumuzu sokağa bırakamıyoruz. Ezilenler var, şikayetçi oluyorlar. Durmadan burada eylem yapıyoruz ama hiç kimse, Türkiye bizi duymuyor. Burada çocuklarımız eziliyor, şoförler kaba saba insanlar. Burada eşlerimize, dostlarımıza, kızlarımıza hep laf atıyorlar, olaylar çıkıyor ama hiç kimse görmüyor. Hiçbir şekilde balkona falan çıkamıyoruz, toz duman. Aslında çok güzel bir yer Sultançiftliği ama bu taş ocakları yüzünden yaşanacak bir yer olmaktan çıktı.

Zülfiye Ünal: Toz yüzünden camı çerçeveyi hiçbir zaman açamıyoruz. Eşim ciğer hastası. O yüzden burada yaşayamıyor. Ayrı yerde kalıyor. Burada hasta olanlar çok oldu. Birçok insanda solunum rahatsızlıkları var.

- Bu sorunu çözmek için herhangi bir girişiminiz oldu mu?

Selami Güneri: Gazi Osman Paşa'ya kadar gittiler. Bir ara buradan Ceviz Köyü'ne kadar indiler, imza topladılar, pek bir şey değişmedi. “Kapatılacak birkaç seneye kadar”

diyorlar ama kaç senedir buradayım, senelerdir kapatılmadı.

- Buradaki sorun sadece taş ocakları, şantiyeler kapatılarak mı giderilebilir, çözmek için başka alternatifler var mı, varsa neden denenmiyor?

Ali Kemal Aksu: Bir kere taş ocaklarında patlamalar oluyor. Patlama olduğu zaman zaten evler sallanıyor, buralar kapatılmadan bu sorun giderilmez birincisi bu. İkincisi arka yoldan da gidiyor kamyonlar ama ne kadar giderse gitsin o toz yine bize geliyor, kamyonların yol değiştirmesi fazla bir şey fark etmiyor. Direkt taş ocaklarından geliyor zaten toz. Bu tozu yaratan kamyonlar değil yani, esas sorun taş ocakları. Her tarafı delik deşik ettiler burada.

Selami Güneri: Geçici çözümler var tabi. Gününbirlik suluyorlar, eylem yapıldıktan sonra ilk on gün suluyorlar ondan sonra sulama diye bir şey yok. İnanır mısınız yerde bir karış toz var. Ve orası işlek bir cadde. Kamyonların çalıştığı o arka taraf. Komple o tozlar buradaki tüm binalara geliyor. Yani ne elbise asabiliyorlar ne de başka bir şey yapabiliyorlar. Taş ocaklarının kapatılmasından başka bir çözüm yok.

Nahide Şanlı: Zamanında muhtarla belediyenin ilişkisi varmış. Şimdi muhtar da değişti ama yine çözmüyorlar. Anlaşma yapıyorlarmış. O anlaşma bitecek öyle kalkacakmış. 5 yıl önce “iki sene sonra kalkacak” demişlerdi. O iki yıl hiç bitmedi. Burada yaşayan bir insan tozla doğar tozla ölür.

İsmi vermek istemeyen bir mahalle sakini: Siz bir de aşağı taraflara inseniz, gerçi sizleri sokmazlar oralara ama oradaki ağaçları görseniz, balkonları görseniz oralar tam bir felaket, çünkü tozdan görünmüyor. Çevre felaketi. Gündüz buraya bir deprem cihazı koysalar ya. Bize misafir gelen insanlar sarsıntılardan kor-

kup gidiyorlar. Biz her gün 3-4 şiddetinde deprem yaşıyoruz. Tüm evler çatlak. Olası bir depremde burası yerle bir olur. Buralar felaket anlayacağınız. Her gün yeni yeni ocaklar açılıyor. Şuraya üç dakika uzaklıkta bir şantiye var, ruhsatının olmadığı söyleniyor. Defalarca kaymakamlığa, İstanbul Valiliği'ne gittik. Ankara'ya dilekçeler gönderdik. Halen daha hiçbir ilerleme yok. Bilmiyorum sonumuz ne olacak, insanlar hep hasta, nefes alamıyor. Hastanelerden çıkamıyor. Cebeci taraflarına indiğinizde oraların daha berbat olduğunu göreceksiniz. Bir de okul var burada. Tam kamyonların geçtiği caddenin kenarında okul var. Havadan toz yağıyor, çocuklar o tozların altında ders görüyorlar.

İsmi vermeyen mahalle sakini: Muhtarımız ilgilenmiyor ki. Geçen burada eylem vardı, eylem dediğim de vatandaş şikayetlerini dile getiriyor ama muhtarımız orada yok. Belediye başkanımız var kendisi doktor. Başkan olmadan önce söz vermişti bunlarla ilgileneceğine. En azından sulama sistemine geçipte bu tozdan vatandaş kurtaracaktı. Mesela bu dinamitlerin gelişigüzel patlamaması için, kirliliği kaldırmak için bir şeyler yapacaktı ama hiçbir şey yapmadı. Geçen biz 5 bin kişi gittik ama 5 kişi gelip ilgilenmedi. Halk tepkisini gösteriyor ama maalesef bir duyarlı insan ya İstanbul'un bir köşesinde bir şeyler var da “bu insanlar kendi zevkenden mi çıkıyor, yoksa hakaten bir olay var mı?” diye gelmiyor. Bir sağlık görevlisi bir sağlık bakanlığı. Onlara da defalarca dilekçe gönderdik. Bakmayın böyle rahat konuşumuza aslında rahat konuşamıyoruz biz. Burada arkadaşlarımızı tehdit de etmişler. Özellikle böyle şu andaki gibi bilgi verenleri tehdit etmişler. “Fazla burnunuzu sokuyorsunuz, bu işin içine fazla karışılıyorsunuz” diye.

- Eylemlerinizi hangi tarzda yapıyor?

Selami Güneri: Normalde biz yolları kapatıp yola oturuyoruz 2-3 saat. Maksat işlerini engellemek. Burada oturan vatandaşın, halkın yaptığı budur.

İsmi vermeyen mahalle sakini: Zaten burada bilinçli insan yok. Bilinçli insan olsa bu toz toprağı kesinlikle çekmez. Önce insan sağlığı. İnsan sağlığı varken hiçbir zaman senin paran pulun ilgilendirmez. Önce bana sağlığım gerekli. Benim sağlığım yoksa para pul gerekmez zaten. 43 bin seçmeni var buranın, hep bu dumanın altında. Bu muhtarlığa bağlı. Genelde dar gelirli insanlar, Anadolu'nun kırsal bölgelerinden gelmiş, sessiz-sakin, bilinçsiz insanlar.

- Bu sorun ne zamandan beri yaşanıyor?

Ali Kemal Aksu: Ben çocukluğumdan beri buradayım. Aşağı yukarı 20-22 senedir var.

Selami Güneri: 12-13 seneden beri buradayım ben. Buranın çiftlik olduğu dönemlerden beri buradayım. Bu taş ocaklarının kapatılması için çok uğraşıldı. Eylemler yapıldı, imzalar toplandı. Artık ne bileyim para mı yedirildi bir türlü buralar kapatılmadı.

- Peki gerekçe olarak ne söylendi?

Selami Güneri: Şantiye sahipleriyle anlaşmaları varmış, bu anlaşma senelerdir bir türlü bitmedi. İki senelik anlaşmamız vardı yürüyüşe geçtiğimiz zaman. "Anlaşma bittiği zaman kapatacağız". Ama anlaşmalar

2 bini aşkın Erganili çimento fabrikasına yürüdü

Ergani Çimento Fabrikası'nın filtresiz bacalarından çıkan tozların, çevreyi ve insan sağlığını ciddi biçimde tehdit ettiğini belirten 2 bini aşkın Erganili 25 yıldır çözülmeyen sorunun çözümü için fabrikaya yürüdü. Erganililer sorun çözülene kadar yasal olarak her türlü eylemliliklerde bulunacaklarını belirtti.

Eğitim-Sen, Tüm-Bel-Sen, SES,

DEHAP, Ergani Tarih ve Kültür Derneği, Esnaf ve Sanatkarlar Odası, mahalle muhtarlarının organize ettiği fabrikanın çevreyi kirletmesine "dur deme" yürüyüşüne 2 bini aşkın kişi katıldı. Ergani Otobüs Terminali önünde bir araya gelen ve kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu yaklaşık 2 bin kişi "İmdat nefes almıyoruz", "Ölüm kusan baca kapatılsın", "Ağaçlarımız dile gelse kaçacak yer arardınız", "Ergani'mizi kirletmeyin" dövizlerini taşıdı. "Kanser olmak istemiyoruz" şeklinde slogan atan kitle, Diyarbakır-Elazığ ana yolundan fabrikaya doğru yürüyüşe geçti. Kitle, polislerin abluka altına aldığı fabrikanın önüne kadar yürüyüşünü sürdürdü.

Fabrika önünde kısa bir konuşma yapan Ergani Belediye Başkanı **Nadir Bingöl**, Ergani halkının 25 yılı

aşkın bir süredir fabrikanın zehiriyle yaşadığını hatırlattı. Çevre Bakanlığı'ndan soruna bir an evvel müdahale etmesinin isteyen Bingöl şöyle devam etti: "Fabrika tozu bölgemizde sebze ve meyveciliğin düşmanı haline gelmiştir. Fabrikanın ölüm kusan bacalarına hayır diyeceğiz. Bu güne kadar yaptığımız araştırmalarda çiftçilerimizin maddi ve manevi yönden epeyce zarara uğradıklarını tespit ettik. Fabrikaya yakın bulunan mahallerde oturanların bebeklerinin yüzde 10 civarında sakat doğmasına sebep oluyor. Yaşlı insanlarımızda görülen karaciğer hastalığı, nefes darlığı ve buna benzer sayamadığımız bin bir hastalığa rastlanmıştır. Buradan yetkililere sesleniyorum. 25 yılı aşkındır bu halk, çimento fabrikasının zehiriyle yaşıyor. Bu olayın takipçisi olacağız."

bitmiyor, durmadan tazeliyorlar. Bir şekilde para veriliyor, bir şeyler oluyor, normalde bu bir değil iki değil üç değil biz senelerdir eylem yapıyoruz. Kimse dinlemiyor tabii. Burada yine bizim çocuklarımız eziliyor.

Fatma Ulutaş: "Burası kalkamaz, bunu kaldıramayız, bunu çekmek zorundasınız, böyle devam etmek zorunda" gibi cevaplar aldık.

- "İnsan sağlığını tehdit etmeden bazı önlemler alarak bunu yapamaz mısınız?" diye sorduğunuzda

he hangi bir önlem alındı mı?

Fatma Ulutaş: Alındı. Mesela sular a yapıldı, kamyon geçişleri azaltıldı. Bu gibi önlemler alındı ama sonra eski haline geri döndü. Kalıcı bir çözüm yaratılabilmesi için taş ocaklarının kalkması lazım.

- Bu 22 sene içinde çözüm için da' a somut adımlar atılmadı mı?

Ali Kemal Aksu: Ne kadar eylem yapıldı, ne kadar imza toplandı. Yapılanlar bir şey halen daha devam ediyor eylemler, imza toplamalar.

- Sizce nasıl çözülebilir bu sorun?

Hanife Ulutaş: İnsanların birlikteliği önemli. Birlikli olmak önemli.

- Burada taş ocakları ve şantiyelerin kaynaklı kirlilik ve sağlık sorunları var, başka bir semtte okul yoktur, yol olmadığı için ulaşım sağlanamıyor. Bu semtler ise işçi-emekçilerin olduğu semtler oluyor, bunun

sebebini neye bağlıyorsunuz?

İsmi vermeyen mahalle sakini: Evet gariban takımı. Öyle insanlar burada, sesini de çıkaramıyor.

Selami Güneri: Paranın olması lazım. Bizde para olmadığı için böyle oluyor. Bizde para olmadığı için sağlığımızla oynanıyor. Vatandaş böyle kendi kendine konuştuğu zaman, yerine ulaşmadığı zaman öyle yerinde kalıyor, ileriye gitmiyor. Halk ayda iki sefer eylem yapıyor daha ne yapacak? Bizim yapabileceğimiz bu. Bizde para yok ki sağa sola para verelim de buraları kapatalım.

- Çeşitli direnişlerin yaşandığı mahalleler var. Mesela Gazi Mahallesi, Okmeydanı gibi... Buraları örnek alıyor musunuz?

İsmi vermek istemeyen mahalle sakini: Gazi mahallesi var ya. Burada Gazi mahallesi gibi olsa bak bakalım bunlar burada durabiliyor mu? İnsan için özüne varacak ki işi çözsün. Adam haklı davasını savunuyor burada. Gazi bu şekilde onların hakkını an geldi. Gazinin halkı gerekeni yaptı, tepkilerini gösterdi.

- Son olarak söylemek, eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Toplu cevap: Biz bu taşocaklarının kaldırılmasını istiyoruz. Kaldırılmıyorsa da mahalle halkının başka bir yere aktarılmasını istiyoruz. Burada Alibeyköy barajı var. Bütün buradaki kirlilik oraya da ulaşıyor. Musluklarımızdan çamurlu su akıyor. Zaten temizlik çalışmaları da yapılmıyor, uzun süre önce durduruldu. Biz taş ocaklarını kapatana kadar eylem yapacağız, bakanlıklara falan dilekçe göndermeye devam edeceğiz, çünkü burada biz yaşıyoruz.

Biz bu taşocaklarının kaldırılmasını istiyoruz. Kaldırılmıyorsa da mahalle halkının başka bir yere aktarılmasını istiyoruz. Bu yakında Alibeyköy barajı var. Bütün buradaki kirlilik oraya da ulaşıyor. Musluklarımızdan çamurlu su akıyor. Zaten temizlik çalışmaları da yapılmıyor, uzun süre önce durduruldu. Biz taş ocaklarını kapatana kadar eylem yapacağız, bakanlıklara falan dilekçe göndermeye devam edeceğiz çünkü burada biz yaşıyoruz.

İşçi-köylü'den

NECEF'TEN DİYARBAKIR'A, TUNCELİ'YE
İŞKENCELERİN SORUMLUSU EMPERYALİZMDİR!

Geçtiğimiz hafta Irak'ta kaçırılan Türkiyeli Şoför Murat Yüce'nin öldürülmesi gündemdeki en önemli konulardan biri oldu. Murat Yüce'nin Irak'a ekmek parasını kazanmak için gittiği vb. argümanları kullanan burjuva basın, infazın ardından ABD'nin katliamlarını ört bas etmek, hatta ABD'yi direnişçiler karşısında daha "insancıl", daha "demokratik" göstermek için kolları sıvadı. "ABD bile bu kadarını yapmamıştı" yorumlarına neden olan haberler boy boy "gazete" sayfalarında yer aldı.

Oysa Murat Yüce'nin ekmek parası için Irak'a gittiği gerçeği ile birlikte değerlendirilmesi gereken diğer önemli nokta, onun ölümünden kısa bir süre önce sarfettiği sözlerdir. Burada bir cümle ile de olsa belirtilmesi gereken bir diğer nokta da burjuva basının kullandığı "ekmek parası" için Irak'a giden insanların varlığı, Türkiye'de yaşanan sefaletin insanları nelere mecbur bıraktığı noktasıdır. Bu durum Irak'ta direnişçilerin haklılığını karartmak için değil Türkiye'de sistemin halkı ne kadar sıkıştırdığının bir göstergesi olarak kullanılabilir ancak. Bu noktada Irak'ın Musul kenti yakınlarında kaçırılan ve daha sonra serbest bırakılan Türkiyeli Tır şoförü Selahattin Turan'ın söyledikleri bunu kanıtlar niteliktedir. Turan; "elimde avucumda ne varsa bu aracıma yatırmıştım. Ortak almıştım. Çocuklarıma ekmek getirmek için gerekirse tekrar Irak'a giderim. Çünkü, işsizim ve ailemi geçindirmekle yü-

kümlüyüm. 5 çocuğuma bakmak zorundayım" sözleri AKP'nin "ekonomi düzeliyor", "enflasyon canavarını yendik" sözlerinin de birer yalandan ibaret olduğunu gözler önüne seriyor.

Yüce "ben Amerika'nın Irak'taki zulmünü gözlerimle gördüm. Fakat biraz para biriktirebilmek için burada demeden sivil insanları bombalıyor" sözleri ile burjuva basının karartmaya çalıştığı kritik noktayı gözler önüne sermektedir. Bu gerçek sadece Yüce'nin sözlerinde saklı değildir. Bunun dışında da örnekler vermek gerekirse Iraklı bir örgütün işgalin başladığı zamandan bu yana katledilen Iraklıların sayısı ile ilgili yaptığı araştırmaya bakmak yeterlidir. Bu araştırmanın sonuçlarına göre ABD işgalinin başladığı Mart 2003 ile Ekim 2003 tarihleri arasında Irak'ta 37 binden fazla insan ABD ordusu tarafından katledilmiş. İşte ABD'nin "Irak'a özgürlük götürmek" için başlattığı işgalin sonuçları. ABD demokrasisinin gerçek örneklerini aramak isteyenler için oldukça çarpıcı araştırma ve rakamlar.

Başka örnekler için Guantanamo Toplama Kampı'nda iki yıl geçiren üç İngiliz vatandaşının anlatımlarına kulak verelim. Kampta üç yıl tutulduktan sonra hiçbir açıklama yapılmadan serbest bırakılan üç İngiliz 155 sayfalık bir rapor hazırlayarak kamuoyuna "ABD demokrasisi"nin örneklerini açıkladı. Rapora göre kampta yapılan işkence yöntemleri ara-

sında aşırı sıcakta üstü açık kafeslere kapatılmak, askerlerin bu kafeslere akrep ya da yılan bırakması, sakallarının zorla kesilmesi, çıplak fotoğraflarının çekilmesi, zorla porno film izlettirilmesi, köpeklerle esirlerin korkutulması vb. bulunuyor.

Ebu Garib Hapishanesi'nde yapılan işkencelerin basına yansımalarının ardından iyice teşhir olan ABD özellikle Necef'te son günlerde imza attığı katliamlar ile dünya halklarının nefretini kazanıyor. Bu nefreti küllendirmek için arada yapılan sözde yargılama adımları (işkenceci asker Lyndy England'ın güya yargılanması örneğinde olduğu gibi) ya da öldürülen çocukların ailelerine ödenen tazminatlar ise ABD'yi düşüştüğü kötürüm durumdan doğrultmak yerine daha da komik durumlara düşürüyor.

Son haftalarda özellikle Necef'te yoğunlaşan çatışmaların ardından Kofi Annan'ın sözcüsü Fred Eckhard'ın, Annan'ın çatışmalarda ölenlerin sayısından dolayı "çok endişeli" olduğunu, böyle bir durumda gücün "en son çare olarak kullanılması gerektiğini" belirtmesinin ardından "Necef'te herkesin elinden gelen çabayı göstermesini ve geç kalırsa bile barışçıl bir çözüm bulunarak ateşkes yapılmasını" istediğinin altını çizmesi ABD'nin Irak'ta yaşadığı çaresizliğin de bir itirafıdır.

Murat Yüce'nin öldürülmesinin ardından Uluslararası Nakliyeciler Derneği'nin yanında Yüce'nin çalıştığı Bilintur şirketi de tüm çalışanlarını Irak'tan çekme kararı aldı. Bu karar elbette ki ABD'nin hoşuna giden bir karar olmadı. Irak'ta ABD ile birlikte hareket edenlere özellikle de AKP hükümetine "hükümetlerden insanları Irak'ta kalmaya teşvik etmelerini, teröre taviz vermemelerini istiyoruz" diyerek üstü örtülü olarak görev biçen ABD açısından bu geri çekilmeler, Irak'ta direniş karşısında kaybetmenin diğer bir göstergesi olarak da okunabilir.

Bunun yanında Türk egemen sınıfları da efendilerinden öğrendikleri yöntemler ile saldırılarına hız vererek devam ediyor. Son olarak Diyarbakır ve Tunceli'de yapılan operasyonlar sırasında katledilen ve cesetlerine işkence yapılan HPG gerillaları ile ilgili haberler ABD emperyalizminin işgalin başladığı gündün bugüne Irak'ta yaptığı işkenceleri aratacak kadar vahşet içeriyor. Kolları ve kafası kesilen, kimyasal silahlarla katledilen gerilla görüntüleri özellikle Türkiye'de "barış ve demokrasi" ortamının güçlendiğine inanan kesimleri şok etti. Efendisi Irak'ta Iraklı esirlere kafalarına çuval geçirerek, hücre demirlerine bağlayarak, çıplak soyarak işkence yapan TC'nin kendisi de kimyasal silah kullanarak, gerillalara işkence ederek katlediyor.

T. Kürdistanı'nda yoğunlaşan bu saldırılara karşı tepkimizi ortaya koymak, sokaklarda bu saldırıların teşhirini yapmak bizler açısından oldukça önemlidir. HPG gerillalarına yapılan bu saldırılar aynı zamanda bu topraklarda gerilla savaşı yürüten tüm devrimci ve komünistlere yapılan bir saldırdır. Ve diğer bir önemli nokta bundan sonra da bu saldırıların devam edeceği gerçeğidir. Türkiye, ABD açısından özellikle de Irak'ta bu kadar sıkışmış iken oldukça önemli bir ülkedir. Kafkaslar, Ortadoğu, Balkanlar dairesinin yani ateşten bir çemberin ortasında bulunan Türkiye ABD'nin çıkarları gereği en ufak bir muhalefete saldırmayı görev olarak önüne koymuştur. Bir yandan çıkartılan yeni yasalar (Kamu Yönetimi Yasası vb.) bir yandan da hiçbir yasa tanımayan saldırılar önümüzdeki süreçte artacağı benziyor. Kısacası bu çemberin içinde Irak ve Filistin halkının direnişçi ruhu ile donanarak tüm işkencelerin katliamların sorumlusunun emperyalizm olduğu gerçeğini daha güvün haykırmak gerekmektedir.

Samsun Gübre Fabrikası'ndaki işçinin durumu

TÜGSAŞ Samsun Gübre Fabrikası'nın özelleştirme ihalesinin yapıldığı Ocak ayından bugüne kadar üretim durdurulduğu için fabrikadaki zarar 10 trilyonun üzerine çıktı. Gübre Fabrikası özelleştirilmeden önce çalışan işçi sayısı 423 kişiydi. 2004 Ocak ayının ilk günlerinden itibaren 160 müteahhit işçisine özelleştirme nedeniyle çıkış yapıldı. Bu işçiler sendikalı idi ve şu an mahkemeleri sürüyor. Fabrikada tesislerden amonyak depolama ve muhafaza tesisi oda depoları dolu olduğu için çalışıyor. Diğer tesislerin üretimi durdurulmuştu. Üretim yapılmadığı için Mayıs, Haziran aylarından itibaren 350 işçi zorunlu yıllık izinde ve şu an yaklaşık 70 işçi çalışıyor. Fabrika işçilerinin müteahhit işçileri de dahil hepsi sendikalı. Özelleştirme süreci ve üretimin durdurulmasından bugüne kadar Petrol-İş Sendikası Samsun Şubesi hiçbir hazırlık yapmadığı ve eylem programı örgütleyemediği için işçiler sendikaya karşı tepkililer. Özelleştirme öncesi ve sürecinde

hiçbir eylem yapılmadı ve yapılamıyor. Sendika başkanı Necdet Kan'ın "Biz tarım kredi kooperatiflerinin fabrikayı satın almasını istedik, onlar korkmasını eylem yapmadık" şeklindeki konuşmaları işçilerin sendika yönetimine tepkisinin artmasına neden olmuş ve artık işçinin sendikaya güveni kalmamış. Sendika yönetimi fabrikaya ihaleyi alan Erkan İnşaat'ın temsilcilerini getirerek toplantı düzenlemiş ve sendika başkanı işçilere, yeni patronu övmüş ve iyi niyetli olduğunu ve üretime devam edeceğini ifade etmiş. İtiraz eden ve sorular soran işçiler, sendikacıların yanında genel müdür tarafından azarlanmıştı. Petrol-İş yönetiminin özelleştirmeler sürecinde yerinde yapacağı çalışmalarını Avrupa'ya seyahatlerde gerçekleştiriyor olması, süreklilik arz eden yurtdışı gezileriyle sendikanın olanaklarıyla ağalığını sürdürmesi, tabandaki işçilerin güvenini yitirmesine, tepkilerinin artmasına sebep oluyor.

İşçilerin fabrikada tepkisini, tavrını bölmek için zorunlu yıllık izne çıkartılmaları, fabrika içerisindeki muhalif sesin örgütlenmesine izin vermemeyi amaçlamaktadır. İşçiler köylerinde, evlerinde oturarak yıllık izinlerinin bitmesini bekliyorlar.

(Samsun)

Arsan Grevi Sona Erdi

Arsan Tekstil grevi, patronun isteklerinin kabul edilmesiyle sona erdi.

1 Ağustos'ta sonuçtan memnun olmayan işçiler işe buruk başladı.

BJK Yönetim Kurulu eski başkanı Serdar Bilgili'nin de ortak olduğu Arsan Şirketler grubu'na bağlı Arsan Tekstil'de sözleşme görüşmelerinin tıkanması üzerine, 28 Mayıs'ta grev başlamıştı. İkramiye ve zam talepleriyle grev, iki ay sonra, 27 Temmuz Salı günü Çalışma Bakanı, Arsan patronu ve Öz İplik-İş Sendikası arasında Ankara'da yapılan görüşmeyle sona erdi. Öz İplik-İş Kahramanmaraş Şube Başkanı Şaban Turgut, grevin genel merkez düzeyinde yapılan görüşmeler sonunda sağlanan anlaşma üzerine sona erdiğini belirtti. İki aydır direnen işçilerin artık gücü kalmadığını, bu nedenle, "kendilerinin de memnun olmadıkları bir sözleşmeye imza atmak zorunda kaldıklarını" söyleyen Turgut, "patron zarar ediyorum diyor, ama ben onun zarar ettiğine inanmıyorum" ifadesini kullandı. Arsan işçileri de "boşuna mı uğraştık, iki aydır elimize tek kuruş para geçmedi. Bizimde çocuklarımız var; evimizin kirası, elektrik, su, banka borçları... Madem iki ikramiyeye anlaşacaklık neden greve çıktık. Greve çıkmadan önce de patron bunu zaten verecekti"

dediler. (Kahramanmaraş-Kartal)

Tez-Koop-İş Sendikası 4 No'lu Şube 5. Olağan Genel Kurul'nu yaptı

Genel Kurul'da delegeler "ihnet belgesi" olarak niteledikleri Migros sözleşmesinin hesabını sordu.

Geçen yıl imzalanan sözleşmeyle ilgili tartışmaların damgasını vurduğu Genel Kurul'da Osman Gürsu ve Murat Biçer başkanlığında iki liste yarıştı.

Holiday Otel'de 1 Ağustos Pazar günü yapılan genel kurul, geçen yıl imzalanan sözleşmeye yönelik tepkilerin dinmediğini gösterdi. Divan başkanlığına önerilen sendika genel başkanı Sadık Özben'in oylamasına 1. turda 112 delegeden hiç biri katılmadı. 2. oylamada ise 10 kişi onayladı.

Satış iddialarına yanıt vermek için kürsüye çağrılan Sadık Özben işçilerin yoğun tepkisi ile karşılaştı. "Başkan istifa" "Satılmış başkan" sloganları ve kendisine şifelerin atıldığı sırada konuşmasını güçlükle sürdürdü. Sözleşmeyi 14 şube başkanının verdiği yetkiye dayanarak imzaladığını açıkladı; bunun üzerine söz alan Esat Çalışkan "biz imzalamadık, Genel Merkez imzaladı" dedi. Tartışmalar devam etmesine rağmen kötü sözleşmeyi kimler bağladı tartışması muğlak kaldı. Yapılan seçim sonuçları Osman Gürsu'nun listesi 64 oy alırken, Murat Biçer'in listesi 35 oyda kaldı. 10 dele-

Hozat'ta köye dönüşlerle ilgili panel

Festival'in 2. Günü Hozat'ta yapılacak etkinliklerin izlenmesi için şehir merkezinden saat 07:30'dan itibaren araçlar hareket etmeye başladı. Hozat'a giderken yolda jandarma tarafından kurulan arama noktasında minibüs ve otobüsler durdurularak herkesin tek tek kimlik kontrolleri yapıldı. Bu arada Mersin'den Festivale katılmak için otobüsle gelenler Hozat arama noktasında jandarmalar tarafından durduruldu ve kimlik kontrolleri yapıldı. Kontrol sırasında gazetemiz Mersin büro temsilcisi Selçuk Birginal çantasında Partizan flamaları olduğu gerekçesiyle gözaltına alınmak istendi. Otobüste bulunanların karşı çıkması üzerine araçta bulunanlar da karakola götürüldü. Yaklaşık üç saat karakol önünde

bekletilen kitle ve çalışmamız buradan Savcılık'a götürüldü. Çalışmamız daha sonra Savcılık tarafından serbest bırakıldı.

Hozat ilçe meydanında bulunan Park'ta festival programı çerçevesinde ilk olarak "Köye Dönüş ve Uygulamaları" konulu bir söyleşi yapıldı. Söyleşiye Tunceli Baro Başkanı Av. Hüseyin Aygün katıldı. Aygün ayrıca çıkartılan köye dönüş yasaasının yetersiz olmasına karşın Dersim halkının bu yasadandan yararlanmasını gerektiğini savunarak "halkımız bu yasadandan yararlanmalıdır. Yapılan müracaatlar Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin de önünü açacaktır. TC devletinin bugüne kadar yaptığı yakıp yıkımları, göç ettirmeleri çıkartılan

bu yasayla tamir etmesi objektif olmasa da kendi yaptıklarını kabul etmesi anlamını taşıyor. Bu nedenle haklılığımızın önünün açılması için bu yasadandan mutlaka yararlanılmalıdır" dedi. Dinleyicilerin sorduğu soruların ardından söyleşi sona erdi.

Bunun yanında Tunceli Merkez'de yapılan panele ise Haluk Gerger, Suat Parlar, Hüsnü Öndül ve İhsan Çaralan katıldı. "BOP, Demokrasi ve Kürt Sorunu" başlığını taşıyan panel ilgiyle izlendi. Festivalde ayrıca "Munzur Vadisi ve Barajlar Sorunu" ve "Türkiye'de Gazetecilik Anlayışı ve Gazetecilik" başlıklı paneller de yapıldı.

Hozat'ta yapılan söyleşinin ardından festival etkinliği Grup Vardiya, Tolga Sağ, Erdal Erzincan, Abidin Yeter, Yeninur Ada, Aydın Öztürk, Ali Asker konseriyle sona erdi.

İlçe meydanında Partizan kitesinin açtığı standda ise devletin baskısının yanında halkımızın ilgisi de yoğundu. İlçe merkezi ve konser alanında gazete dağıtımını yapan kitleyi sivil polisler engellemeye çalıştı. İlçe Tertip Komitesi polisin baskısı sonucu standımızın önünde bulunan Partizan flamalarının kapatılmasını istedi. "Partizan flaması kapatılmadığı takdirde jandarma müdahale edecek" tarzında Tertip Komitesi tarafından yapılan uyarılar sürekli devam etti. Ancak tüm müdahalelere rağmen gazete ve kitaplarımız Hozat'ta ilgi oldukça yoğundu.

PÜLÜMÜR HALKI

BAZ İSTASYONUNA KARŞI

28 Temmuz tarihinde Tunceli'nin Pülümür ilçesinde baz istasyonlarına karşı bir eylem yapıldı. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı eylem, halkın Merkez Caddesi'nde yürüyüşüyle başladı. Pülümür halkı sık sık "Munzur'da baraj, Pülümür'de baz istasyonu istemiyoruz", "Dersim onurdur onuruna sahip çık" sloganlarını hep bir ağızdan haykırdı. Pülümür merkezde toplanıldıktan sonra basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını Pülümür halkı adına Yaşar Sarıpınar yaptı. Sarıpınar konuşmasında "Dersim'e gönül veren bütün insanların, bu haklı mücadelemizde bizlerin yanında olmalarını istiyoruz" dedi. Açıklamanın ardından, Sağlık Bakanlığı'na gönderilmek üzere yazılmış dilekçeler imzalanmak üzere halka dağıtıldı. Dilekçeler toplanıldıktan sonra eylem sona erdi.

GÖZELERDE

BARAJ KARŞITI EYLEM

Ovacık'ta Munzur festivalinin programı çerçevesinde "Munzur vadisi ve barajlar sorunu" panelinin ardından gözeler hareket edildi. Gözelerde Partizan, Tunceli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ve Devrimci Demokrasi okurlarının birlikte organize ettiği eylem yapıldı. "Munzur için el ele, katliamı seyretme", "Munzur özgür olacak" sloganlarının atıldığı eylemde halka barajların gerçek amacı anlatıldı. Gözelerde Partizan standının önünde Grup Şiar bir müzik dinletisi verdi. Müzik dinletisine ve standtaki kitaplara halk tarafından ilginin yoğun olduğu gözlemlendi.

Pertek'te festival coşkusu

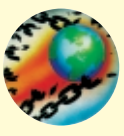
Festivali'nin Tunceli ilçelerinde yapılacak ilk etkinlik programı festivalin birinci günü yani 29 Temmuz'da Pertek'te başladı. Pertek'teki programa katılım için saat 12:00'de hazırlıklar yapılarak Tunceli Belediyesi'nin önünden araçlarla hareket edildi. İlçeye geldiğinde yapılacak konserin hazırlıkları devam ederken Partizan kitesi de standını açmak için hazırlıklar yaptı. Festivalin yapılacağı parkın önünde standını açan Partizan çalışanlarına ilk engel devletin kolluk güçleri tara-

findan çıkartıldı. Polisin baskısı sonucu belediye çalışanları standı izinsiz olduğu gerekçesiyle engellemeye çalıştı. Tartışma sonucu standın saat 15:00'e kadar açık kalmasına karar verildi. İlçe halkından da tanık oldukları bu tartışma ve engellemelere karşı tepkisini gösterenler oldu. Burada gazetemizin sesli dağıtımını yaptı. Festival etkinliği kapsamında ilk olarak Pertek Belediye Başkanı Kenan Çetin konuşarak festivalin ilçelerde yapıyor olmasının önemine değindi ve Per-

tek Köprüsü'nün yapılması için açılan imza kampanyasına destek olunmasını istedi. Konser programı saat 16:00'da ilk olarak Grup Vardiya'nın türküleri ve marşları ile başladı. Grup Vardiya sahneye çıktıkça Pertekli gençler köprü istemlerini Kürtçe sloganlarla dile getirdiler. Devamında Emre Saltık, Arzu, Aydın Öztürk, Abidin Biter, Yeninur Ada, Diyar Kaştaş, Murat Çelik'in sahne almasıyla konser devam etti. Konser sonunda Grup Vardiya'nın elemanlarından biri yaptığı konuşma nedeni ile gözaltında alındı.

Festivalin 1. günü Dersim Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Demokratik Halklar Platformu ve İşçi Köylü okurları tarafından, F tiplerine, Munzur'da barajlara karşı ve köye geri dönüşlerle ilgili basın açıklaması yapıldı. Standlar önünde toplanan grup açmış olduğu "F tiplerinde ölümlere, Munzur'da Barajlara, Emperyalist İşgale Dur Demek İçin Birleşelim Örgütlenelim Direnelim" pankartı ile "Munzur onurdur onuruna sahip çık", "Toprağına geri dön, geleceğine sahip çık" sloganları eşliğinde Yer Altı Çarşısı üzerinde basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasının ardından standların bulunduğu alana kadar sloganlar ve ıslıklar halinde gelen grup alkışlarla dağıldı.

işçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: **Numan BOZER**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BÜROLAR

■ **KARTAL:** HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
■ **ANKARA:** TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
■ **İZMİR:** GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
■ **MALATYA:** DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
■ **BURSA:** SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
■ **SAMSUN:** KALE MAH. YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
■ **MERSİN:** ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN
■ **AVRUPA MERKEZ BÜRO:** WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

5. Munzur Doğa ve Kültür Festivali sona erdi

Bu yıl beşincisi düzenlenen Munzur Doğa ve Kültür Festivali **29 Temmuz-1 Ağustos** tarihleri arasında gerçekleştirildi. Gelecekselleşen Festival'i Belediye ve Tunceli Dernekleri Federasyonu ortak organize etti ve bu bileşenin durumu doğal olarak festivalin içeriğine de yansdı.

Öyle ki Dersim'de yaşanan onca soruna ve son süreçte azgınlaşan faşizmin saldırılarına rağmen festivalin şiarı "**Munzur barajlara değil, barışa akacak**" şeklinde belirlendi. Festival öncesi başlayan hazırlık çalışmaları iki aylık bir sürece yayılırken program ancak festivalden birkaç gün önce netleşti. İlk toplantılarda ilke olarak dayatılan "**geçmiş yıllarda çıkan grup ve sanatçılar stadyum etkinliklerinde yer almayacak**" ibaresinin hemen ardından "**Grup Munzur, Grup Yorum vs. gruplar yeterince çıktılar, onların yanına farklı sanatçılar çıkarılmalı. Sezen Aksu, Kırış, Zuhul Olcay vs. çıkarılmalı ve iki kültür burada harmanlanmalı**" sözleri ile yapılmak istenen ortaya kondu.

Yıllarca devletin uyguladığı Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi ile kültürüne, diline yabancılaştırılmaya çalışılan halka festivalde de aynı şeylerin dayatılması, bu politikaları uygulayanların ekmeğine yağ sürmektedir. Dersim halkı, kendi kültürünü temsil eden halkın sanatçılarından başkasını kendi festivallerinde görmek istemiyordu. Bunun en somut örneği ise festivalin son günü stadyum etkinliklerinde sahne alan **Grup Şiar** ve **Grup Munzur**'a halkın desteği ve ilgiydi. Oynanmak istenen oyuna yine en net cevabı veren Dersim halkının kendisi oldu. Geçmiş yıllarda festivalden günlerce önce dolan Dersim, ayın 29'una kadar bomboştü; katılım bu yıl geçen yıllara oranla oldukça düşüktü.

Organizenin sorunlu olduğu, programda da kendini gösterdi. Festival programına bakıldığında birçok yerde panellerin olduğunu

ve kendi alanlarında uzman panelistlerin katılımcı olduğu görülürken **birincisi**; panellerin yapılacağı saatlerde ya ilçelerde ya da merkezde başka etkinlikler olması panellere katılımı düşürürken, **ikincisi**; de panellerde adı geçen birçok panelistin panellere katılmaması etkili oldu. Bunlara rağmen paneller izleyicilerin soruları ile canlı geçti.

Bu yıl 5.si düzenlenmesine rağmen festival, Tertip Komitesi'nin yetersizliği ve acemiliğine sahne oldu. Bu olumsuzluklarına rağmen Dersim halkı yaratılmak istenen onca provokasyona karşın bir kez daha birlik ve dayanışmanın güzel örneklerini dosta ve düşmana gösterdi. Yine tüm yalnızlaştırma ve tecrit etme çabalarına karşın devrimciler birlikte hareket ederek Dersim halkının gerçek sorunlarına karşı halkı da yanlarına alarak tepkilerini dile getirdiler. Sonuç olarak Dersim halkı kimin yanında yer alacağını pratiğinde somut olarak yanıtladı.

TAYAD'lı ailelere saldırı

1 Ağustos tarihinde Dersim meydanında toplanan TAYAD'lı aileler ile birlikte çeşitli devrimci çevrelerin desteklediği bir eylem gerçekleştirildi. Dersim meydanında toplanan grup "**F tiplerinde 116 insan öldü, duyduunuz mu?**" pankartını açıp taşımış ol-

laşıp baygınlık geçirdiler. Bunun üzerine eylemciler ile polis arasında çatışmalar başladı. Çatışmaların başladığı sırada Yer Altı Çarşısı üzerinde Tohum Kültür Merkezi bünyesine çalışmalarını sürdüren Barbara Halk Sahnesi "**Sınır**" adlı oyununu sergiliyordu. Oyunun başlamasının üzerinden 15 dakika geçtikten sonra Barbara Halk Sahnesi oyuncularını yapılan eyleme destek vermek için seyircilere açıklama yaptıktan sonra sahneyi terk etti. Saat 18:30'da başlayan çatışmalar 21:30'a kadar Dersim'in çeşitli yerlerinde devam etti. Olaylar sırasında 2 eylemcinin kolu kırılırken 25 kişi göz altına alındı.

Olayların ardından **Partizan, DHP, ESP, HÖC, Kızıl Bayrak** tarafından oluşturulan Eylem Komitesi'nin organize ettiği bir oturma eylemi gerçekleştirildi. Festival tertip komitesinin gözetilmesini serbest bırakılacağı haberi üzerine eylem sona erdi.

Ardından

Stadyum'da sahne alan **Grup Şiar**; Dersim'de yapılması planlanan barajlara karşı çıkılması gerektiğine değinen bir konuşma yaptı. Şiar'ın söylemiş olduğu türküler ve marşlar kitleyi coşturdu. Grup Şiar sahnedeysken "**İbo, Haydar Zülfikar Namludadır İktidar**", "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**" sloganları atıldı. Grup Şiar'ın ardından sahne alan **Grup Munzur** dinlendikten sonra, Yıldız Tilbe, eylem komitesinin kararı üzerine protesto edilerek, yuhalanarak stadyum terk edildi.

Dersim barajlarla yok edilemez!

Konaktepe 1 ve Konaktepe 2 barajlarının yapımına karşı çıkan Dersim halkı da Festival öncesinde eylem yaptı. 27 Temmuz'da **Munzur Vadisi Doğal Yaşamı Koruma Derneği** ve **Munzur'un Delileri** oluşumunun örgütlediği eyleme devrimci demokrat çevreler de destek verdi. Eylem akşam saat 18:00'de Munzur suyunu besleyen kaynaklardan biri olan **Anafatma Ziyaret Yeri** de denilen bölgeye gidilerek yapıldı. Anafatma Ziyaret Yeri'ne gelindiğinde Dersim halkının inançlarına göre dilekler tutularak, dileklerin gerçekleşmesi için mumlar yakıldı. Semah ekibinin gösterisinin ardından Dersim halkının yıllardır yakından tanıdığı **Süleyman Doğan** Zazaca türküler söyledi. Barajların yapılmasına karşı çıkan, Ovacık'ın Sin ve Kızılviran köylerinde siyanürle altın arama ruhsatı alan AMDL Şirketine karşı Dersim halkının karşı koyuşunu anlatan sloganlar Munzur Vadisi'nde yankılandı. Basın metninin okunması sırasında "**Ata Holding Nolot Siyero To**", "**Şirketler Dersim'den defolun**" vb. sloganlar atıldı. Ardından **Zeynel Kahraman** derlemelerini bağlaması eşliğinde söyledi. Eylemin sona ermesinin ardından Munzur suyuna paralel Ovacık yolundan Anafatma ziyaretinden Tunceli merkezine kadar eyleme katılan devrimci ve demokrat kitle sloganlar ve marşlarla yaklaşık 3 saat süren yolu yürüdü. Tunceli merkezine gelindiğinde standların bulunduğu alanda slogan atılarak halayların çekilmesiyle eylem sona erdi.

